

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 38 (398) • Joi 24 septembrie 1970 • 16 pagini - 1 leu

Recoltatul mecanizat al florei-soarelei la I.A.S. Alexandria, județul Ieșorman
Foto: D. CONSTANTINESCU

Venirea toamnei impune, pe lângă alte lucrări importante, o concentrare intensă a forțelor și în activitatea centrelor și întreprinderilor de valorificare a legumelor și fructelor. Numai în trei luni (septembrie, octombrie, noiembrie) centrele amintite vor prelua la fondul de stat un volum de produse ce reprezintă - din totalul anual al intrărilor în fondul de stat - 50 la sută la legume, 96 la sută la cartofii de toamnă, 71 la sută la fructe și 83 la sută la strugurii de masă. În decurs de numai 6 săptămâni, în perioada 10 septembrie - 25 octombrie, se vor vehicula aproape 600 000 tone de legume, cartofi, fructe și struguri de masă, ceea ce înseamnă circa 13 500 tone, în medie, pe zi.

Pentru buna desfășurare a acestei activități sînt necesare, numai în sectorul valorificării legumelor și fructelor, circa 44 000 brațe de muncă, peste 3 500 autocamioane, circa 6 milioane ambalaje și alte valori materiale, pentru a căror dirijare zilnică se cer o permanentă cunoaștere a situației de pe teren, dispoziții operative precise, execuție promptă, grijă permanentă pentru transportul și păstrarea produselor.

Aprovizionarea de toamnă a populației, exportul și constituirea rezervelor de iarnă se situează, în această perioadă, printre cele mai importante obiective la ordinea zilei.

Asigurarea rezervelor de iarnă impune

Preocupări de sezon în valorificarea legumelor și fructelor

Corneliu NICOLAU

președintele consiliului de administrație al Centralei pentru valorificarea legumelor și fructelor

sarcini sporite față de anul trecut, în special la produsele de bază (ceapă, cartofi, fasole uscată, rădăcinoase, fructe). Îmbunătățirea bazei materiale prin construirea spațiilor noi de depozitare (complexe de valorificare, depozite speciale etc. la Cluj, Iași, Bacău, Bistrița, Alexandria, Craiova) permite depozitarea în condiții superioare a unor cantități impor-

tante de legume și fructe, atât pentru fondul pieței, cât și pentru export și prelucrare. Cu toate acestea, din capacitatea totală asigurată, circa 80 la sută o reprezintă depozitele improvizate și silozurile la suprafața pămîntului; această situație impune o preocupare mai susținută din partea unor întreprinderi județene, ca cele de la Arad, Constanța,

ACTIVITATEA SINDICATELOR - MAI ORGANIC LEGATĂ DE PROCESUL DE PRODUCȚIE

Săptămîna trecută, în zilele de 17 și 18 septembrie, au avut loc lucrările Plenarei Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România. Au participat membrii și membrii supleanți ai Consiliului Central al U.G.S.R., președinți, secretari și alți membri ai birourilor executive ale comitetelor uniunilor sindicatelor pe ramuri și ale consiliilor județene ale sindicatelor, reprezentanți ai ministerelor și altor instituții centrale, ai unor organizații de masă și obștești. Plenara a dezbătut temeinic activitatea desfășurată de sindicate pentru îndeplinirea sarcinilor de plan pe opt luni și a angajamentelor asumate în întrecerea socialistă, măsurile ce trebuie luate pentru îndeplinirea și depășirea lor pe întregul an 1970, precum și unele aspecte legate de activitatea de control obștesc-muncitoresc desfășurată de către sindicate și sarcinile ce le revin în viitor pentru îndeplinirea indicațiilor date în acest sens de conducerea de partid.

Așa cum s-a subliniat în cadrul Plenarei, în primele opt luni ale anului, planul producției globale industriale a fost îndeplinit și depășit, obținându-se în plus o producție în valoare de 2,5 miliarde de lei; în agricultură, în urma calamităților naturale suferite, s-au depus mari eforturi pentru refacerea culturilor, pentru strîngerea la vreme a recoltei, în vederea asigurării fondului central al statului.

Atît în materialele prezentate, cît și în discuțiile purtate, s-a apreciat că la îndeplinirea dobîndite de economia națională, în cursul acestui an, o însem-

(Continuare în pag. a 11-a)

Mureș, Brăila, Buzău și altele, pentru asigurarea integrală, în această perioadă, a unor spații optime de depozitare.

Din experiența anilor trecuți a rezultat că spațiile improvizate, și în mare parte cele închiriate, nu au oferit în toate cazurile condițiile necesare unei bune păstrări a produselor. La aceasta s-au adăugat și unele deficiențe organizatorice ale centrelor de legume și fructe - de exemplu depozitarea, pentru păstrare, a unor produse de calitate necorespunzătoare, (neajunse la maturitate, nesortate, atacate de boli, provenite din culturi neverificate din punct de vedere fito-sanitar etc.), neefectuarea periodică a controlului produselor insilozate, insuficiența preocupare a unor lucrători și altele, toate acestea ducînd la pierderi importante.

Pentru a face față sarcinilor din această perioadă, întreg aparatul centrelor și întreprinderilor pentru valorificarea legumelor și fructelor trebuie să-și concentreze eforturile, acționînd prompt, cu eficiență maximă. În mod deosebit se impune dirijarea operativă a mijloacelor de transport și a ambalajelor la locurile de producție pentru a prelua întregul fond de marfă existent în cooperativele agricole, unitățile de stat, la membrii cooperatori și producătorii individuali. Fondul de stat trebuie dirijat în conformitate cu pla-

(Continuare în pag. a 5-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 38

Joi, 24 septembrie 1970

SUMAR

- NICI-O RISIPĂ LA RECOLTATUL ȘI TRANSPORTUL SFECLEI DE ZAHĂR (pag. 4)
- Puncte de vedere: CULTURA SECAREI DE TOAMNĂ TREBUIE RECONSIDERATĂ (pag. 5)
- Dialog cercetare-producție: RĂSPUNDEM OPERATIV CERINTELOR PRACTICII (pag. 6)
- Agendă veterinară: PODODERMATITA CANGRENOASĂ A OILOR (pag. 7)
- În cadrul programului de folosire rațională a terenurilor: ACȚIUNI COMPLEXE PENTRU COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI (pag. 8)
- O relație esențială în echilibrul factorilor de mediu geografic: PADURE, APA, SOL (pag. 9)
- SPECIALIȘTII DE LA I.C.M.A. NE PREZINTĂ (pag. 10)
- Pe teme de protecția muncii: PE TREI ROTI. UN BĂIEȚANDRU COBORĂ „ZIDUL MORTII” (pag. 11)

COLEGIUL DE REDACȚIE

ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. Ing. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Constantin TANASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficial poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii postali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

B L O C - N O T E S

C U R I E R

SIMPOZION PRIVIND AMELIORAREA PORUMBULUI, A FLORII-SOARELUI ȘI SORGULUI

Luni dimineața au început în Capitală lucrările celui de-al III-lea simpozion româno-francez, pe tema „Ameliorarea porumbului, a florei-soarelui și sorgului”, organizat de Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură.

Participanții au fost salutați la deschidere de prof. Nicolae Giosan, președintele Academiei de Științe Agricole și Silvicultură.

VIZITA PREȘEDINTELUI BANCII PENTRU AGRICULTURA A R. D. GERMANE

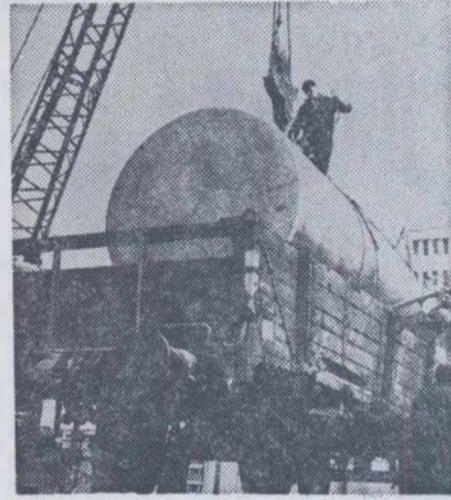
Marți a sosit în Capitală președintele Băncii pentru Agricultură și Economia Alimentară a R. D. Germane, Günther Schmidt, care, la invitația președintelui Băncii Agricole, Ion Rușinaru, va face o vizită de documentare în țara noastră.

Cu acest prilej, oaspetele va avea convorbiri cu membri ai conducerii Băncii Agricole și va vizita unități agricole și bancare.

UNDE SÎNT FURAJELE SUCULENTE ?

Unul dintre corespondenții noștri din județul Hunedoara ne atrage atenția că, aici, deși se cunoștea încă de la începutul anului că în sectorul zootehnic al cooperative agricole este nevoie de cel puțin 50 000 tone de furaje succulente, n-au fost prevăzute decât... 15 000 de tone! Dacă cel puțin s-ar acorda atenția cuvenită realizării acestei cantități, ar mai fi ceva. Iată însă că în vreme ce la câteva cooperative agricole, cum sînt cele din Simeria, Folt, Sintandrei, Deva, Hațeg și altele s-au și insilozat câte 200—300 tone de furaje succulente, în altele preocuparea pentru această acțiune lipsește aproape

pe cu desăvîrșire. Pe întreg județ, pînă acum cîteva zile abia fuseseră insilozate 4 000 tone de nutrețuri. La cooperative cum sînt Riul Alb, Totești sau Sintămăria-Orlea nu se dau în hrana animalelor decât fibroase și grosiere, la altele cum sînt cele din Unirea, Sarmizegetuza sau Basorod s-au insilozat doar cantități neînsemnate de suculențe, iar în cooperative ca Banpotoc, Bîrsău, Roșcani, Brateș, Streuluiu, Livadia, nu s-au insilozat încă nimic. Ce fac în aceste unități inginerii șefi și șefii fermelor respective ?

A sosit primul utilaj la Fabrica de prelucrare a laptelui din orașul Tg. Secuș, județul Covasna

Foto: Bartha ARPAD

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

Încălzirea deosebită semnalată în intervalul precedent s-a prelungit pînă la 19 septembrie cînd, datorită pătrunderii maselor de aer maritim polar, vremea s-a răcit brusc în toate regiunile țării. Temperaturile medii zilnice, cuprinse, în primele 4 zile ale intervalului 16—22 septembrie, între 17° și 22°, reprezintă un excident termic, față de normal, de 2° la 6°. Temperaturile maxime

cele mai ridicate din aer, înregistrate la 16 septembrie, au oscilat între 24° (la Cimpulung și Mangalia) și 32° (la Vărădia), iar minimele (care s-au produs în ultima zi) între 3° (în zonele de depresiune intramontane) și 12° (pe litoral).

În după-amiaza zilei de 18 septembrie au început să cadă ploi slabe, mai întîi în nord-vest, apoi și în celelalte zone, exceptînd sud-estul țării, sud-vestul Munteniei și cea mai mare parte a Olteniei. Cantitățile de apă însumate au fost de 10 la 25 mm în cea mai mare parte a Moldovei, Subcarpații Munteniei și parțial în Transilvania. Local, în aceste zone, cantitățile de apă au fost mai mari. În rest, precipitațiile au fost sub 10 mm, iar în sud-estul țării, sud-vestul Munteniei și cea mai mare parte a Olteniei nu s-au semnalat ploi.

Seceta persistentă și temperaturile ridicate din cursul lunii septembrie au determi-

nat pierderi însemnate de apă în stratul arabil, mai ales în jumătatea de sud a țării. În restul teritoriului, umiditatea solului este în genere satisfăcătoare, excepțind partea centrală a Transilvaniei, unde se întîlnește un deficit moderat mai ales în pantă. Deficitul cel mai accentuat de umiditate se semnalează în prezent în sudul Olteniei și partea de vest a Munteniei (județele Teleorman, Olt, Dolj, și Mehedinți), unde cantitățile de apă accesibilă din stratul 0—20 cm au scăzut în genere sub 5 mm (sub 50 m³/ha), ceea ce reprezintă 5—8% din capacitatea de apă accesibilă. Practic vorbind, umiditatea solului în aceste zone este foarte apropiată de coeficientul de ofilire.

În sud-estul țării (județele Brăila, Ialomița, Tulcea, Constanța, cea mai mare parte a județelor Galați și Ilfov, precum și partea de

șes a județelor Vrancea, Buzău și Prahova), plafonul de umiditate este ușor mai ridicat, comparativ cu zona precedentă, cantitățile din stratul arabil oscilînd între 6—12 mm, ceea ce reprezintă 15—30% din capacitatea de apă accesibilă. În restul teritoriului, umiditatea solului prezintă valori apropiate de optimum (40—70% c.a.a.). Comparativ cu anul precedent la aceeași dată, umiditatea solului este ușor mai ridicată în sud-estul țării și partea de șes a Banatului și mai scăzută în partea centrală a Transilvaniei.

Timpul probabil pentru intervalul 24—30 septembrie

Vreme răcoasă în primele zile ale intervalului, apoi în încălzire începînd din vestul țării. Cerul va deveni treptat variabil și vor mai cădea ploi de scurtă durată cu caracter izolat. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 3° și 13°, iar maximele între 13° și 23°. La începutul intervalului vor apare condiții favorabile producerii brumei, îndeosebi în depresiunile din estul Transilvaniei.

CUM VA FI VREMEA ÎN LUNA OCTOMBRIE

Prognoză de N. TOPOR

În luna octombrie, în afara regiunilor frecventate în mod obișnuit de uragane și taifunuri (Marea Caraibelor — Golful Mexic și Mările Japoniei), cele mai mari precipitații ale Emisferei Nord vor cădea în nordul continentului american și în nordul Indiei. În Europa, zona marilor ploi, excepțind cîteva suprafețe restrînse din Peninsula Scandinavă, sudul Angliei și nordul Franței, va fi bazinul Mării Mediterane, cu regiunile limitrofe, inclusiv Peninsula Balcanică și toată Asia Mică.

România se va găsi, în această lună, între un regim atmosferic ploios, situat la sud, și unul uscat și rece, situat la nord. În asemenea cazuri, o deviere a circulației atmosferice poate face ca vremea să devină foarte ploioasă, sau tot atît de bine foarte secetoasă. Probabilitatea maximă indică pentru ținuturile noastre cantități ceva mai mari de precipitații în jumătatea de sud-vest a țării (Banat—Oltenia) și un regim atmosferic uscat în nord-est (Moldova).

Cantitățile de apă ce vor cădea în luna octombrie vor fi distribuite foarte neuniform pe teritoriu. Astfel, pe unele suprafețe vor cădea între 1—20 litri pe metru pătrat, iar pe altele se vor totaliza între 70—100 litri pe metru pătrat.

Mai sînt de menționat și alte caracteristici de interes agricol ale vremii din luna octombrie și anume:

— În prima decadă a lunii, timpul va fi mai călduros decît normal și de aceea se vor semnala în unele zile averse însoțite de fenomene electrice și căderi de grindină.

— În a doua decadă, vremea se va răci; această răcire va fi amplificată, în unele zile, de intensificarea vîntului. În multe din dimineața se va forma brumă, iar în nord-estul Transilvaniei și în Maramureș se va înregistra și îngheț.

— În decada a treia, care va fi și cea mai umedă, cu cele mai însemnate ploi, se vor semnala și primele căderi de lapoviță, iar în munți ninsori ce vor depune strat de zăpadă.

Sînt de așteptat următoarele intervale cu timp semnificativ:

Între 1 și 5 octombrie, vremea va fi instabilă, dar călduroasă, cu cer schimbător, predominant de înnoiră accentuate. Vor cădea atît ploi liniștite, cît și averse însoțite de descărcări electrice, iar pe alocuri și de căderi de grindină. Cantitățile de apă date de aceste ploi vor fi mai mari în vestul și nordul țării. Vîntul, care va bate din sectorul nord-estic, se va intensifica temporar în Moldova. În unele dimineți, în partea de sud-vest a țării se va produce ceață. Temperatura va scădea noaptea pînă la 4 grade în nordul extrem al țării și pînă la 9 grade în Cîmpia Dunării. Deși nopțile vor fi răcoase, zilele vor fi călduțe, cu temperaturi cuprinse între 17 și 26 de grade.

Între 6 și 20 octombrie datorită instalării unui aer rece în nordul țării noastre, vremea se va răcori treptat și continuu. Temperaturile vor scădea noaptea pînă la minus 4 grade în nordul țării. (Între 12 și 17 octombrie) și pînă la minus un grad în sudul teritoriului. În majoritatea dimineților se va produce brumă. Cerul va fi variabil, cu însenări predominante. Înnoirări mai pronunțate se vor produce în jur de 8—9 și 14—15 octombrie, cînd se vor semnala și ploi slabe locale. Vîntul de nord-est se va intensifica mai întîi în Moldova, apoi, după 10 octombrie și în Cîmpia Dunării. Temperaturile maxime vor fi cuprinse, ziua, între 7 și 15 grade în jumătatea de nord a țării și între 13 și 21 de grade în sud.

Între 21 și 25 octombrie, vremea va deveni umedă, cu înnoirări accentuate și persistente. Acest timp oțet va fi însoțit de buruițe și ploi în toate regiunile țării. Acestea vor fi, în general, abundente în jumătatea de vest a țării. Pe alocuri, în Transilvania se vor înregistra căderi de lapoviță, iar în munți va ninge. Vîntul va continua să bată din nord-est, intensificîndu-se în jumătatea de răsărit a țării. Temperatura va fi cuprinșă, noaptea, între minus 1 și plus 7 grade, iar ziua între 10 și 16 grade. În zilele de 21—23 octombrie se vor înregistra temperaturi ceva mai ridicate în Cîmpia Dunării.

Între 26 și 31 octombrie, după cîteva zile de ameliorare, mai ales în jumătatea de nord-est a țării, unde cerul va deveni variabil și unde soarele va străluci la orele de amiază după ridicarea ceții, vremea va deveni din nou umedă, cu cer noros și cu ploi mai frecvente și mai abundente în vestul și sudul țării. Noaptea și dimineața se va produce ceață locală. Temperatura va cobori noaptea pînă la minus 7 grade în Maramureș și pînă la minus 2 grade în Cîmpia Dunării. În timpul zilei, temperatura va urca între 9 și 14 grade. În aceste zile, în zona de munte va continua să ningă.

ÎN ACTUALITATE

Utilizarea la maximum a forțelor și mijloacelor existente pentru strângerea la timp și fără pierderi a recoltei, pentru efectuarea în epoca optimă a însămînțărilor

Potrivit datelor comunicate la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, pînă la 19 septembrie, recoltatul culturilor tîr-zii se prezintă astfel: la floarea-soarelui lucrarea este aproape terminată în județul Brăila și avansată în județele Dolj și Ilfov. Mai rămase în urmă sînt județele Timiș, Arad și Bihor. În zona a II-a este mai avansată recoltarea în județele Botoșani, Galați și Prahova. Nu a început recoltatul în Caraș Severin și Satu Mare. Totodată, treieratul s-a efectuat în proporție de 76% din suprafața recoltată, existînd un mare decalaj între recoltat și treierat în județele Botoșani, Neamț, Iași, și altele. La sfeclă de zahăr, recoltatul s-a realizat în județele din zona I în proporție de 32%, în cele din zona a II-a — 18% iar în zona a III-a — 6%, conform graficelor întocmite între unitățile de producție și organele M.I.A. Paralel cu grăbirea recoltatului, trebuie acordată atenție asigurării transportului sfeclei de pe cîmp la locurile de încărcare.

Recoltatul porumbului s-a efectuat pe suprafețe mai mari în județele Dolj, Teleorman, Ilfov, Ialomița și altele. Cu toate că există condiții de recoltare bune în majoritatea județelor din zona I și a II-a, totuși în județele Timiș, Arad, Bihor, Argeș etc., lucrarea este la început.

Județele care sînt rămase în urmă la recoltare și eliberarea terenului, sînt în aceeași situație și la executarea arăturilor și pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă. La un control efectuat de specialiștii Ministerului Agriculturii și Silviculturii s-au constatat o serie de abateri de la cerințele agrotehnice, cum ar fi arături de slabă calitate sub raportul adîncimii și uniformității, terenuri neîntreținute, pline de buruieni și samulastră, fertilizări incorecte, verificarea și repararea necorespunzătoare a mașinilor și tractoarelor etc., fapt care a determinat aplicarea de sancțiuni celor vinovați. În același timp, s-a constatat că unele județe nu au asigurată sămînța necesară. De asemenea, o serie de județe: Vaslui, Olt, Timiș, Dolj, Teleorman, au o mare cantitate de sămînță careia nu i s-a făcut analizele de control ale valorii culturale.

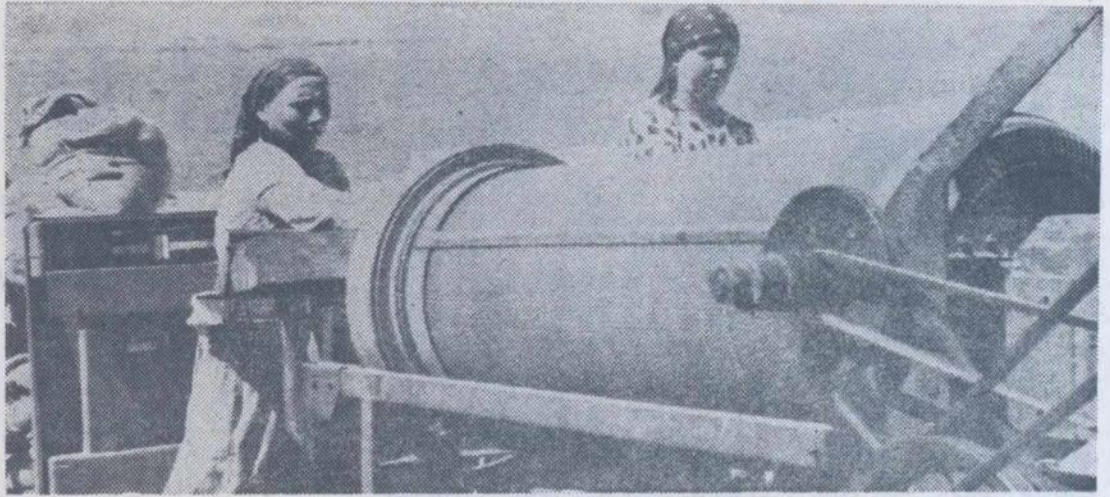
După cum s-a precizat la ultima teleconferință a Ministerului Agriculturii și Silviculturii este indicat ca sămînțatul secarei, orzului și grîului de toamnă să înceapă încă din această săptămînă în Moldova (județele Suceava, Botoșani, Neamț, Iași, Bacău și nordul județului Vaslui), în Transilvania (cu excepția unor zone din județele Mureș și Sibiu unde umiditatea este încă redusă) și în vestul țării (județele Satu Mare, Bihor, Arad, Timiș, Caraș-Severin). În restul județelor, este necesar ca în săptămîna aceasta să fie intensificate lucrările de fertilizări, arături și pregătire a terenurilor, pentru ca în săptămîna următoare să se poată începe sămînțatul.

Terminarea în cel mai scurt timp posibil a recoltatului pe acele suprafețe ce vor fi însămînțate, pentru a permite fertilizarea, efectuarea arăturii și pregătirea patului germinativ, urmărirea și verificarea modului cum sînt folosite mijloacele mecanice la recoltări și pregătirea terenurilor, gruparea echipelor, brigăzilor, mașinilor și utilajelor pe acele suprafețe ce vor fi însămînțate cu grîu, orz, secară, urmărirea realizării vitezei de lucru planificate, a calității lucrărilor, și a modului cum se încorporează îngrășămintele în sol: asigurarea și tratarea corectă a sămînțelor, sînt obiective de maximă importanță care în aceste zile trebuie să stea în atenția tuturor specialiștilor.

O ultimă revizie și avionul încărcat cu îngrășăminte chimice își va lua zborul spre ogoarele I.A.S. Drumul Subțire, din județul Ialomița.

Foto: N. RUSU

Selectarea seminței de grîu la cooperativa agricolă din Movileni, județul Olt.

În județul Brăila

REZULTATE PE MĂSURA PREOCUPĂRILOR

Venirea toamnei găsește pe lucrătorii din agricultură angajați în executarea unui mare volum de lucrări. La această acțiune răspund prezenți și specialiștii din cadrul Direcției agricole a județului Brăila, care — prin aportul lor operativ la rezolvarea multiplelor probleme ce se ivesc în aceste zile — contribuie la succesul acțiunii. Datorită acestui fapt ce determină prezența lor în diferitele unități ale județului, mărturisim că ne-a fost destul de greu de a-l găsi pe tov. ing. Emil Bălăuță, directorul direcției agricole, pentru a ne răspunde la câteva întrebări. Întîlnirea a avut totuși loc.

— A devenit un lucru obișnuit ca în fiecare an, în fiecare campanie agricolă, unitățile din județul Brăila să se situeze pe unul din primele locuri, atît în ceea ce privește modul de organizare a activității, cît și în ceea ce privește nivelul producțiilor. Așa s-au petrecut lucrurile și în perioada campaniei agricole de vară. Care sînt, după părerea dv., factorii determinanți ai unor asemenea realizări?

— Rezultatele noastre se referă, în principal, la obținerea unor producții bune de grîu — cu toate că pericolul șistăvirii boabelor nu ne-a ocolit — și, în același timp, la îndeplinirea integrală a obligațiilor ce ne reveneau la fondul central de stat. Noi considerăm că asemenea rezultate nu țin de „tradiție” sau de întîmplare. Ele sînt rodul aplicării tuturor lucrărilor agrotehnice la timp și la un nivel superior și al unei organizări raționale a întregii activități. Se poate vorbi, de asemenea, de nivelul calitativ superior la care au fost executate lucrările în majoritatea unităților. Ca urmare, producția medie de grîu realizată pe județ ne-a asigurat locul al doilea pe țară.

— Pe fondul acestor realizări, cum ați organizat desfășurarea lucrărilor de toamnă care determină, de fapt, recolta de grîu a anului viitor și, totodată strîngerea în bune condiții a producției culturilor prășitoare?

— Avem de efectuat un mare volum de lucrări: strîngerea recoltei de floarea-soarelui, porumb, sfeclă de zahăr, legume, struguri, însămînțarea culturilor de toamnă, asigurarea și pregătirea

furajelor necesare ținării animalelor. Se impune, de la început o organizare temeinică a muncii, folosirea mijloacelor mecanice la maxima lor capacitate de lucru, antrenarea tuturor forțelor umane. În ceea ce privește grîul, am plecat de la premisa că amplasarea culturilor are un rol hotărîtor în obținerea unor producții ridicate. Din cele 50 000 ha ce se vor însămînța cu această cultură, o mare parte va fi cultivată după plante prășitoare timpurii, după ce în prealabil suprafețele respective au fost fertilizate și bine pregătite. În prezent, întreaga suprafață eliberată de premergătoare timpurii este arată la adîncimi de peste 25 cm. De asemenea, s-au luat măsuri pentru ca terenurile arate din

DIRECȚIA AGRICOLĂ LA LUCRU

vară să fie în continuare pregătite la un înalt nivel calitativ. Pe această linie, în multe unități, sub directa conducere a inginerului șef și a șefului secției de mecanizare, suprafețele destinate grîului au fost discuite de 2—3 ori.

— Care este, în prezent, stadiul lucrărilor de pregătire a însămînțării grîului?

— În prima decadă a lunii septembrie, o analiză efectuată a evidențiat desfășurarea într-un ritm necorespunzător a recoltării premergătoarelor tîrzii, în special a florii-soarelui. S-au luat imediat măsurile necesare: o mai bună organizare a activității I.M.A. pentru intensificarea recoltării florii-soarelui, discuții directe cu conducerea cooperativei în care nu se manifestă suficient interes pentru acțiunea respectivă. S-a constatat cu acest prilej că atît consiliile de conducere din aceste unități cît și inginerii șefi aveau întocmite planuri operative de lucru și cunoșteau recomandările noastre. Nu era însă de ajuns. A fost necesară materializarea propriilor măsuri, ceea ce s-a concretizat apoi în eliberarea aproape în totalitate a suprafețelor pe care va urma grîul. În ceea ce privește sămînța, avem asigurată întreaga san-

titate necesară, în cea mai mare parte ea fiind obținută pe loturile semincere proprii. Ea a fost condiționată și depozitată conform instrucțiunilor și s-a trecut la efectuarea tratamentelor.

— Condițiile actuale de dotare permit realizări superioare celor din perioadele anterioare?

— Categori cã da. Putem spune cã s-a ajuns la un plafon optim în dotarea cu mașini și utilaje agricole, care creează toate condițiile pentru executarea la timp a lucrărilor cu respectarea tuturor indicatorilor de calitate. Dar dacă în sectorul de stat parcul de mașini și tractoare este folosit cu o mare eficiență, în sectorul cooperatist, deși gradul de mecanizare la diferitele culturi a crescut, mai există deficiențe pe linia folosirii integrale a capacității de lucru a mijloacelor mecanice. Trebuie să folosim și în cooperative experiența acumulată de I.A.S.

— Cum se materializează asistența tehnică acordată de direcția agricolă și care sînt efectele ei?

— Pentru a interveni la timp în desfășurarea campaniei agricole, noi am luat măsura ca specialiștii din cadrul direcției să răspundă de un anumit număr de unități, lucru care de fapt constituie o aplicare în practică a ordinului 2 000 al M.A.S. În aceste unități, inginerii de la direcția agricolă, specialiștii de la Agrosem, de la întreprinderile de valorificare a cerealelor, stațiunile experimentale, centrul de protecție a plantelor au obligația să efectueze un control riguros privind modul de amplasare a culturilor, fertilizarea, nivelul arăturilor (adîncimea, uniformitatea și nivelarea terenului), asigurarea sămînțelor și calitatea ei etc. La sfîrșitul săptămînii, ne întîlnim și analizăm modul cum sînt respectate indicațiile, luîndu-se măsuri operative pentru aplicarea recomandărilor date.

— Cum se imbină preocupările pentru buna desfășurare a recoltărilor și însămînțărilor, cu cele pentru rezolvarea celorlalte probleme ale agriculturii județului?

— Specialiștii direcției noastre nu scapă din vedere și celelalte domenii de activitate specifice acestei perioade — asigurarea stocului de furaje necesare hranei animalelor, extinderea sectorului zootehnic, în special prin modernizarea construcțiilor zootehnice existente, lucrările de toamnă în vii și livezi, în grădinile de legume, etc. Există, în acest sens, o legătură strînsă a cooperativei agricole cu sectoarele respective din cadrul direcției noastre, care asigură operativ îndrumarea necesară. Mai avem multe de făcut, dar experiența cîștigată, precum și dăruirea cu care lucrează și trebuie să lucreze orice specialist ne dau convingerea că munca noastră se va concretiza în rezultate din ce în ce mai bune.

Eugeniu GORȚEA

NICI O RISIPĂ LA RECOLTATUL ȘI TRANSPORTUL SFECLEI DE ZAHĂR

Necesitatea de a se asigura fabricilor de zahăr materia primă — sfecla de zahăr — într-un anumit ritm impus de procesul lor de producție — ridică în fața unităților cultivatoare problema organizării corespunzătoare a recoltării. Principala cerință ce trebuie îndeplinită este ca scoaterea și transportul din câmp al rădăcinilor de sfeclă să se realizeze într-un interval de timp cât mai scurt, fără pierderi de recoltă sau scăderi ale conținutului de zahăr.

Recoltarea sfeclei de zahăr trebuie să se facă deci în mod diferențiat, ținându-se seama de dezvoltarea rădăcinilor din fiecare lan, așa încât să se îmbine armonios necesitatea de a obține o producție mare de rădăcini cu cerința de a furniza materia primă de calitate pentru fabricile de zahăr.

Bunul mers al activității impune respectarea cu strictețe a graficelor întocmite de fiecare unitate agricolă cu fabricile de zahăr. Dacă în prima perioadă s-a organizat mai ales recoltarea sfeclei de pe suprafețele unde plantele nu mai aveau condiții de dezvoltare, deoarece suferiseră de pe urma atacului de boli sau dăunători, în prezent lucrările trebuie să se desfășoare într-un ritm intens. În acest scop, trebuie folosite în totalitate și la întreaga lor capacitate de lucru, mijloacele mecanice de care dispun secțiile I.M.A.

În ultimii ani, penele I.M.A. au fost dotate cu combine pentru recoltat

sfeclă, mașini ce vor trebui folosite cu maximum de randament. Aceste mașini efectuează recoltarea în două faze, cu recuperarea frunzelor și coletelor. Aceste mașini au o productivitate maximă pe terenurile plane și la culturile fără buruieni, a căror producție la hectar este de cel puțin 25 tone. Intrucât combinele de sfeclă sint de puțin timp în producție, este necesar ca mecanizatorii repartizați să lucreze cu ele să fie temeinic pregătiți pentru a se evita staționările. Cu ajutorul celor peste 100 de dislocatoare și 219 mașini de recoltat existente în I.M.A. sfecla — pe o suprafață de circa 100000 ha — poate fi recoltată într-o perioadă de circa 30 de zile.

Pentru a se evita deshidratarea masivă a rădăcinilor fapt care duce la pierderi de greutate și deci de venituri pentru unitățile cultivatoare ca și la deprecierea calitative, dăunătoare procesului de fabricare a zahărului, sfecla scoasă din pământ trebuie imediat transportată la bazele de recepție sau la fabrică. Trebuie să se țină seama că staționarea sfeclei în câmp, după recoltare, în grămezi mici, determină zilnic pierderi de 1,5% din greutatea rădăcinilor și 0,3% din conținutul de zahăr. Totodată, are loc o înrăutățire a însușirilor tehnologice și ca urmare, o sporire a pierderilor de zahăr și o reducere a capacității de păstrare a rădăcinilor în silozurile de la baze.

Pentru evitarea acestor pierderi fiecare cooperativă agricolă trebuie să asigure o participare masivă la muncă a cooperativilor, precum și mijloacele de transport necesare. În cazul în care mijloacele de transport sint insuficiente, este bine ca sfecla recoltată să fie așezată în grămezi mari, de cel puțin 500 kg, amplasate în așa fel încât să nu incurce circulația vehiculelor cu care se transportă. Este foarte important ca atunci când transportarea rădăcinilor întârzie, grămezile să fie acoperite cu frunze sau pământ într-un strat de 8-10 cm. Când se acoperă cu pământ, se lasă pe coamă un spațiu pe care se pun frunze, pentru aerisire. Lăsată necoperită, sfecla continuă să piardă mult din greutate, ceea ce este în dezavantajul unității producătoare. În diferent de mijlocul de recoltare, manipulările ce se fac prin încărcare, transport și descărcare la bazele de recepție trebuie făcute cu multă atenție pentru a se evita, pe cit posibil, rănirea rădăcinilor, ceea ce ar duce la apariția unor boli ce pot fi transmise masei de rădăcini care, eventual, nu intră imediat la prelucrare și se păstrează, temporar, prin insilozare.

La recoltarea sfeclei de zahăr rezultă o cantitate apreciabilă de frunze și colete care, gospodărite chibzuit, constituie o sursă importantă de îmbunătățire a bazei furajere din unitate. Ele se pot insiloza cu ușurință,

respectind ca regulă generală aducearea lor la un conținut de apă de 60-70%. Un siloz de calitate rezultă și din amestecarea frunzelor și coletelor cu vreji de fasole sau alte leguminoase care, fiind bogate în proteine asigură obținerea unui nutreț valoros. În acest caz, fibroasele se toacă mărunt și se adaugă într-o proporție de 50-70% astfel încât umiditatea amestecului să ajungă la 60-70%. Pentru a favoriza o fermentare corespunzătoare nutrețului astfel pregătit i se adaugă culturi de bacterii lactice, 3 doze la 10 tone de siloz. Pe tot timpul insilozării trebuie să se asigure o tasare puternică a masei de furaj.

Unele din terenurile eliberate prin recoltările din lunile august și septembrie vor fi folosite la însămânțarea griului de toamnă, știut fiind că sfecla de zahăr lasă terenul curat de buruieni și afinat în profunzime. Avind însă în vedere că sfecla este o mare consumatoare de substanțe nutritive, sint necesare îngrășăminte chimice în cantități, în general, mai mari, stabilite în funcție de modul în care a fost îngrășat terenul în anii precedenți.

Dr. ing. Ioan POPOVICI
membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice, directorul I.C.C.S. — Brașov

Să se respecte tehnologiile de lucru!

Recolta de sfeclă de zahăr din acest an trebuie strinsă cu cea mai mare grijă, avind în vedere faptul că datorită calamităților naturale s-au pierdut din cultură unele suprafețe. Or, prin respectarea unei tehnologii optime de recoltare și printr-o gospodărire rațională a producției de la cules pînă la livrare, se pot evita pierderile, sporindu-se astfel atât veniturile cooperativelor agricole de producție, cit și cantitățile de zahăr obținute de fabrici.

Recoltarea sfeclei de zahăr se face cu furca specială, plugul universal prevăzut cu piese active adecvate, dislocatorul și mașini de recoltat. Folosirea la recoltarea sfeclei de zahăr a casmalei, a hîrtețului sau a cîrligelor nu este recomandabilă deoarece rădăcinile se rup și se rînesc ușor, producîndu-se pierderi mari.

Prin folosirea dislocatorului acționat mecanic se obține o productivitate sporită a muncii față de recoltarea manuală, respectiv 0,6-1,1 haloră. Dislocatorul DSP-4 purtat în spatele tractorului de 65 C.P. lucrează pe 4 rînduri și are organele active în formă de lamă sau de brăzdar, cu ajutorul cărora dislocă sfecla din sol; extragerea, curățirea și decoletarea rădăcinilor se execută manual. După decoletare, rădăcinile, frunzele și coletele sint adunate și sortate în grămezi separate, încărcate în vehicule și transportate în gospodăria, la fabricile de zahăr sau la bazele de recepție ale acestora.

Decoletarea sfeclei de zahăr se poate face manual, cu ajutorul unor cuțite speciale, lopățele sau cu ma-

șini de diferite forme, trase de animale sau de tractoare.

Decoletarea se face printr-o tăietură orizontală, executată sub urmele ultimelor frunze, nici mai la suprafață și nici mai adînc.

Operațiunea va fi astfel efectuată încît să nu rezulte pierderi de recoltă datorite unor porțiuni de rădăcină pe colete, sau prezenței unei părți din frunze și muguri pe rădăcini.

În afara posibilităților menționate, este bine ca în toate unitățile agricole, la recoltarea sfeclei să se utilizeze și mijloacele întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, care dispun de un număr însemnat de mașini. În cadrul tehnologiei de recoltare recomandate se folosesc două mașini și anume: una de decoletat (E-735) și alta de scos rădăcinile (E-766). Ambele mașini lucrează pe cite 3 rînduri. Procesul tehnologic de lucru al acestor mașini impune ca paralel cu ele, să se deplaseze și un mijloc de transport cu care să se adune produsul recoltat, respectiv frunzele și rădăcinile.

Mașinile de decoletat amintite trebuie să lucreze una după alta în așa fel încît să evite călcarea rîndurilor decoletate de către mașina de scos și mijloacele de transport. În figura alăturată se prezintă modul cum trebuie să lucreze mașinile respective. Productivitatea acestora trebuie să fie de cel puțin 3 hal/schimb pentru mașina de decoletat și 2,5 hal/schimb pentru cea de scos. În ceea ce privește calitatea operațiunilor ce se execută, din datele experimentale rezultă următoarele

caracteristici: sfecla decoletată 89 la sută, grad de vătămare a rădăcinilor de către mașina de scos 24 la sută, pierderi de recoltă 2,5 la sută.

Înainte de începerea lucrului cu mașinile, la capetele parcelei se vor scoate sfeclele manual, pe o lățime de circa 15 m, necesară întoarcerii agregatelor. De asemenea, dacă parcela este prea lată, aceasta se va împărți în mai multe postaje, prin formarea unor culoare, mașinile lucrînd prin metoda alternării postajelor, astfel ca timpul de întoarcere la capete să fie cit mai mic.

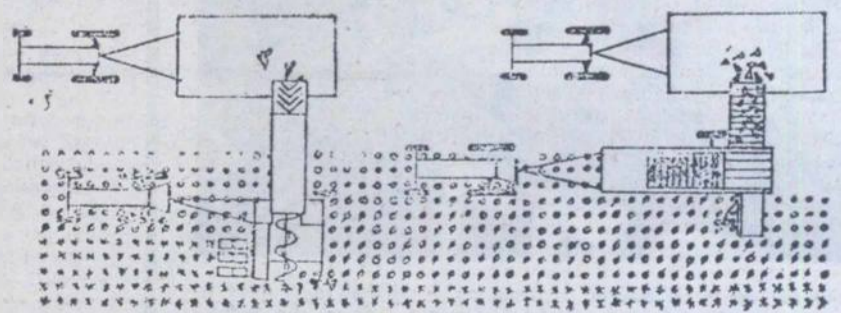
Respectarea tehnologiei de recoltare prin corelarea celor două operațiuni (de decoletat și scos) are mare importanță intrucît — așa cum rezultă din experimentele întreprinse — dacă rădăcinile rămîn nescoase timp de două zile după decoletare, conținutul în zahăr scade cu 3,6 la sută, după 4 zile cu 6,1 la sută, iar după 5 zile cu 8 la sută.

Pe lîngă operația de recoltare propriu-zisă o atenție deosebită trebuie dată asigurării mijloacelor de transport și organizării acestora. În funcție de numărul mijloacelor disponibile, precum și de distanța de transport, se pot folosi mai multe metode de lucru. Dacă distanța de la câmp și pînă la fabrica de zahăr nu depășește circa 10 km, este rațional ca sfecla să fie transportată direct la fabrică. Când însă distanța este mai mare, este bine ca rădăcinile de

sfeclă să fie păstrate la marginea parcelei, în grămezi mari, acoperite, sau la un depozit intermediar, de unde transportul să se facă cu alte mijloace mai rapide decît căruțele sau remorcile tractate de tractor.

Din experimentările efectuate de fabricile de zahăr (prin rețeaua de cercetare a industriei alimentare), rezultă că pentru a se evita pierderile în greutate și de zahăr este necesar ca operațiunile de recoltare, curățire de pământ, decoletare, sortare și transport să se facă în flux continuu. Orice necorelare a acestor lucrări duce la staționarea sfeclei pe câmp, creînd posibilități pentru producerea pierderilor. S-au urmărit, în mod experimental, pierderile de recoltă și de zahăr ce survin la sfecla depozitată în grămezi, pe câmp, de 300-500 kg sau 1000 kg, descoperite sau acoperite cu frunze. Chiar în cazul acoperirii grămezilor de sfeclă cu frunze, pierderile se mențin ridicate, acestea fiind cu atît mai mari, cu cît grămezile sint mai mici. De aceea, se impune ca recoltarea sfeclei să fie corelată cu posibilitatea de transport, astfel ca întreaga cantitate care se strînge să fie transportată în aceeași zi, sau cel mult a doua zi.

Dr. ing. T. MOSCALU
Ministerul Agriculturii și Silviculturii
Ing. Gh. RIZESCU
Ministerul Industriei Alimentare

Schema tehnologică de lucru la recoltarea divizată cu mașinile de decoletat și scos rădăcini de sfeclă.

PUNCTE DE VEDERE

Cultura secarei de toamnă trebuie reconsiderată

Cultura secarei, pe plan mondial și în țara noastră, trebuie privită atât din punct de vedere al valorii ei de producție în diferite condiții de climă și sol, cât și sub aspectul importanței sale nutritive în alimentația oamenilor și în furajarea animalelor.

În ultimii 50 de ani s-a observat o tendință de staționare și chiar de scădere a producției și consumului de secară, ceea ce a dus într-o perioadă, în foarte multe țări, la o restrângere a suprafețelor. Una dintre cauzele care au contribuit la aceasta s-a considerat că ar consta în productivitatea mai scăzută a secarei, în comparație cu grâul sau orzul de toamnă.

Pe de altă parte trebuie remarcat faptul că secara se poate cultiva cu succes pe solurile ușoare și în zonele cu climat mai răcoros, în care iernile sînt mai aspre, iar cantitatea de precipitații înregistrată mai ales în perioada de primăvară este relativ scăzută.

Secara, după cum se cunoaște, înfrățește puternic toamna, formînd în această perioadă un sistem radicular bine dezvoltat care îi permite să suporte cu mai multă ușurință seceta de primăvară și să formeze un număr mai mare de tulpini productive. Aceasta face ca pe terenurile cu fertilitate mai scăzută, și în condiții de secetă, secara să dea o producție de boabe mai mare decît grîul.

S-a demonstrat, de asemenea, că secara și grîul satisfac aproximativ în egală măsură necesitățile omului în diferite substanțe nutritive și că numai în ceea ce privește conținutul de proteine și niacină grîul depășește intrucîtva secara. Conținutul de proteină al bobelor de secară este de circa 14 la sută; boabele de grîu au un conținut mai ridicat de proteină, de pînă la 20 la sută.

Suprafețele cultivate cu a-

numite specii de cereale variază în diferite țări în funcție de așezarea geografică, climă și sol. În țara noastră, secara de toamnă s-a cultivat din timpuri îndepărtate, ocupînd un loc diferit printre cerealele pentru boabe. Condițiile climatice diferite și multitudinea solurilor au influențat pozitiv răspîndirea secarei de toamnă în diferite zone din țară, ea ocupînd pînă la 3 la sută din suprafața destinată cerealelor. Secara s-a cultivat pe suprafețe mai mari în regiunile umede și reci din țară, deosebi pe podzolurile din jurul munților Apuseni, în partea subcarpatică și deluroasă din Oltenia, Muntenia, Transilvania și Moldova. Pe solurile nisipoase din sudul și vestul țării, secara predomină față de celelalte cereale păioase, dînd producții mai bune, contribuind și la îmbunătățirea fertilității acestor soluri.

Așadar, secara și-a găsit în trecut o largă răspîndire în cultură în zonele cu climat mai umed și răcoros în care predomină de regulă soluri podzolice și podzolite, cu aciditate ridicată și fertilitate naturală redusă, cît și în zonele cu soluri nisipoase, cu regim pluviometric neregulat. În asemenea condiții, secara de toamnă, caracterizată prin cerințe mai reduse față de cultură, realizează producții constante și superioare față de alte cereale pentru boabe și chiar față de grîu.

de la Bechet, pe cele acide de la Livada, cît și pe cele erodate de la Negrești — Vaslui, producțiile sînt ridicate ceea ce demonstrează că la această cultură, pe terenurile cu fertilitate redusă, se pot obține recolte bune cu investiții mai mici decît la cultura grîului.

Din această cauză, în zonele premontane și în cele nisipoase din sudul și vestul țării a existat o tradiție pentru cultura secarei de toamnă, tradiție care trebuie încurajată în viitor.

Analizînd dinamica suprafețelor însămînțate cu secară în țara noastră, se constată că aceasta a ocupat în trecut suprafețe însemnate, realizînd în același timp producții constante și foarte apropiate de cele obținute la cultura grîului. În ultimul deceniu însă, suprafețele însămînțate cu secară au înregistrat o restrîngere foarte mare, de la 87 300 ha în anul 1960—1964 pînă la 43 500 ha în anul 1968, ceea ce reprezintă numai 0,6 la sută din suprafața cultivată cu cereale pentru boabe. Cu toate că în acest interval, producția medie la hectar, la grîul de toamnă, a crescut mult, ca urmare a generalizării în cultură a unor soiuri de mare productivitate și a ridicării pe o treaptă superioară a condi-

țiilor de cultură, apreciem că nu s-a făcut o analiză temeinică atunci cînd s-a trecut la restrîngerea suprafețelor cultivate cu secară în zonele cu condiții de cultură mai puțin prielnice pentru grîul de toamnă. Aceasta, cu atît mai mult cu cît secara a fost restrînsă în cultură și în zonele în care ea poate realiza producții mai bune și mai economice decît alte cereale. Astfel, în județul Suceava, unde 50 la sută pînă la 70 la sută din terenuri sînt acide și foarte acide, suprafețele cultivate cu secară au scăzut în ultimii doi ani la 2335 ha, ceea ce reprezintă abia 0,7 la sută din suprafața cultivată cu cereale de toamnă.

Ținînd cont de importanța secarei, de cerințele sale mai reduse față de climă și sol și de posibilitățile de obținere a unor producții sporite în condiții de fertilitate naturală mai scăzută este necesară reconsiderarea acestei culturi, trecîndu-se la lărgirea suprafețelor cultivate, în zonele cu condiții mai puțin prielnice, pentru grîul de toamnă.

Nivelul scăzut al producțiilor de secară din ultima vreme se datorește, în cea mai mare parte, slabei atenții acordate culturii acestei plante și a nesocotirii cerințelor ei

față de regulile agrotehnice. Pe de altă parte, sortimentul de soiuri din cultură este foarte sărac, fiind redus la soiul Petkus și la populațiile derivate din acesta.

În urma lucrărilor de ameliorare efectuate în ultima vreme au fost create unele linii noi de secară cu capacitate ridicată de producție, mai adaptate condițiilor de cultură din țara noastră. Dintre acestea menționăm liniile: L. 25—65, L. 5—65, L. 11—65, L. 17—65 și L. 3—65 care, experimentate la Stațiunea experimentală Suceava, au dat în medie pe trei ani, producții cuprinse între 3 506 kg și 3 693 kg/ha, depășind cu mult producția soiului raionat Petkus. De asemenea, în ultimii 10—15 ani, atît preocupările privind ameliorarea secarei, cît și cele legate de agrotehnică au fost mai reduse, fapt care justifică, în cea mai mare măsură, scăderea producției și chiar restrîngerea suprafețelor.

Față de această situație, se impun măsuri, începînd chiar din toamna acestui an, pentru readucerea secarei la nivelul importanței și posibilităților ei de cultură, în zonele cu condiții de fertilitate și climă mai puțin favorabile pentru alte cereale de toamnă. Menționăm, în încheiere că la Stațiunea experimentală Suceava se vor amplifica lucrările privind ameliorarea și crearea de noi soiuri de secară mai productive, mai adecvate condițiilor din țara noastră, cît și stabilirea metodelor de cultură care să permită, în cel mai scurt timp, creșterea producției la hectar și prin redresarea culturii secarei.

I. GAȘPĂR
cercetător principal
la Stațiunea experimentală
agricolă Suceava

Producția de boabe obținută la secară — soiul Petkus — în diferite localități din țară

Localitatea	Perioada de experimentare	Producția medie kg/ha
— Suceava	1965—1969	3763
— Secuieni-Roman	1966—1969	3151
— Brașov	1968—1969	3921
— Negrești-Vaslui	1967—1968	2572
— Geoagiu	1968—1970	2590
— Bechet	1968	2090
— Livada	1969	2388

Din tabel se constată că, atunci cînd secara de toamnă este cultivată în condiții agrotehnice corespunzătoare, se pot obține producții mari în zone cu condiții naturale diferite. De asemenea, rezultă că atît pe terenurile nisipoase

„Licorile” Murfatlarului vor lua în curînd drumul consumatorilor. Aspect de la întreprinderea agricolă de stîc cu același nume.

(Urmare din pag. 1)

nul de repartiții primit de la centrală. Preluarea operativă a oricărei disponibilități din fondul de marfă implică folosirea integrală a tuturor capacităților de producție. Uscătoarele mecanice vor lucra din plin. Spațiile de murare, butoaiile și celelalte ambalaje mari trebuie pregătite din vreme pentru a se putea trece de îndată la prepararea cantităților de conservare stabilite prin planul de producție.

Pentru toate centrele de legume și fructe, o sarcină deosebit de importantă în această perioadă o constituie formarea stocurilor necesare asigurării rezervelor de iarnă. În realizarea acestui obiectiv, specialiștii din unitățile producătoare, împreună cu organele I.L.F., trebuie să se preocupe în mai mare măsură de asigurarea condițiilor cerute de executarea în bune condiții a recoltatului, de obținerea unor producții calitativ superioare. De altfel, condițiile esențiale și în același timp obligatorii, atît pentru producători, cît și pentru valorificatori, sînt obținerea unor cantități sporite de legume și fructe și asigurarea calității acestora pînă în momentul cînd ajung la consumatori. Pentru aceasta se impune o colaborare strînsă între unitățile producătoare și centrele de valorificare, în vederea cunoașterii situației de pe teren, din fiecare unitate, valorificării producției, depistării la timp a deficiențelor și înlăturării operative a acestora.

De asemenea, pentru asigurarea unei

continuități în acțiunea de valorificare a legumelor și fructelor se impune întocmirea și urmărirea zilnică a graficelor de livrare-preluare.

Organizarea muncii la recoltare și valorificare trebuie să țină seama de cantitățile de legume și fructe ce urmează a se livra și prelua în fiecare zi. Fructele și legumele odată recoltate trebuie adăpostite temporar în preajma locurilor de

Mașinile și utilajele de care dispun centrele de legume și fructe pentru sortarea, calibrarea, încărcarea, transportul mecanizat etc. trebuie pregătite și folosite cu grijă. Amintim că în perioada care urmează echipe din cadrul centralei noastre vor controla în toate județele care dispun de asemenea utilaje, modul lor de folosire.

De curînd, un număr important de

timp la maximum staționările produselor în punctele de încărcare. Sortarea, cizelarea și ambalarea trebuie făcute corect pentru ca strugurii să corespundă condițiilor tehnice prevăzute în STAS; aceasta cu atît mai mult cu cît la strugurii de calitate superioară extra și calitatea I, preferurile de contractare sînt mult mai stimulative decît la strugurii de calitate a II-a.

Există deci toate condițiile pentru ca unitățile producătoare, centrele de valorificare, să manifeste un interes sporit pentru obținerea de produse de un înalt nivel calitativ. Livrarea și preluarea unor produse de calitate superioară dau posibilitate unităților producătoare să-și acopere cheltuielile și să obțină beneficii, asigurîndu-se totodată nevoile consumului intern.

Coordonatorii desemnați de centrală, pe județe, pentru îndrumarea acțiunii de valorificare a legumelor și fructelor au datoria să asigure în permanentă preluarea integrală a produselor și distribuirea lor conform planului.

În săptămînile care urmează se impune luarea de măsuri organizatorice operative, în special pentru asigurarea la timp a materialelor și ambalajelor necesare, brațelor de muncă, mijloacelor de transport, recepției și dirijării imediate a produselor conform planului de distribuție. În felul acesta, unitățile centralei noastre vor contribui cu toate forțele la buna aprovizionare a populației și realizarea obligațiilor de export.

VALORIFICAREA LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR

unde au fost culese, pentru a le feri de acțiunea razelor solare, căldurii, vîntului, prafului care le depreciază din punct de vedere calitativ. În același timp, produsele trebuie sortate cu cea mai mare grijă introducînd în depozite numai pe cele care îndeplinesc condițiile pentru păstrare. Sortarea este cheia conservării în bune condiții a produselor insulozate. Cele care nu prezintă garanția unei păstrări îndelungate vor fi dirijate spre consumul curent în stare proaspătă, sau spre secțiile de deshidratare și conservare.

I.L.F. din județele Vrancea, Ploiești, Constanța, Buzău, Dimbovița și altele au început să desfășoare din plin exportul de struguri, mere și alte fructe de toamnă. Este necesar ca aparatul centrelor și întreprinderilor care au astfel de sarcini să instruiască temeinic pe membrii cooperatori privind modul de recoltare, sortare, cizelare și ambalare a produselor, corespunzător cerințelor exportului. Se va urmări din timp asigurarea necesarului de vagoane pentru fiecare zi, potrivit graficelor de recoltare, evitîndu-se în același

DIALOG CERCETARE — PRODUCȚIE

Răspundem operativ cerințelor practicii

● EXTINDEREA ÎNSĂMÎNȚĂRIILOR ARTIFICIALE CU MATERIAL SEMINAL CONGELAT ● INDUCȚIA SINCRONIZATĂ A ESTRULUI LA OVINE ● UN NOU PRODUS DE MARE EFICIENȚĂ : SERUL GONADOTROP LIOFILIZAT ● DIAGNOSTICUL TIMPURIU AL GESTAȚIEI LA PORCINE

Sporirea continuă a producției zootehnice prin introducerea în practică a celor mai moderne metode și tehnici științifice constituie una din sarcinile principale ale cercetătorilor din institutele și stațiunile centrale. Urmind indicațiile conducerii de partid și de stat, colectivul de cercetători din stațiunea noastră se străduiește să vină în sprijinul producției zootehnice cu o serie de realizări de mare eficiență economică. Cîteva exemple de modul cum colectivul nostru de lucru înțelege să traducă în fapt indicațiile amintite, demonstrează acest lucru.

Se știe că însămînțarea artificială a animalelor este una din cele mai eficiente și rapide metode moderne de înmulțire și, mai ales, de îmbunătățire a raselor de animale. În prezent, nu se mai poate concepe creșterea modernă a animalelor fără utilizarea acestei metode și, voi adăuga, fără folosirea însămînțării artificiale cu sămînță conservată prin congelare.

Această metodă modernă, care permite o utilizare completă a reproducătorilor de mare valoare a fost pusă la punct în cadrul laboratorului stațiunii noastre încă din anii trecuți. Pentru a se demonstra eficiența ei, specialiștii noștri au trecut la verificarea și utilizarea ei în practică și nu numai pe cîteva animale, ci pe întregul efectiv de vaci și vițeale al județului Prahova (48 000 de capete). Colaborarea cu județul Prahova a început încă din 1969 și se desfășoară în cele mai bune condițiuni. Din cei 26 de tauri cu care județul Prahova își asigură însămînțarea artificială a efectivului de mai sus, au fost transferați la noi doar 11 și anume cei mai buni. Cu materialul seminal al acestora, prelucrat după noua metodă și conservat la minus 196°C (temperatura

azotului lichid) se însămînțează în medie 3 500 de vaci anual de la un reproducător, față de 1 500—2 000 de vaci, cîte se însămînțează anual prin vechea metodă de la un taur.

La încheierea semestrului I/1970 s-au însămînțat, în județul Prahova, un număr de 22 500 vaci și vițeale.

Procentul de fecunditate apreciat prin neîntoarceri la 69—90 zile după prima însămînțare, verificat de această dată în masă, pe un mare număr de animale, este de 64 la sută, valoare egală cu cele înregistrate și de alte țări care practică metoda respectivă.

Experiența noastră servește ca model pentru extinderea acestei metode la noi în țară, extindere prevăzută în Programul național de dezvoltare a zootehnicii în următorii ani. În același program s-a prevăzut obținerea unui important număr de miel timpurii. Este necesar deci a se practica însămînțarea oilor cu 1—2 luni înainte de sezonul sexual. Pentru aceasta, metoda de inducție sincronizată a estrului la ovine are o mare eficacitate. Pe baza experienței proprii, specialiștii stațiunii au procedat la prepararea primelor pesarii românești pentru sincronizare.

Pentru a se pune la dispoziția practicii pesarii de bună calitate, primele mostre produse de noi au fost experimentate cu bune rezultate pe un lot de 80 de oi ale stațiunii, precum și pe 600 de oi aparținînd cooperativelor agricole Tunari și Nuci din județul Ilfov.

Se experimentează, de asemenea, și alte forme de administrare a gestagenelor și anume implantele și bujiurile vaginale pe bază de colagen. Rezultatele obținute pînă în prezent sînt bune, ele urmînd a se extinde în practică. Sînt în studiu avansat de lucru primele 20 000 de pesarii preparate pe

bază de substanțe active indigene, care vor fi puse la dispoziția practicii.

Și, pentru că succesul sincronizării depinde, în mare măsură, de efectul combinat al hormonilor gestageni cu cei gonadotropi, de o mare importanță practică este serul gonadotrop de iapă gestantă. Încă din 1968, stațiunea noastră prepară S.G.I.G. cu activitate hormonală ridicată dozat în U.I. Astfel, în 1968 s-au preparat experimental primii 60 de litri pentru ca în 1969 să se producă 1 500 l, iar în 1970 să avem un plan de 2 000 l. Din această din urmă cantitate s-au preparat și difuzat peste 2 500 l. Se lucrează concomitent la prepararea primelor șarje de ser gonadotrop liofilizat sub formă de praf în doze de 800 U.I. per flacon. Acest produs, în afara eficienței lui în sincronizarea estrului la oi, are o largă utilizare în combaterea unor forme de sterilitate la taurine și porcine. Produsul realizat înlocuiește același produs din import, produs a cărui valoare se ridică la peste 800 000 de lei valută.

În cadrul experiențelor de sporire a fertilității la porcine în complexele industriale, la I.A.S. Căzănești, un colectiv de cercetători din stațiunea noastră a instruit personalul acestei unități pentru introducerea și aplicarea în practică a însămînțării artificiale la porcine.

S-a controlat pînă în prezent calitatea materialului seminal la peste 500 de vieri (I.A.S. Cocioc, Periș și Căzănești), eliminîndu-se cei necorespunzători și s-au însămînțat artificial peste 1 200 de scroafe. Deosebit de important este faptul că la I.A.S. Căzănești o parte din personalul unității, îngrijitorii de vieri cu multă practică, au fost instruiți în această tehnică nouă. Se execută în bune condiții recoltarea materialului

seminal și, foarte corect, însămînțarea artificială. Este un exemplu de calificare la locul de producție, unitatea fiind mulțumită de rezultatele obținute.

În cadrul aceleiași unități s-au efectuat o serie de experiențe de stimulare și sincronizare a estrului la scroafe și scrofițe. S-a utilizat produsul AIMAX, moștră experimentală primită din Anglia. Rezultatele sînt bune. Dintr-un lot de 28 de scroafe „în așteptare”, în urma administrării zilnice în hrană a produsului de mai sus, timp de 20 zile, cîte 100 mg zilnic pentru un animal, au intrat în călduri și s-au însămînțat 18 (60 la sută) într-o perioadă de 4 zile, față de un lot martor din care au intrat în călduri spontan numai 9 (30 la sută).

Sînt în curs, de asemenea, experiențe pentru diagnosticul timpuriu al gestației la scroafe, utilizîndu-se un produs indigen pe bază de combinație de hormoni steroizi. Primele rezultate sînt satisfăcătoare. Dintr-un lot de 31 scroafe, montate înainte cu 25 de zile, patru scroafe au fost găsite negestante. Efectul produsului se verifică în continuare.

Hotărît să pună toată priceperea și puterea lui de muncă în sprijinul sporirii producției zootehnice din țara noastră, colectivul de muncitori și specialiști din stațiunea noastră va continua activitatea pentru punerea la dispoziția practicii a unor metode și produse eficiente, pentru sporirea rentabilității creșterii animalelor.

Dr. Vasile OȚEL
membru corespondent
al Academiei de științe
agricole și silvice,
directorul Stațiunii centrale
de cercetări pentru
însămînțări artificiale
și combaterea sterilității
la animale.

Rămînerea în urmă a însilozării furajelor poate fi grabnic recuperată

Preocupările febrile în vederea echilibrării balanțelor furajere sînt prezente, în aceste zile, în fiecare fermă zootehnică. Pentru că situația stocurilor de furaje este încă precară — cauzele fiind numai parțial obiective — și pentru că înfîrzierea în stringerea tuturor furajelor existente încă pe cîmp atrage după sine mari dificultăți în asigurarea alimentației animalelor pe timpul iernii — cînd sursele de aprovizionare cu furaje sînt practic inexistente — se cere ca toate cauzele care frînează asigurarea necesarului de furaje să fie temeinic analizate și rapid rezolvate. În această privință am urmărit modul cum se rezolvă în cîteva unități agricole din județul Botoșani noianul de probleme pe care le ridică echilibrarea balanței furajere.

Am ales acest județ pentru că, în timp ce finarele și silozurile sînt apricipe goale, evoluția lucrărilor de stringere și conservare a importantelor resurse furajere aflate încă pe cîmp se desfășoară destul de lent. Cîteva cifre și fapte concrete sînt graitoare.

Deși în lanurile de porumb cultivate special pentru siloz sau în cele destinate inițial pentru boabe se află foarte mult porumb negat, și deși pînă în prezent s-au recoltat peste 5 000 de hectare de sfeclă de zahăr, unitățile agricole cooperatiste din acest județ au însilozat doar 10 750 de tone, adică aproximativ 10 la sută din cantitatea stabilită ca necesară. Că această lucrare deosebit de importantă și de a-

cută este mult rămasă în urmă o dovedește și faptul că, într-o săptămînă, în fermele tuturor cooperativelor agricole din județ s-au însilozat numai 1 430 tone de porumb — masă verde și abia 89 tone de alte furaje (frunze și colete de sfeclă de zahăr, capitule de floarea-soarelui, resturi din grădinile de legume).

Raidul nostru prin fermele cooperativelor agricole din Cucorani, Leorda, Liveni, Dorohoi, Brănești și altele ne-a

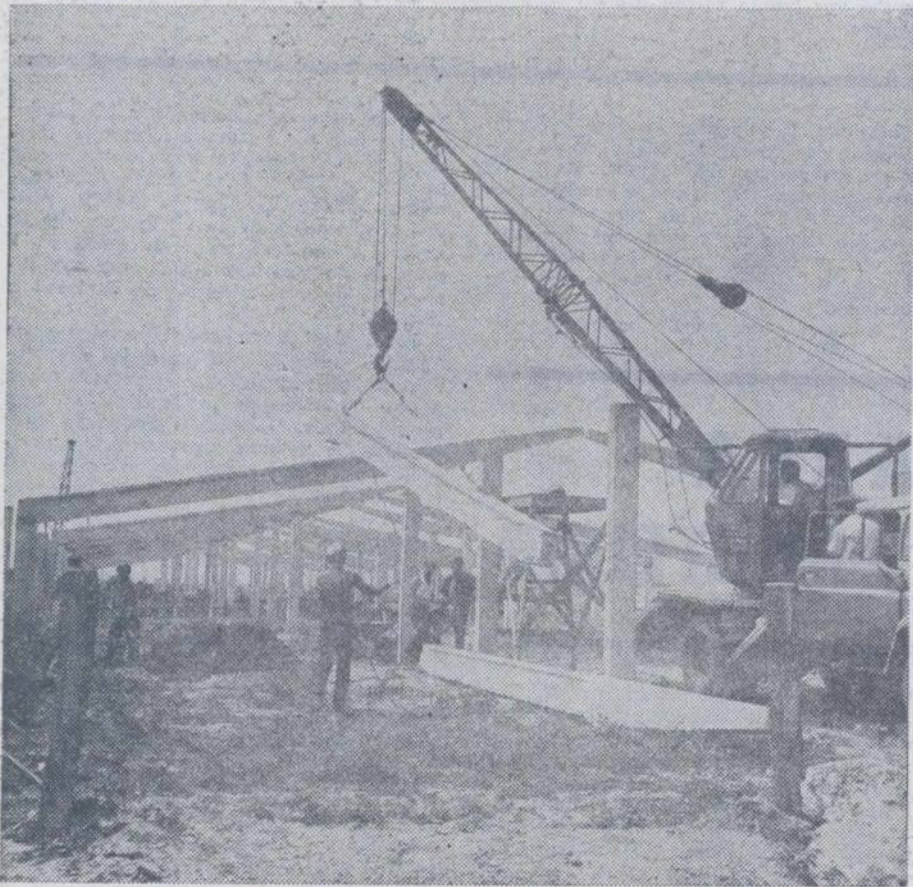
constatat și la cadrele tehnice de la cooperativele agricole din Liveni, Leorda, Dorohoi, Răușeni, Hlîpicieni și Bobulești. Pînă acum nici o mașină de recoltat și tocat porumb-siloz din cele aflate în dotarea întreprinderii de mecanizare a agriculturii Dorohoi n-a fost pusă în funcțiune, în timp ce frunzele și coletele de sfeclă se risipesc pe cîmp, iar tulpinile de la porumbul recoltat pentru boabe nu se însilozază.

S-au făcut în acest an nenumărate demonstrații practice și consfățuirii de lucru pe tema însilozării furajelor; există, în acest județ, o valoroasă experiență pozitivă oferită de lucrătorii din fermele întreprinderilor agricole de stat. Și totuși, însilozarea furajelor bate pagul pe loc.

Intrucît pe cîmp sînt încă importante resurse (coceni de porumb, colete și frunze de sfeclă de zahăr, otavă, porumb negat, capitule de floarea-soarelui etc.) și pentru că amenajările pentru însilozare la rece nu impun un volum mare de muncă și nici cheltuieli materiale mari, se cere ca în următoarele zile să se întreprindă o adevărată campanie pentru ca problema asigurării hranei animalelor, atît de importantă în acest an, să fie integral și la timp rezolvată.

În județul Botoșani sînt forțe și resurse materiale suficiente pentru ca actuala rămînere în urmă să fie grabnic recuperată.

Ing. P. ANGHEL

Pe șantierul complexului intercooperatist Castelu, județul Constanța pentru creșterea și îngrijirea a 50 000 porci anual.

Foto : R. LUCIAN

ÎN JUDEȚUL BOTOȘANI

demonstrat că, de fapt, această importantă acțiune nici nu este înscrisă în planurile operative întocmite de inginerii șefi din unități. La Cucorani, de pildă, unde — după relatările inginerului șef Nicolae RĂGOȘĂ — aproape 50 de hectare de porumb cultivat pentru boabe nu va lega, iar cele 30 de hectare cultivate pentru siloz nu au nici o șansă de a produce porumb-boabe, pînă la această dată nu s-a însilozat nimic. Mai mult decît atît, nici pînă acum nu sînt amenajate gropile de însilozare, iar în ce privește acțiunea de însilozare la rece — indicată pentru acest an de Ministerul Agriculturii și Silviculturii — interlocutorul nostru era nedumerit. Aceeași nedumerire am

PODODERMATITA CANGRENOASĂ A OILOR

Pododermatita cangrenoasă a oilor, cunoscută și sub numele impropriu de necrobaciloză, datorită evoluției enzootice și frecvenței mari, a preocupat și preocupă și astăzi cercuri tot mai largi de specialiști.

Majoritatea cercetătorilor consideră pododermatita cangrenoasă a oilor ca o boală infecto-contagioasă produsă de o serie de microbi anaerobi specifici, ca *Spherophorus necrophorus*, *Treponema penortha*, *Fusiformis nodosus*, alături de germeni din genurile *Escherichia*, *Streptococcus*, *Staphylococcus*, *Corynebacterium* etc. Unii autori consideră boala numai ca o consecință a condițiilor neraționale de întreținere și alimentație, negând specificitatea unor microbi și caracterul contagios al bolii. Controversa în privința etiologiei se datorește și faptului că boala nu a putut fi reprodusă experimental cu nici unul din germenii considerați specifici, ci numai prin înlocuirea simultană a tuturor germenilor. De aceea, considerăm că denumirea de necrobaciloză nu corespunde și provoacă confuzie.

Observațiile și cercetările actuale au confirmat faptul că pododermatita cangrenoasă a oilor este o boală infecțioasă și condiționat contagioasă, produsă de o floră polimorfă, favorizată și condiționată de o serie de factori igienici și de alimentație. Sursa principală de infecție o constituie ongoanele bolnave care răspândesc pe suprafața solului, a așternutului, a pământului și în bălegar, puroul și germenii patogeni.

Terenurile umede, mociroase și mlăștinoase, așternutul murdar, necorespunzător, creează condiții optime pentru germenii patogeni și favorizează apariția și răspândirea bolii. Din această cauză boala este mai răspândită de obicei în sezonul ploios și umed. Stabulația prelungită și alimentația necorespunzătoare provoacă o creștere defectuoasă a on-

gloanelor care devin moi, cresc exagerat, luând aspectul de pantof cu peretele extern îndoit sub talpă spre spațiul interdigital, acoperind linia albă și o parte din talpă. Noroiul și bălegarul depus între talpă și peretele îndoit macerează linia albă care, având o rezistență mai slabă, se ramolește și creează condiții favorabile pentru înmulțirea microbilor anaerobi și propagarea infecției sub corn spre coroană. Rareori, infecția poate avea ca punct de plecare spațiul interdigital. Lipsa de întărire a cornului se datorește carențelor în aminoacizi, săruri minerale, sulf, ca și în vitaminele A, D, C. Rasele de oi ameliorate, cu producții mari de lapte și lână, la fel ca și cele

Agendă veterinară

parazitate, sînt mai susceptibile infecției.

Boala se localizează mai frecvent la membrele anterioare. La începutul bolii, animalul prezintă șchiopătura moderată și se deplasează greu, rămînind în urma turmei. Pe măsură ce procesul necrotic se întinde, șchiopătura devine din ce în ce mai intensă și obligă animalul să stea mai mult în decubit sau în genuchi. La palpație, onglonul bolnav prezintă o sensibilitate exagerată, degaje un miros displăcut, iar peretele extern este îndoit sub talpă spre spațiul interdigital. Ulterior, între talpă și țesutul velutos apare un exsudat gri-murdar cu miros putred, care difuzează apoi printre lamele podofiloase și cheratiloase spre coroană. Pe măsură ce procesul necrotic avansează din talpă spre coroană, spațiul interdigital și regiu-

nea coroanei se tumefiază; apar mici vezicule care prin deschidere lasă ulcerații cu margini neregulate și acoperite cu o secreție gri-murdară, urit mirositoare. Peretele corespunzător leziunilor coronare și spațiului interdigital se desprinde de țesutul podofilos inflammat și necrozat, realizându-se o dezongulare parțială sau totală.

Din punct de vedere economic, prognosticul este totdeauna nefavorabil, datorită răspândirii rapide a bolii la 60-75 la sută din efectiv. Animalele bolnave se hrănesc greu, slăbesc, producția de lapte scade uneori pînă la 40 la sută, lina devine casantă, putînd apare și avorturi.

Tratamentul este profilactic și curativ. Cel profilactic constă în izolarea animalelor bolnave, ținerea în carantină a oilor noi aduse în turmă, desecarea pășunilor, curățirea și dezinfectarea saivanelor, curățirea ongoanelor cel puțin de 2 ori pe an, amenajarea la intrarea în saivan de dezinfectoare cimentate umplute cu permanganat de potasiu 2 la sută, clorură de var 5 la sută, sau sul'at de cupru 30 la sută. Tot în scop profilactic va trebui să se asigure oilor o alimentație rațională, evitîndu-se carențele în elemente sulfuroase și oligoelemente.

Tratamentul curativ constă în excizia cornului desprins de membrana cheratogenă în așa fel încît zona necrozată să fie bine aerată. Se vor evita sîngerările deoarece necesită aplicarea de pansamente care întîrzie vindecarea. Suprafața denudată se pensulează cu lotagen, sau se fac băi cu formol (soluție 10 la sută). Vindecările cele mai rapide se obțin cu lotagen, în 2-3 aplicații la interval de 3-4 zile, care sterilizează suprafața membranei cheratogene, coagulează țesuturile devitalize și formează o crustă rugoasă, aderență și uscată ce se transformă în corn. În majoritatea cazurilor, animalele se sprijină normal după 2-3 zile.

Baia cu formol (10 la sută) are efect dezinfectant și cauterizant. Prezintă însă dezavantajul că, sub crusta rezuetată prin precipitarea detritusurilor celulare și a exsudatelor, apar frecvent noi colecții purulente și focare necrotice.

Atragem atenția că în tratamentul pododermatitei infecțioase la ovine primează tratamentul chirurgical, cel medicamentos fiind numai un adjuvant aplicat cu scopul de a grăbi eliminarea porțiunilor necrozate din membrana cheratogenă și de a stimula procesul de cicatrizare și refacere.

Dr. Titus BLIDARIU
Dr. Ioan MICLAUȘ
Facultatea de medicină
veterinară din București

Nu de mult timp, prof. dr. Ioan Cernea, șeful catedrei de Igiena animalelor domestice de la Facultatea de medicină veterinară din Cluj, i s-a conferit titlul de membru activ al Academiei de Științe din New-York, pentru substanțialele sale contribuții în știința veterinară, prinos al unei îndelungate activități derulate pe fundalul a peste patru decenii.

— Ce ne puteți spune despre începuturile activității dv. în munca de cercetare?

— În 1932 am absolvit Facultatea de medicină veterinară din București. Cea mai mare bucurie din tinerețe am avut-o în ultimul an de facultate, cînd profesorul meu Paul Rigler, părintele medicinii veterinare românești, mi-a oferit un halat și conducîndu-mă la Institutul „Pasteur” mi-a propus angajarea pe un post de preparator. De la Rigler am învățat, pe lingă tainele universului microbiologic, etica profesională, corectitudinea, pasiunea pentru munca de cercetare. Tot în această perioadă l-am cunoscut de ilustru Gheorghe Marinescu pentru care am nutrit un sentiment de venerație. Prima mea lucrare științifică mai amplă, care a trezit interes în rîndul specialiștilor, a fost „Șocul anafilactic la păsări” pe care am publicat-o la un an de la absolvirea facultății.

— Știm că două mari capitole ale patologiei veterinare (pasteureloza și colibaciloza) v-au adus consacrația. Vă rugăm să ne vorbiți despre contribuția originală pentru diminuarea incidenței acestor boli în lumea animală.

— Împreună cu colaboratorii mei am dovedit, pentru prima dată în lume, că pasteureloza este o boală condiționată de ambianța mediului. Cînd a-

problemă care ne-a dat de gîndit a fost faptul că vaccinările anticărbunoase declanșau pasteureloza la locul de inoculare. În urma unor îndelungate cercetări, am propus interzicerea oricărei vaccinări anticărbunoase în lunile enzootice, înainte ca organismul să nu fie pus sub protecție contra pasteurelozelor. Ne-am ocupat, de asemenea mult de enteritele colibacilare ale vițeiilor. Împreună cu asisten-

țoacă condițiile de zo igienă necorespunzătoare. Am remarcat apariția bolii mai ales în perioada de la sfîrșitul iernii cînd animalele sînt carentate în vitamine. O dată cu expirarea perioadei de stabulație, boala nu se mai manifestă. Ca metodă de prevenție am preconizat o gama-globulină extrasă din colostru care, administrată parenteral la viței după naștere, dă rezultate foarte bune.

În aria de preocupări a interlocutorului nostru intră actualmente problema mastitelor la vaci. Recent s-a dat în circuit șarja zero a unui preparat pe bază de aureociclină și tripsină, conceput pentru terapia acestor afecțiuni.

Pînă a se ajunge aici s-au făcut ample cercetări prin teste de determinare a pH-ului din lapte, completat cu examene bacteriologice, pentru a se elucida diferitele corelații existente între factorii de zo igienă, germenii patogeni și boală. S-a stabilit ca stafilococul, piogen în cepe să ia locul streptococului în incidența îmbolnăvirilor.

Discuția cu prof. Ioan Cernea s-a oprit aici. Cele câteva aspecte desprinse din arsenalul unei prodigioase activități le-am apreciat ca suficiente pentru a ilustra pasiunea, dăruirea, dragostea pentru profesiunea aleasă, izvoare de nesecată mulțumire, pildă grăitoare, pentru oricare dintre noi.

Dr. Mihai MITEA

Pasiune și dăruire pentru profesiunea aleasă

Interviu cu prof. dr. Ioan CERNEA

par stressurii se declanșează și boala. Incidența acestei boli este mai mare în Transilvania din cauza condițiilor geoclimatice propice izbucnirii acestei boli. Am găsit că numai în lunile enzootice animalele sînt purtătoare de agenți patogeni. Introducerea vaccinării antipasteurelice, în lunile mai — iunie, a determinat ca pasteureloza să se întilnească doar sporadic la noi. O

tuul meu, dr. Constantin Drăghici, am preparat un vaccin împotriva colibacilozei, făcînd și primele lucrări de tipizare ale colibacililor din țara noastră. Am identificat 11 serotipuri la viței bolnavi, dintre care două necunoscute, pe care le-am numit Ox și Oy. Concluzia pe care am desprins-o în urma acestor cercetări a fost aceea că un mare rol în declanșarea colibacilozei îl

I.C.V.B. „PASTEUR”
RECOMANDĂ

Agarul special purificat

Pentru a putea răspunde în condiții cât mai bune nevoilor unităților de creștere a animalelor, laboratoarele veterinare județene trebuie să-și lărgească și să-și perfecționeze în permanență activitatea de diagnostic.

Dintre tehnicile mai nou folosite în precizarea diagnosticului unor afecțiuni care produc pierderi însemnate la animalele tinere, electroforeza este metoda care se întrebunțează din ce în ce mai mult. Cu ajutorul ei se pot pune în evidență, cu exactitate, stările de hipo sau agamaglobulinemie, ceea ce permite intervenția promptă cu ajutorul mijloacelor profilactice și curative corespunzătoare.

Spre deosebire de alte metode mai puțin precise, electroforeza permite stabilirea concentrației relative și chiar absolute a diverselor fracțiuni proteice din serul sanguin, constituind astfel un ajutor prețios în confirmarea diagnosticului unor boli la animale.

O altă grupă de metode indispensabile laboratoarelor veterinare o constituie testele de imunodifuziune, folosite în diagnosticul unor boli și în determinarea cantitativă a unor clase de imunoglobuline (IgG, IgM, IgA).

În aplicarea curentă a acestor metode de diagnostic, în afară de aparatura adecvată — care se poate procura din țară — este necesară folosirea benzilor de hirtie sau a agarului purificat, ambele produse procurate din import.

Pentru a veni în sprijinul laboratoarelor veterinare, I.C.V.B. „Pasteur” a pus la punct metoda de preparare a agarului purificat, produs care, fiind asigurat pînă acum din import, a fost folosit, aproape în exclusivitate, pentru lucrările de cercetare.

Rezultatele experimentărilor făcute în I.C.V.B. „Pasteur”, au demonstrat că, pe lingă faptul că pot fi satisfăcute toate cerințele laboratoarelor, la un preț de cost convenabil, produsul înlocuiește cu succes preparatele similare procurate din străinătate.

★

Acest produs se prepară la I.C.V.B. „Pasteur” din București, sectorul VII, Șos. Giulești 333 telefon 18.04.90 și, începînd cu trim. I al anului 1971, va putea fi procurat de la depozitele D.G.A.D. — Întreprinderea nr. 17, București, Sectorul IV, Str. 7 Drumuri nr. 4.

La I.C.V.B. „Pasteur”, pentru prepararea tuberculinelor purificate (P.P.D.), se folosesc mijloace și tehnologii din cele mai moderne. Ele asigură obținerea unor produse de cea mai bună calitate și, bine înțeles, securitatea deplină a muncii.

Pământul țării, principalul mijloc de producție în agricultură, constituie un bun național; de modul în care este gospodărit depinde, în ultimă instanță, realizarea unor cantități din ce în ce mai mari de produse agroalimentare necesare satisfacerii cerințelor aprovizionării populației și economiei naționale.

Statul nostru depune eforturi deosebite pentru a asigura utilizarea cât mai rațională și mai intensivă a fondului funciar. În Programul Național privind gospodărirea rațională a surselor de apă și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare se prevede alocarea unor importante fonduri pentru irigații, îndiguiri și desecări, ridicarea productivității solurilor sărurate, nisipoase etc.

O acțiune căreia i se acordă mare atenție, în cadrul programului amintit, este oprirea procesului de eroziune a solului, care se manifestă în prezent pe milioane de hectare. La Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie anul curent s-a precizat că, în perioada 1971—1975, pentru a cuprinde o suprafață cât mai mare în combaterea eroziunii solului, organele agricole trebuie să desfășoare o largă acțiune astfel ca toate unitățile agricole cu terenuri în pantă să aplice măsurile ce le stau la îndemână pentru stăvilirea procesului de eroziune, sprijinindu-le totodată prin întocmirea proiectelor necesare și asistența tehnică la executare, furnizarea de material săditor și semințe, executarea unor lucrări mecanizate de către I.M.A. etc.

Transpunerea în fapt a acestor prevederi a constituit obiectul recentei consfătuiri, organizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii la Stațiunea centrală de la Perieni, județul Vaslui, unitate care dispune de o îndelungată experiență în aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a eroziunii solului. Iată, în cele ce urmează, principalele concluzii desprinse din această consfătuire.

Un punct de plecare — organizarea teritoriului

De la început, lucrările consfătuirii au subliniat că acțiunile privind gospodărirea cât mai chibzuită a pământului se încadrează într-un program de ansamblu, stabilit de M.A.S., pentru folosirea rațională a tuturor terenurilor pe care le posedă unitățile agricole socialiste de pe teritoriul țării, care va fi pus în aplicare în perioada 1971—1975 și în perspectivă. Punctul de plecare al programului menționat îl constituie întocmirea (în intervalul 1971—1973), în toate cooperativele agricole, a lucrărilor de organizare a teritoriului și a unui plan de măsuri menit să ducă la utilizarea rațională a pământului. „La materializarea acestor măsuri — a subliniat în cuvântul său tov. ing. Ion TOMA, secretar general în M.A.S. — va trebui pornit chiar din acest an; este o sarcină de mare răspundere și complexitate, la îndeplinirea căreia sînt chemați să-și aducă aportul numeroși specialiști din diferite domenii de activitate. În primele rînduri trebuie să se găsească însă cei de la oficiile de cadastru, proiectare și gospodărirea apelor — care — în colaborare cu inginerii șefi din unitățile agricole și sub îndrumarea și coordonarea direcțiilor agricole — au datoria să întocmească lucrările de organizare a teritoriului și programul de măsuri pentru folosirea rațională a pământului, atît în zonele cu terenuri în pantă, supuse pericolului eroziunii, cît și în celelalte părți ale țării”.

Dezbaterile consfătuirii au demonstrat că reușita acestei acțiuni de perspectivă depinde de buna organizare a activității, pornind de la nivelul unităților și județelor. Va trebui definitivat, pînă la 1 octombrie a.c., graficul cu eşalonarea pe ani a unităților agricole la care urmează să se facă astfel de lucrări.

Prin întocmirea și aplicarea noilor proiecte de organizare a teritoriului, la care se prevede o metodologie mult mai puțin „încărcată” decît cea folosită pînă acum, se pun bazele unei evidențe corespunzătoare a suprafețelor, îmbunătățindu-se totodată modul de folosință și de exploatare al terenurilor agricole. Se știe însă că într-o serie de unități au fost alcătuite astfel de proiecte dar, din păcate, o parte din ele au rămas uitate prin sertare. Este nevoie deci ca ele să fie adaptate la situația actuală a unităților agricole beneficiare, potrivit noilor instrucțiuni elaborate de M.A.S.

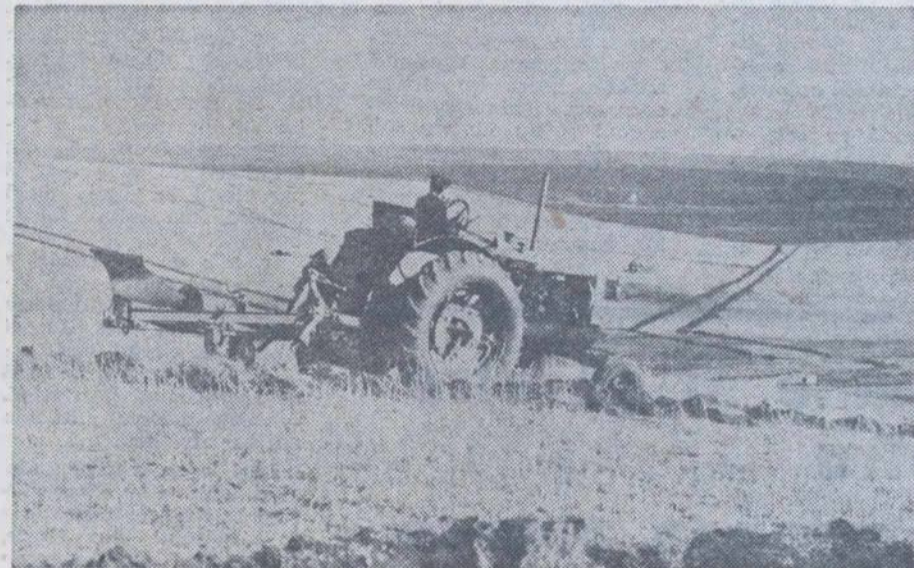
Primele unități agricole „pilot”

Un element nou în anul acesta este stabilirea în fiecare județ, a unor unități agricole „pilot” (cîte o cooperativă agricolă și o fermă I.A.S.) care dispun de terenuri în pantă și care, acum în

tomnă și în primăvara lui 1971, vor executa, concomitent cu organizarea teritoriului, măsurile și lucrările agrotehnice antierozionale pe întreaga suprafață arabilă, folosind tehnologia elaborată în această privință de Stațiunea centrală de la Perieni. În același interval de timp, stațiunile experimentale agricole vor lua măsuri ca să efectueze astfel de lucrări pe toate terenurile arabile în pantă pe care le dețin. S-a prevăzut ca toate forțele disponibile să fie îndreptate spre aceste unități „pilot” spre a le da posibilitatea să treacă operativ, chiar din toamna anului curent, la introducerea măsurilor de conservare a solului, la utilizarea rațională a patrimoniului funciar. Mai departe, pornindu-se de la experiența acestor unități „pilot”, pe măsura elaborării lucrărilor de organizare a teri-

În cadrul programului de folosire rațională a terenurilor

ACȚIUNI COMPLEXE PENTRU COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI

Mecanizarea se extinde și pe terenurile în pantă, contribuind la utilizarea mai economică a acestor suprafețe, la prevenirea și combaterea eroziunii solului.

toriului și a programului pentru folosirea rațională a terenului, se va trece la generalizarea acțiunii și în restul unităților agricole, în mod eşalonat, pînă în primăvara anului 1974. Este esențial, s-a arătat în cadrul recentei consfătuiri, ca la întocmirea proiectelor și aplicarea măsurilor antierozionale prevăzute să se adopte soluții cât mai adecvate condițiilor locale, punindu-se accent pe lucrările care nu necesită cheltuieli mari de fonduri și forță de muncă și care permit o exploatare rațională agricolă pe fiecare parcelă, spre a se realiza producții maxime; de asemenea, este necesară evitarea scoaterii din circuitul agricol a unor suprafețe prea mari de teren.

Aportul mecanizării poate fi mai substanțial

În prevenirea și combaterea eroziunii solului, o contribuție substanțială pot să o aducă mecanizatorii. În cadrul lucrărilor consfătuirii, tov. ing. Gr. POPESCU, de la I.C.M.A., a prezentat seturi de tractoare și mașini adecvate pentru terenurile de coastă. Adevărul este — și majoritatea participanților la dezbateri au arătat lucrul acesta — că puține din aceste mașini se găsesc astăzi în producție, în I.M.A. Se constată, în unele județe, defecțiuni în planificarea dotării unităților de mecanizare cu utilaje potrivite pentru terenurile în pantă. Ceva mai mult, deseori în cadrul unui județ tractoarele și mașinile necesare lucrării pe terenurile în pantă sînt dispersate în multe I.M.A., neputînd să fie exploatate la capacitatea lor maximă. Există situații de exemplu, cînd tractoarele grele se găsesc într-o întreprindere de mecanizare, iar plugurile reversibile într-alta. De aceea s-a ajuns la concluzia că este necesar ca la repartizarea către I.M.A. a tractoarelor și mașinilor adecvate terenurilor supuse eroziunii să se țină seama de volumul de lucrări ce urmează a fi executat pe astfel de suprafețe, la unitățile pe care le deservește; s-a preconizat, de asemenea, gruparea tractoarelor grele și a celorlalte mașini

într-una sau două I.M.A. și alcătuirea, în cadrul fiecăreia, a unei formații specializate, dotată corespunzător; totodată se vor stabili și tarifele de plată pentru lucrările efectuate pe terenurile în pantă. Și, bineînțeles, la toate acestea se vor adăuga instruirea tractoriștilor pentru respectarea cu strictețe, la efectuarea lucrărilor, a recomandărilor date prin proiectele de organizare, precum și alte măsuri menite să ducă la extinderea mecanizării lucrărilor și combaterea eroziunii solului.

Cuvîntul științei

Se vorbește tot mai mult de legătura dintre știință și producție, despre întărirea sprijinului pe care trebuie să-l dea în intensificarea și modernizarea agriculturii. Fără îndoială că cercetarea are un cuvînt greu de spus și în extinderea lucrărilor de prevenire și combatere a eroziunii solului. Luînd cuvîntul în cadrul consfătuirii tovarășul dr. inginer Mircea MOȚOC, secretar general al Academiei de științe agricole și silvice, a arătat, printre altele, că în momentul de față dispunem de o experiență mai bogată în tehnica combaterii eroziunii solului și pe terenurile arabile. Rezultatele Stațiunii centrale de la Perieni și a altor unități; o dovedește din plin.

În referatul prezentat participanților de tov. ing. Gheorghe STOIAN, directorul stațiunii amintite, s-a menționat că la Perieni, printr-o agrotehnică antierozională potrivită și o mai bună organizare a muncii s-a ajuns, în intervalul 1965—1970, la următoarele producții medii la hectar: 2 600 kg de grâu, 4 500 kg de porumb boabe, 1 800 kg de mazăre, 1 100 kg de fasole, 1 200 kg de in pentru ulei, 4 400 kg de finuri cultivate etc.

Ne vom opri asupra cîtorva din lucrările antierozionale ce pot fi aplicate în unități și pe care consfătuirea le-a recomandat să fie introduse în producție chiar din toamna anului curent.

Printre aceste măsuri, un rol de frunte îl are executarea arăturilor, a însămințării și a lucrărilor de întreținere a culturilor pe direcția curbelor de nivel, pe toate terenurile arabile cu pante mai mari de 3—5%, pînă la limita superioară permisă de actuala sistemă de mașini. Peste această limită se recomandă utilizarea animalelor de muncă. S-a recomandat, de asemenea, ca odată cu arătura de toamnă să se efectueze, prin prelungirea uneia din cormanele plugului, valori temporare de pămînt. Acolo unde este nevoie se va aplica subsolajul.

Deosebit de importantă, în prevenirea și combaterea eroziunii, s-a dovedit și amplasarea culturilor în funcție de gradul în care ele protejează solul. Pe baza rezultatelor cercetării s-a recomandat, de asemenea, introducerea sistemului de așezare a culturilor prăsitoare și păioase în fișii; cercetările făcute la Perieni au demonstrat că folosirea culturilor în fișii are ca efect reducerea pierderilor de sol pînă la 3 ori și mărirea producției cu 80%. Bune rezultate a dat și practicarea sistemului de cultură cu benzi înierbate formate din leguminoase perene ca lucerna, sparoceta și trifoiul, sau din culturi anuale, cum ar fi borceașul pentru boabe.

Atenție deosebită se cere acordată, mai ales acum în toamnă, fertilizării terenurilor aflate pe pante, care, după cum se știe, sînt mai sărace în elemente nutritive.

Pe terenurile arabile cu pante mai mari de 15—18% și cu relief neuniform, cu soluri puternic sau foarte puternic erodate, s-a recomandat cultivarea plantelor care au grad mare de protecție a solului contra eroziunii: leguminoasele perene și anuale pentru furaj, cerealele păioase etc. De asemenea, pe terenurile arabile cu pante mai mari de 15—18%, mai ales în zonele cu precipitații suficiente se vor folosi agrotaxele.

Ing. N. FLORIAN

Îndeplinirea cu succes a prevederilor programului de ansamblu preconizat de M.A.S. pentru întocmirea lucrărilor de organizare a teritoriului și folosirea rațională a terenurilor implică mobilizarea, încă din această toamnă, a masei largi de specialiști, cu profil cât mai larg. Este vorba deci nu numai de cei care activează la direcțiile agricole, mai precis la O.C.P.G.A. ci și de antrenarea în aceste acțiuni, cu largi implicații pentru economia națională, a celor de la laboratoarele de agrochimie, unitățile agricole de stat și cooperatiste, stațiunile experimentale etc. Se impune, de asemenea, ca recomandările cercetătorilor în domeniul prevenirii și combaterii eroziunii solului să fie cit mai urgent introduse în producție, pe scară largă; în acțiunea respectivă este nevoie de mult discernămint, astfel ca măsurile complexului antierozional să fie aplicate în mod diferențiat, ținîndu-se seama de specificul fiecărei unități și chiar tarla în parte. În această privință, specialiștii, în primul rînd cei din cooperativele agricole, I.M.A. și fermele de stat — trebuie să aibă cuvîntul hotărîtor.

In contextul vieții contemporane, silvicultura capătă noi coordonate și dimensiuni. Asistăm, de fapt, la o evoluție rapidă pe plan mondial a naturii cerințelor față de păduri. Dacă în concepția și practica gospodăririi clasice a resurselor forestiere, asigurarea cu continuitate a producției de lemn constituia însăși rațiunea de a exista a silviculturii, în prezent exigențele față de această ramură economică sînt nu numai mai mari, dar și incomparabil mai diverse. Sub acest raport, ultimele două decenii pot fi apreciate ca o perioadă de maxim interes pentru funcțiile de protecție care pot fi exercitate de păduri. S-ar mai putea observa faptul că a fost necesară trecerea de secole și milenii pentru apariția concretă — nu romantică și diseminată printre profesioniști iluminați — a interesului pentru funcțiile „neproductive” ale pădurii, vitale pentru societate.

Silvicultura contemporană este nu numai un sector de însemnătate deosebită în sfera producției de bunuri materiale, dar — în același timp — o parte componentă a activității legate de asigurarea echilibrului factorilor de mediu geografic. Această concepție asupra obiectului și sferei silviculturii este acreditată aproape fără excepție în administrațiile forestiere din țările dezvoltate, în organizațiile internaționale specializate, în cercurile științifice — deși transpunerea ei cu consecvență în practică este stînjinită în cele mai multe situații de factori limitativi aparținînd economiilor bazate pe jocul „pieței libere”.

În țara noastră, lărgirea sferei silviculturii în sensul menționat constituie un proces continuu și ireversibil, izvorit din cerințele dezvoltării armonioase ale economiei și fundamentat pe particularitățile cadrului natural al spațiului geografic. Inceputul acțiunii practice, la scară mare, a trecerii gospodăriei silvice bazate pe „economia lemnului” spre „gospodăria funcțională” a celor 6,4 milioane hectare de resurse lemnoase, a fost făcut cu mai bine de 16 ani în urmă, pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri Nr. 214/1954, care reglementează această problemă.

După cum se știe, rețeaua hidrografică internă a țării noastre își are obârșia în văile Carpaților; acolo cade majoritatea cantității anuale de precipitații; tot acolo însă,

O relație esențială în echilibrul factorilor de mediu geografic:

PĂDURE, APĂ, SOL

Dr. ing. Octavian CĂRARE

consilier ministerial în Departamentul silvicultură

predomină pantele mari și versanții lungi. În aceste condiții, covorul vegetației lemnoase constituie elementul indispensabil pentru reglarea parametrilor de mărime și constanță a debitelor apelor, pentru permanentizarea izvoarelor. Pădurea acționează sub forma unui regulator bio-mecanic al proceselor de scurgere a apelor de suprafață, de topire treptată a zăpezilor și de inhibare a viiturilor.

Vegetația arborescentă constituie factorul de echilibru a unei însemnate părți din lanțul elementelor specifice mediului natural, sub forma corelației pădure-apă. Justa înțelegere a acestei corelații are o însemnătate practică deosebită în înfăptuirea marilor sarcini legate de gospodărirea și exploatarea rațională a apelor. Problemele pe care silvicultura le are de rezolvat pentru asigurarea conservării și ameliorării corelației amintite sînt multiple; vom menționa, în cele ce urmează doar câteva dintre ele.

Este de subliniat, în primul rînd, că există uneori tendința de a se da o formulare simplistă rolului asociațiilor vegetale arborescente, considerîndu-se că ceea ce este de urmărit constă în „împădurirea” versanților din bazinele de recepție ale rețelei hidrografice și evitarea „despăduririi” acestora. În realitate, sarcina este mult mai complexă, prezența pădurii ca atare fiind, de fapt, insuficientă; ceea ce trebuie rezolvat — și silvicultura trebuie să rezolve — constă în asigurarea unor păduri montane care prin compoziție

specifică, mozaic de vîrste, structură orizontală și verticală etc. să fie capabile să exercite „funcția hidrologică” corespunzătoare fiecărei situații specifice. Pe această linie trebuie aplicate în practică formule și dispozitive de împădurire prin care să se creeze culturi avînd productivități maxime de masă lemnoasă și eficiență hidrologică adecvată. Trebuie extinse și intensificate lucrările de îngrijire a culturilor și arboretelor, în așa fel încît partea aeriană și subterană a covorului vegetal să poată acționa eficient, sub raport hidrologic.

În amenajarea hidrologică a bazinelor trebuie să se urmărească realizarea unor „procente optime păduroase” determinate în raport cu particularitățile orografice și eficiența hidrologică a altor folosințe. Este însă de relevat că stadiul „optim” al procentelor păduroase se referă nu numai la întinderea de teren care trebuie afectată folosinței forestiere în fiecare bazin, ci și la amplasarea spațială a culturilor silvice în raport cu culmile și văile și potrivit dispozitivului general al folosințelor adoptate.

În strînsă legătură cu corelația „pădure — apă” se află corelația „pădure — sol”, care de fapt se interpătrunde reciproc cu prima într-o secvență unică, „pădure—sol—apă”. Natura corelației „pădure—sol” a fost descoperită și înțeleasă relativ ușor în urma faptului că în zonele de munte și coline și-au făcut apariția, în cursul timpului, întinse suprafețe de terenuri de-

gradate. Silvicultura acționează pentru conservarea echilibrului „pădure — sol” și pentru redobîndirea lui acolo unde procesul de degradare s-a declanșat. Transpunînd în viață sarcinile cuprinse în planurile anuale, sectorul silviculturii a creat numeroase „perimetre de ameliorare” în care solul este treptat recîștigat, terenurile fiind readuse în circuitul economic. Sintem angrenați în lucrări de ameliorare a terenurilor degradate și corecție a torenților în bazine importante sub raport hidroenergetic și vom lărgi această acțiune corespunzător sarcinilor actuale, trasate de partid, în domeniul combaterii eroziunii solului. Totodată, silvicultura acționează pe linia unei prevenirii a ruperii corelației factorilor de mediu. Am aminti, în această privință, reducerea treptată a suprafeței parchetelor de tăieri rase, restricția sau chiar interzicerea de amplasamente de tăieri pe terenuri periclitate sub raport erozional, dispersarea spațială a tăierilor etc.

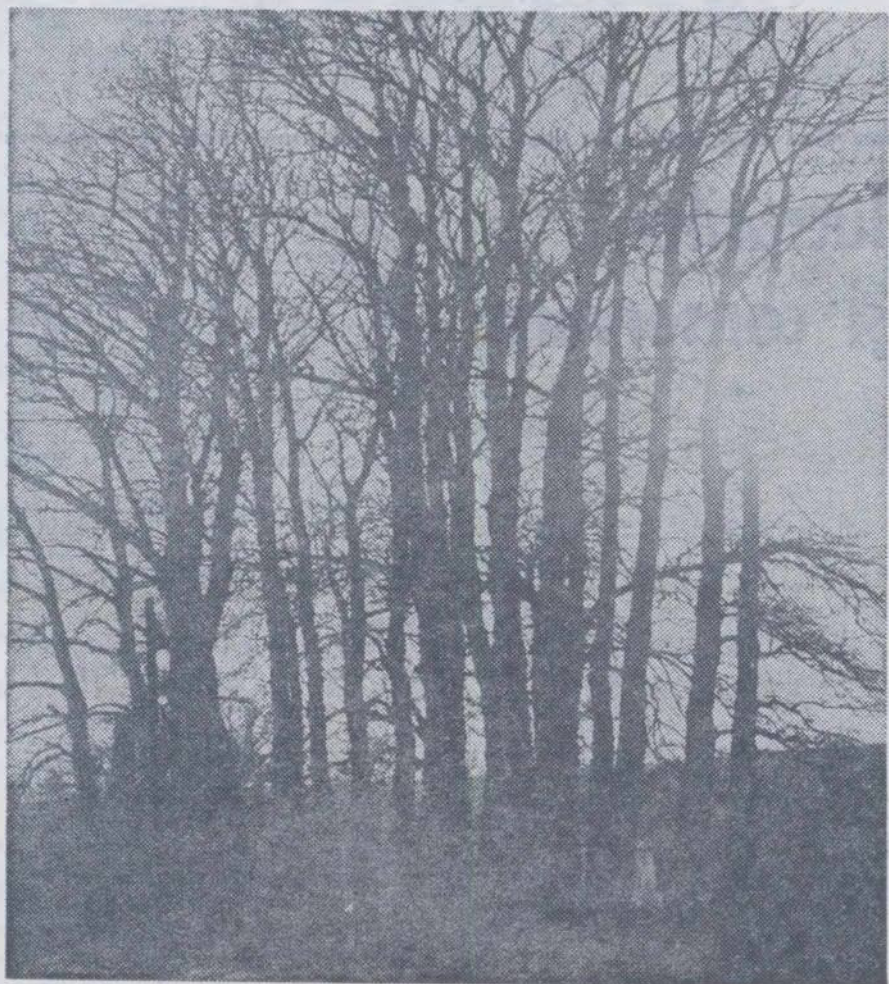
Pentru armonizarea cerințelor existente, în raport cu funcția de producere a lemnului, cu cele ale funcției de protecție care reclamă permanentizarea și „ameliorarea funcțională” a pădurii, se preconizează extinderea unor modalități de tăiere și de regenerare (tratamente) mai „fine”; se urmărește extragerea materialului lemnos concomitent cu asigurarea regenerării sub masiv și menținerea continuității etajelor arborescente superioare; extinde-

rea tratamentului „codrului grădinarit” și a altor tratamente intensive reclamă însă asigurarea unei rețele de instalații de transport suficient de dese.

Pentru gospodărirea funcțională, intensivă, bazată pe principii și tehnici de lucru moderne a fondului forestier, este în curs revizuirea și îmbunătățirea criteriilor de „zonare funcțională” a pădurilor. Acțiunea de revizuire are două direcții principale: consolidarea caracterului bi și multifuncțional al întregului fond forestier, în virtutea premisei că fiecare pădure are de jucat un anumit rol de protecție și creșterea ponderii pădurilor încadrate în grupa I-a funcțională (păduri cu rol de protecție deosebit) în ansamblul fondului forestier. Aceste direcții reflectă cu obiectivitate natura cerințelor actuale față de păduri, constituind o cale sigură de sporire a eficienței economice și sociale a silviculturii.

Cunoscînd natura cerințelor față de păduri, acționînd în concordantă cu particularitățile bio-ecologice ale procesului de creștere și dezvoltare a arboretelor, și beneficiînd de un cadru social-economic deosebit de adecvat pentru fructificarea integrală a tuturor resurselor disponibile, silvicultura din țara noastră aduce prin forța faptelor o contribuție remarcabilă la demonstrarea absurdității cunoscutului pseudo-aforism din alte vremuri conform căruia „omului îi preced pădurile și îi urmează pustiirile”; mai mult, silvicultura actuală demonstrează că ne preced anumite păduri și ne pot urma păduri cultivate conform nevoilor de perspectivă ale societății.

Se înțelege, rolul hidrologiei și antierozional al pădurilor nu epuizează gama funcțiilor de protecție exercitate de acestea. Funcțiilor arătate li se adaugă cea de element al peisajului natural, bazată pe valoarea estetică a asociațiilor de plante lemnoase; se poate vorbi, de asemenea, despre rolul de factor de mediu indispensabil pentru agrement și turism, pe pîrghie eficace a luptei contra poluării aerului; nu trebuie, de asemenea, ignorată importanța unor păduri de a conserva, prin ele însele, rarități floristice și faunistice sau de a fi folosite ca parcuri naționale naturale. Evantaiul funcțiilor de protecție este în creștere, iar structura lui este tot mai determinantă pentru gospodărirea fondului forestier

Toamnă liniștită pe dealul Copoului.

Foto: Gh. VINTILA

Recoltatul fructelor și al ciupercilor continuă

Printre produsele acestor activități pe care le asigură pădurile noastre, un loc de frunte îl ocupă fructele și ciupercile comestibile. Valorificarea lor superioară aduce în fiecare an economiei noastre venituri substanțiale.

În ce stadiu se găsește, în prezent, această acțiune? Pînă la jumătatea lunii septembrie au fost strînse, din flora spontană, 22.445 de tone de fructe, din sarcina anuală de 34.800 de tone. Cele mai mari cantități au fost realizate în raza inspectoratelor silvice Arad, Argeș, Bacău, Bihor, Mehedini, Vilcea și Vrancea. La ciuperci comestibile se situează în frunte unitățile silvice din județele Gorj, Dolj, Harghita, Suceava și Vilcea.

Merită relevat faptul că, din cantitatea totală de fructe de pădure achiziționată pînă la data de 15 septembrie,

inspectoratele silvice au reușit să livreze la export circa 6.500 tone de zmeură, mure, afine negre și roșii, cireșe amare și alte fructe în stare proaspătă, care au

● CANTITĂȚI SPORITE, VALORIFICATE ÎN STARE PROASPĂTĂ

● SE ANUNȚĂ O RECOLTĂ BUNĂ DE HRIBI

● CENTRELE DE ACHIZIȚII, CÎT MAI BINE ORGANIZATE!

fost valorificate la prețuri mult mai avantajoase decît cele pregătite cu conservanți chimici. La fel au procedat inspectoratele silvice Suceava, Harghita, Covasna, Brașov, Cluj, Bihor și Arad cu o mare parte din recolta de ciuperci.

Dar culesul acestor delicioase produse din flora spontană nu s-a încheiat. Campania de recoltare a fructelor de pădure și a ciupercilor se desfășoară în continuare. Sondajele întreprinse pe teren și prognoza arată că există posibilități pentru mărirea cantităților de ciuperci valorificate. În majoritatea județelor țării se așteaptă o recoltă bună de hribi, specie mult căutată de consumatori.

Este deci necesar să se mențină, în continuare, punctele de achiziții pînă la recoltarea ultimelor fructe de pădure și ciuperci. Se impune, totodată, o atenție sporită asigurării unor bune condiții de cazare a culegătorilor și aprovizionării acestora cu alimente. Există, în această perioadă, o gamă de fructe de pădure — ca zmeură, afine negre, dar mai ales mure, afine roșii, coarne, măceșe, porumbe — a căror valorificare integrală, în bune condiții, va putea duce la sporirea beneficiilor unităților silvice, la consolidarea lor economică.

F. NICOLAE

TEHNOLOGIA DE RECOLTARE A CARTOFILOR CU COMBINA

În cadrul măsurilor ce se întreprind pe linia creșterii gradului de mecanizare a recoltării cartofului, începând cu acest an a fost realizată și va putea fi folosită în producție combina de recolat pe 2 rânduri, de tipul C.R.C.-2, care impune o nouă tehnologie de recoltare a culturii respective.

Combina C.R.C.-2 lucrează la o singură trecere pe 2 rânduri, cu o distanță între ele de 70 cm. În timpul lucrului combina efectuează următoarele operații: dislocă întreaga masă de pământ și cartofii din biloane până la o adâncime de 23 cm, separă pământul, bulgării mari, vrejii și buruienile din cartofi (bulgării mari fiind separați manual de câte o echipă de oameni care stau pe combină), asigură transportul cartofilor până la încărcarea acestora într-un mijloc de transport ce se deplasează paralel cu combina.

Comenzile combinei, respectiv ridicarea și coborirea în lucru, precum și modificarea înclinării ramurii mobile a elevatorului pentru încărcat cartofii, se execută hidraulic de către tractorist. Combina este tractată și acționată de la priza tractorului de 65 CP.

Procesul tehnologic de lucru al combinei este prezentat în schema alăturată și este următorul:

Pământul, cartofii, pietrele, vrejii și buruienile dislocate de către brăzdar (3), dirijate de către cuțitele disc (4) sunt preluate de transportoarele-scăturătoare cu vergele (5). Datorită deplasării și mișcării de scuturare a acestora, cea mai mare parte din cantitatea de pământ dislocată se cerne printr-vegelele transportoarelor, căzând la suprafața solului. Materialul deplasat de către transportoarele-scăturătoare este luat de biterul rotativ (21) și aruncat pe elevatorul pentru vrejii și buruieni (8). În scopul modificării acțiunii elevatorului, unghiul de înclinare al acestuia și poziția șicanelor metalice (22) pot fi schimbate.

În continuare, materialul cade în cupele transportorului rotativ (7), care-l ridică în partea superioară. Odată ajuns sus, materialul cade din cupe pe un transportor cu vergele îmbrăcate în cauciuc (9) și de aici pe covorul de cauciuc cu degete elastice al dispozitivului pentru separarea mecanică a impurităților (10). Sensul de mișcare al acestuia este contrar căderii materialului.

Impuritățile (pietrele, bulgării), care în general prezintă neregularități ale stratului și sunt mai grele decât tuberculii, sunt antrenate de către degetele flexibile ale covorului, fiind lăsate să cadă pe un transportor transversal posterior (11) și apoi pe transportorul pentru impurități (12). Impuritățile sunt deplasate prin față a 2 muncitori care adună cartofii rămași și îi depun pe banda pentru cartofi curați (13). În continuare, impuritățile sunt lăsate să cadă prin intermediul unui jgheab (15). În același timp, cartofii se rostogolesc peste degetele covorului și cad pe banda pentru sortare manuală (13).

În funcție de natura și cantitatea impurităților se reglează și unghiul

de înclinare al covorului cu degete flexibile.

Amestecul de cartofi și impurități, din a cărui componență a fost eliminată cea mai mare cantitate de pământ și pietre, de către dispozitivul mecanic, este deplasat de către un transportor format din două ramuri (13 și 16) în parte anterioară a combinei, prin față a 4 muncitori. Aceștia continuă separarea impurităților, depunându-se într-o despărțitură centrală a transportorului (17) de unde sunt eliminate pe sol.

Cartofii curați, ajunși la partea anterioară a transportorului, cad pe transportorul cu racleți (19), care îi deplasează lateral, încălzindu-i în mijlocul de transport ce se deplasează paralel cu combina.

Eficiența care se obține prin recoltarea cu combina, și anume reducerea forței de muncă cu 75% (la o producție de 20 tone / ha fiind necesare circa 2,5 ore om/t) și a cheltuielilor directe cu 31% față de recoltarea cu mașinile de scos pe două rânduri, a contribuit la extinderea folosirii combinei de recolat cartofi în majoritatea țărilor cultivate a acestei plante.

Aceasta nu înseamnă însă că recoltarea cu combina poate fi făcută în orice condiții. Pentru ca mașina respectivă să poată fi folosită așa cum se cuvine, culturile trebuie să fie fără vrejii sau buruieni, plantate în biloane drepte, la distanțe egale între ele, pe soluri ușoare sau mijlocii, care la recoltare nu prezintă bulgării rezistenți la sfărâmare prin acțiunea organelor de lucru ale combinei.

Socotim greșită părerea că, fiind o mașină, combina de recolat cartofi trebuie să poată lucra în culturi cu buruieni, pe soluri tasate și cu bulgării, sau că repartizarea acesteia să fie făcută în unitățile care n-au suficiente brațe de muncă, chiar dacă nu sunt asigurate condițiile minime de lucru pentru combine.

Pentru a se putea asigura condițiile arătate mai sus, de bună seamă că se cere mare grijă în perioada cultivării atât în privința amplasării culturii, care trebuie făcută pe solurile ușoare sau mijlocii, cât și a executării lucrărilor de pregătire a terenului, plantare, întreținere, combatere a dăunătorilor, care trebuie

efectuate atunci când terenul este zăvântat, evitându-se tasarea solului și deci formarea bulgărilor.

Calitatea lucrului și productivitatea combinei sunt influențate de starea culturii de cartofi, de tipul și de umiditatea solului. Pentru exemplificare vom menționa că în experimentările din anul 1969 s-a observat că productivitatea a scăzut cu 37 la sută când aceasta a fost folosită în culturi plantate pe soluri grele și cu bulgării, față de cazurile când s-a utilizat pe soluri ușoare. De asemenea, în condiții de soluri grele, cresc pierderile, vătămările cartofilor și cantitatea de impurități (bulgării, vrejii) în masa de cartofi. Astfel, pe soluri grele, pierderile sunt de 4 ori mai mari, iar cantitatea de bulgării crește cu aproape de 20 de ori.

În legătură cu vrejii, care împiedică procesul de recoltare cu combina, după calculele făcute rezultă că este mai economic ca aceștia să fie distruși înainte de recoltare decât să se lucreze cu combina în culturi cu vrejii, care produc infundări ale organelor mașinii și pierderi de cartofi. Distrugerea vrejilor și buruienilor se face cu combina C.S.U. În orice caz, capetele parcelelor în care urmează să se lucreze cu combina trebuie să fie scoase pe o lungime

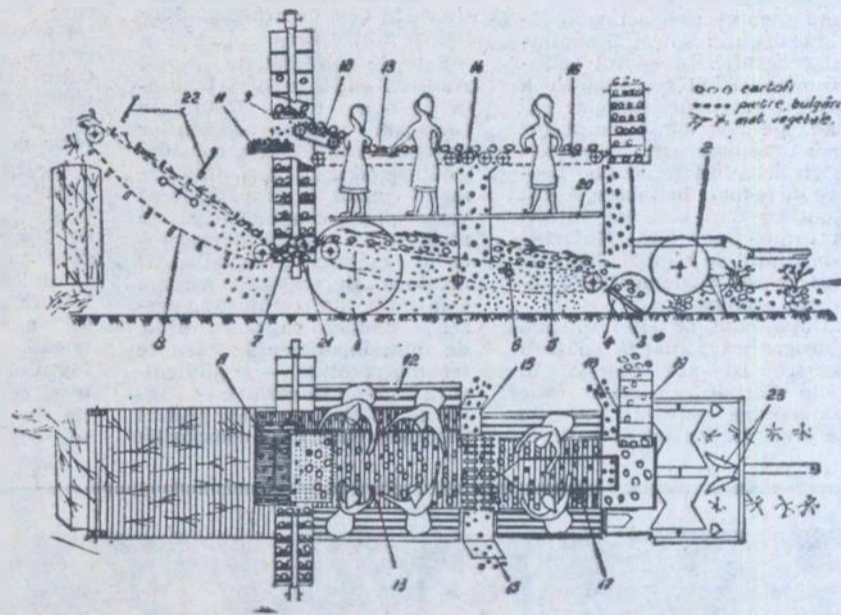
de circa 15 m, pentru a se evita vătămarea în sol a cartofilor.

În procesul de lucru al combinei C.R.C.-2 există posibilități ca eliminarea bulgărilor de pământ rămași în cartofi să se facă manual, de către o echipă de 6 oameni, prin fața cărora trece masa de cartofi recoltați, înainte de a fi încărcată în mijlocul de transport. Eliminarea bulgărilor în procesul de recoltare cu combina este o operație legată și de conștiinciozitatea și antrenamentul muncitorilor care o efectuează. Din această cauză, se recomandă ca muncitorii de pe combină să rămână permanent pe toată durata procesului de recoltare, în felul acesta asigurându-se un randament ridicat, datorită obișnuinței pe care o capătă.

De remarcat că combina de recolat C.R.C.-2 asigură o productivitate de până la 2,2 ha/schimb. Aceasta presupune să se organizeze în cadrul tehnologiei de recoltare transportul cartofilor cu remorci basculante. Organizarea mijloacelor de transport trebuie să se facă în funcție de distanța de transport al cartofilor. Astfel, dacă transportul se efectuează până la o distanță de 3 km, sunt suficiente 2 remorci basculante; dacă distanța este de până la 8 km, sunt necesare 3 remorci.

Firește că, pe lângă condițiile de cultură și sol, folosirea combinei de recolat cartofi C.R.C.-2 este legată și de pregătirea mecanizatorilor, de măsura în care ei cunosc modul de funcționare și reglare a mașinii. Instrucțiunile ce se fac la uzina „Semănătoarea”, urmate de demonstrațiile practice de la C.A.P. Ghimbav-Brașov, dovedesc grija ce se acordă pregătirii pentru folosirea cit mai rațională a combinei. Avem convingerea că, deși folosită pentru prima dată la noi în țară, tehnologia de recoltarea a cartofilor cu combina va căpăta o extindere din ce în ce mai mare, contribuind la ridicarea gradului de mecanizare a culturii respective și la reducerea cheltuielilor pe tona de produs.

Ing. Nicolae BRIA

Mecanizarea lucrărilor de strângere și conservare a cocenilor

Cu toate eforturile ce se fac în privința extinderii plantelor furajere de mare randament, cocenii de porumb continuă să reprezinte o sursă furajeră importantă. După unele calcule tulpinile de porumb ocupă în prezent, în balanța furajeră din țara noastră, o pondere de circa 15-20% prin folosirea lor asigurându-se o cantitate de cca. 3,5 milioane unități nutritive.

Ca și în alte procese tehnologice, și la recoltarea cocenilor de porumb se impune mecanizarea lucrărilor, începând cu tăiatul în cîmp până la depozitarea acestora sub diferite forme. Pe baza experiențelor din țara noastră pot fi aplicate mai multe tehnologii de mecanizare.

Prima se referă la recoltarea și conservarea cocenilor cu tulpini întregi, sub formă de snopi, tehnologie determinată de necesitatea asigurării de nutreț grosier pentru hrana animalelor. Înainte de folosire în hrană se efectuează operațiunea de tocarea sau de fibrare, care se face mecanizat cu tocătoarea T.F.C.-1, la tonașon, sau cu tocătoarea T.M.S.-6M, urmată de aplicarea, după posibilități, a amestecului de suculete, drojduire, dospire sau preparare sub formă de faină.

Un alt procedeu are în vedere recoltarea și pregătirea cocenilor sub formă de siloz, în care caz recoltarea și tocarea în cîmp se fac

cu combina de siloz C.S.U., prevăzută cu echipamentul de ierboase EI, transportul și descărcatul cu remorca în siloz — tranșeu sau de suprafață, iar nivelatul și tasatul cu tractorul S-650, prevăzută cu lamă de buldozer. Se recomandă ca echipamentul de recolat EI al combinei să fie reglat pentru a tăia plantele la înălțime de 5-6 cm (se vor regla la ultimul orificiu cele două semiosii și apoi din șurubul de reglare din față mașinii).

Reușita acestei tehnologii este condiționată de o mărunțire corespunzătoare a cocenilor, condiție de bază a proceselor fermentative din masa de nutreț. În acest scop, începând cu anul 1971, unitățile agricole vor fi dotate cu un nou tip de combină C.R.F.-2, care are posibilitatea de a realiza trei mărimi de tocătură, după necesități (20,50 și 80 mm lungime).

În acest an, după cum se știe, în unele unități agricole a fost introdusă noua autocombină C-12, pentru recoltarea cerealelor păioase și a porumbului. La recoltarea porumbului cu noua combină, tulpinile sunt treierate și rămân pe cîmp în brazde. Pentru recoltarea acestor tulpini, în etapa actuală se recomandă următoarele soluții de mecanizare:

a) Recoltarea și trecerea cu combina CSU-EI, reglată la o înălțime de tăiere cit mai mică, pentru a recupera la maximum pănușele de pe sol. Materialul astfel recolat poate fi încărcat într-un mijloc de transport în vederea însilozării, sau poate fi împrăștiat pe sol ca îngrășămint. În acest din urmă caz, pentru ușurarea executării lucrării se va demonta de pe combină conducta cu deflector din șuruburile de deasupra rotorului, punându-se

o apărătoare de tablă pentru dirijarea spre sol a tocăturii.

b) Recoltarea și tocarea cu mașina de curățat pășuni MCP-1,2, materialul fiind împrăștiat pe sol.

c) Recoltarea și balotarea cocenilor cu presele PMT-5 sau PPF-6. În acest caz, se va urmări ca să fie demontați de pe presă opritorii, iar apoi se va regla astfel mașina pentru realizarea unui grad de tasare de cca. 120 kg/m³. Baloții sînt lăsați pe cîmp, 3-4 zile, în vederea definitivării uscării, apoi sînt adunați și încărcăți în mijloacele de transport, cu dispozitivul „Voinicul”, montat în spatele remorcii. Tehnica de depozitare pe șiră a baloților este aceeași ca și în cazul baloților de paie.

Trebuie avut în vedere că atunci cînd cocenii rămași pe cîmp au o umiditate mai mare de circa 30% nu se recomandă balotarea întrucît materialul se poate altera în șiră.

d) Recoltarea și tocarea cu autocombina C-12, echipată cu tocător și transportor-încărcător, cu care tulpinile sînt tocate și colectate în mijloace de transport, în vederea însilozării. Această metodă se află încă în fază de experimentare, urmînd să fie definitivată cit mai repede, deoarece reprezintă cea mai eficientă tehnologie de recoltare.

Ing. Paul MĂNIȘOR

PE TEME DE PROTECȚIA MUNCII

Pe trei roți, un băiețandru cobora „zidul morții“

Proaspăt absolvent al școlii profesionale de tractoriști, Ion Rusu fusese repartizat să lucreze în cadrul I.M.A. Horia, județul Tulcea. Într-una din zilele acestei veri, executând diverse lucrări, s-a întâmplat să i se defecteze una din roțile din față ale tractorului pe care îl avea în primire. Era neapărată nevoie ca tractorul să fie dus la reparat în atelierul I.M.A. Horia. Deși până aici erau 2-3 km, sus la volan, pe 3 roți (de notat că și la o roată din spate frâna era defectă) acest băiețandru, care cu câteva luni în urmă se mai îndeleptea cu liniatul caietelor și mînuitul raporturilor și al echerului, se încumetă să coboare un teren cu o pantă de 30°, care pe deasupra mai era și erodat. E lesne de imaginat cum se poate termina o asemenea tentativă de coborîre a unui veritabil „zid al morții“. Actul său neucigat l-a costat pe tractorist înșăși viața.

Deși existau și alte soluții, din care amintim suspendarea tractorului defect la puntea hidraulică a unui alt tractor, tractoristul urmînd să parcurgă neînsemnata distanță pînă la I.M.A. pe jos, Ionel s-a decis să încerce totuși varianta cu „zidul morții“. Nu s-a găsit oare nimeni care să-i atragă atenția asupra pericolului la care se expunea? De avut, de bună seamă că ar fi avut cine. Înainte de a pleca în cursa lui fatală, Ionel a fost ajutat să-și scoată roata defectă de la tractor de un coleg al său, tînăr ce-i drept și el, Gheorghe Gh. Ion, asistat de un tractorist mai în vîrstă, cu foarte multă experiență la volanul tractorului, tată de copii, Petre Scarlat. Nici unul din cei doi nu s-a gîndit însă la viața colegului lor de muncă! În plus, se mai pune întrebarea: cit de temeinic a fost instruit Ion Rusu cu privire la regulile de protecția muncii?

Cele întîmplate cu tînărul tractorist, admițînd că este vorba de o faptă neucigată, nu constituie însă un fapt singular în județul Tulcea.

În vara acestui an, mai precis la 4 august, la I.A.S. Baia, Vasile Sandu și soția sa lucrau ca muncitori zilieri la

împrăștiatul îngrășămintelor, împreună cu tractoristul Doran Sima (ajutau la încărcarea acestor substanțe în mașina de împrăștiat M.I.C.). Accidentul, care l-a costat viața pe Sandu Vasile și cîțiva ani de închisoare pe tractorist, nu s-a produs în timpul încărcării îngrășămintelor în mașină, operație care oricum cere mai multă atenție. În timp ce cei doi soți se odihneau — soția sub... roțile remorcii, iar soțul pe proțapul mijlocului respectiv de transport — și tocmai se pregăteau pentru masa de prînz, tractoristul se întorcea de la ultima tură de împrăștiat, cu tractorul în viteză a 5-a, îndreptat direct spre remorcă. Totul a fost atât de neașteptat încît, de spaimă, Sandu Vasile n-a putut schița nici un gest, el fiind pur și simplu strivit de tractor.

Tot în județul Tulcea, la C.A.P. Rotunda, un căruțaș cu vechi „acte“ de conducere, Florea Ștefan își strunea pe ziua de 30.III.1970 telegarii; căruța era încărcată cu... pleavă pînă la loitre. La un moment dat, căruțașul se scoală în picioare (cail abia își tirau copitele), cade și este strivit sub roți.

Cum pot fi explicate aceste trei accidente? Să recapitulăm. Era cumva Ionel un băiat care să se țină de năzbîții, care voia să demonstreze colegilor lui echilibristica pe care era în stare s-o facă el, aidoma motociclistului de la circ pe cunoscutul zid al mbrîții? Nicidecum. Toți îl considerau un băiat foarte serios, stîlpul de nădejde al unei familii cu mulți copii. Cum să-l judecăm atunci pe Doran Sima? Sau ce să spunem despre căruțașul Florea Ștefan? A pune totul pe seama întîmplării ar însemna să dăm o explicație prea simplistă. Cert este că în județul Tulcea, în agricultură, accidentele mortale au fost anul acesta prea multe, ele reprezentînd 35% din totalul accidentelor de muncă de acest fel înregistrate în cuprinsul județului. Și aceasta în ciuda faptului că, în general, Inspectoratul pentru protecția muncii își vizitează cu regularitate „clienții“, că Consiliul județean al sindicatelor acordă o

atenție susținută acestei probleme. Se organizează, bunăoară, cursuri speciale, la începutul fiecărei campanii agricole, seminarii cu calificative, pe teme de protecția muncii, se execută controale, se repartizează fonduri suficiente pentru echipament de protecția muncii. În adunările grupelor sindicale nu se scapă nici un prilej pentru a fi citate exemple negative și pozitive din unități la acest capitol. Consiliul județean al sindicatelor, care a avut o inițiativă prețioasă în această privință, a organizat în vara acestui an, timp de o lună de zile, și un simpozion și o expoziție intitulată: „Protecția muncii, parte integrantă a procesului de producție“, manifestări la care au participat peste 10 000 de salariați, cea mai mare parte lucrători din agricultură. „S-au dat“ și filme adecvate la această expoziție...

„În general“, s-ar părea, în adevăr, că nu a fost nimic omis. Analiza „concretului“ dezvăluie însă că în munca organizatorilor acestei minuoase activități există mici fisuri, care cauzează catastrofele de care am vorbit. Din cele relatate de tov. Nicolae Spătaru, membru în biroul executiv al Consiliului județean al sindicatelor, care răspunde de aceste probleme, controalele efectuate asupra modului de realizare a instrucțiunii lucrătorilor pe teme de protecția muncii relevă lucruri deosebite. La atelierul de reparații al I.A.S. M. Kogălniceanu, de pildă, din fișa de instrucție întocmită lucrătorilor rezultă că într-o jumătate de oră au fost prelucrate articolele de protecția muncii de la poziția 231 pînă la 1 555. Nu e nici o greșeală de tipar. Deci, în total, 1 324 de paragrafe și articole în o jumătate de oră. „Prelucrată“ la o asemenea viteză... cosmică, nu e de mirare că, în 1969, lucrătoarea Maria Avram ședea cocoțată pe o semănătoare în timpul semănăturii și că la o mișcare bruscă a fost azvirlită sub discurile acesteia, accidentul cauzîndu-i invaliditate. Care este atitudinea conducerii I.A.S. față de aceste abateri? Ing. Alexandru Pop, directorul, ni se spune, nu este exigent, organizatorul grupei sindicale, de la atelierul mecanic este neglijent, iar ing. Gheorghe Iancu, șef de fermă, tolerează într-un mod cu totul scandalos plecările tractoriștilor în misiuni... personale, misiuni care nu o dată se încheie prin accidente. Pot fi altele rezultatele acestei munci superficiale decât cele înregistrate?

Concluziile se impun de la sine. Este de datoria tuturor organelor avizate, în special a sindicatelor, să-și intensifice munca în vederea soluționării problemelor de protecția muncii în unitățile agricole din județ. Corelarea tuturor forțelor care activează în acest domeniu ar prezenta o cheazăie pentru înlăturarea gravelor neajunsuri din acest domeniu, frecvente în agricultura județului Tulcea.

Nicolae MARIȘ

(Urmare din pag. 1)

nată contribuție au adus-o și sindicatele care, sub conducerea organizațiilor de partid, au folosit cu mai multă eficiență mijloacele de care dispun pentru stimularea inițiativei și priceperii colectivelor de oameni ai muncii din întreprinderi și instituții.

Demn de relevat este faptul că, participînd activ la organizarea și desfășurarea întrecerilor socialiste în întreprinderile și organizațiile economice de stat, sindicatele au pus în centrul muncii politice, organizatorice și educative o seamă de probleme dintre cele mai importante pentru bunul mers al activității de producție.

În vederea generalizării experienței înaintate și valorificării rezervelor interne, marea majoritate a comitetelor uniunilor pe ramuri și a consiliilor județene au organizat, împreună cu conducerea ministerelor și ale unităților economice, numeroase acțiuni pe linia folosirii capacităților de producție, utilizării timpului de lucru și întăririi disciplinei, realizării de economii, împulsionării mișcării de inovații și raționalizări, pregătirii profesionale a cadrelor, îmbunătățirii propagandei tehnice și economice.

Ca urmare a activității entuziaste desfășurate de oamenii muncii, sub conducerea organelor de partid, a măsurilor luate de conducerea tehnico-administrativă

ve ale unităților economice și a acțiunilor întreprinse de organele și organizațiile sindicale au fost obținute însemnate realizări în îndeplinirea angajamentelor. Astfel, angajamentele luate la începutul anului și suplimentate pe parcurs au fost realizate în primul semestru în proporție de 50% la producția-marfă industrială,

S-a apreciat că, pe lângă calamitățile naturale din primăvară, în agricultură s-au manifestat o serie de lipsuri grave, de natură organizatorică în deosebi, care au dus la obținerea unor producții medii sub posibilitățile acestui an. Este vorba, în principal, de slaba calitate a unor lucrări de arături și însămînțări, de

reșe în bună măsură și lipsurilor care se manifestă în activitatea sindicatelor din această ramură a economiei naționale. S-a subliniat că, unele comitete ale sindicatelor din unitățile agricole nu iau poziție combativă față de salariații care efectuează lucrări necorespunzătoare, care nu respectă regulile agrozootehnice, aducînd prin lipsa lor de răspundere pagube întreprinderilor. De asemenea, nu peste tot comitetele sindicatelor, grupele sindicale iau atitudine față de consumul exagerat de combustibil și piese de schimb la tractoare și mașini agricole, de materii prime și materiale, iar munca educativă pentru cunoașterea și respectarea hotărîrilor de partid și de stat, a legilor țării lasă în multe locuri de dorit. S-a relevat, totodată, necesitatea acordării unei mai mari atenții cadrelor sindicale din unitățile agricole de stat, instruirii temeinice a acestora.

De bună seamă că toate aceste probleme, și multe altele, vor fi temeinic analizate în plenara Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice. Important este ca, prin măsurile concrete ce se vor stabili, să se asigure o mai organică integrare a activității sindicatelor în procesul de producție din agricultură și silvicultură, contribuția acestora la realizarea sarcinilor economice să crească necontenit.

ACTIVITATEA SINDICATELOR

88% la livrările de mărfuri către fondul pieței, 112% la reducerea cheltuielilor materiale de producție în industrie etc. Din angajamentul de a se obține pe întregul an circa un miliard de lei economii postcalculate pe seama aplicării inovațiilor, s-au realizat în primul semestru peste 501 milioane de lei.

Trecînd în revistă rezultatele obținute, Plenara Consiliului Central al U.G.S.R. a scos, totodată, în evidență și deficiențele serioase care persistă încă în munca unor organe și organizații sindicale, printre care și cele din agricultură.

BREVIAR JURIDIC

Înteruperea și reprogramarea concediului de odihnă

Poate fi angajatul rechemat din concediu — ne întrebăm în scrierile lor mai mulți cititori.

Art. 14 din Legea nr. 26/1967 prevede că angajații vor putea fi rechemati din concediu prin dispoziția scrisă a conducerii întreprinderii sau instituției, dată cu acordul organului sindical, numai pentru nevoi de serviciu neprevăzute și urgente, care fac prezența angajatului în unitate strict necesară. În asemenea cazuri, concediul se întrerupe, iar restul zilelor se reprogramază în condițiile legii. Este nevoie, deci, ca chemarea angajatului să fie bine justificată, de interese de serviciu neprevăzute și urgente, care nu pot fi rezolvate de alți salariați care sînt prezenți în unitate. O asemenea dispoziție constituie și garanția în plus pentru a nu se comite abuzuri din partea conducerii unor unități în legătură cu întreruperea concediului de odihnă al salariaților. Trebuie știut, de altfel, că rechemarea angajatului din concediu, în afară de faptul că produce o dereglare a programului salariațului, atrage după sine și suportarea anumitor cheltuieli din partea unității, care este obligată să plătească cheltuielile de transport și celelalte cheltuieli legate de efectuarea concediului în altă localitate, făcute pentru prestații de care salariațul nu a mai putut beneficia din cauza rechemării.

Menționăm, totodată, că, în cazul rechemării, ca și al reprogramării, indemnizația de concediu nu se restituie, procedîndu-se la regularizarea plăților, care se va face la sfîrșitul lunii în care angajatul a fost rechemat sau al lunii următoare, după caz. Pentru restul zilelor de concediu, efectuate după încetarea întreruperii, se acordă angajatului o indemnizație, calculată pe baza cîștigului din ultimele 12 luni anterioare noii programări.

Alte întrebări se referă la situațiile cînd concediul poate fi reprogramat.

După cum am mai arătat, concediile de odihnă trebuie să fie efectuate de către salariați conform programării. Numai în cazul în care, după programare ar surveni unele situații determinate fie de interesele serviciului, fie ale angajatului, programarea inițială poate fi schimbată, data noului concediu stabilindu-se pînă la sfîrșitul anului calendaristic și în mod excepțional în anul viitor. Modificarea datei plecării în concediu constituie, deci, o excepție și ea se admite numai, pentru motive bine întemeiate, în cazuri strict limitate, prevăzute expres în art. 13 din Legea nr. 26/1967. Aceste cazuri sînt: a) cînd angajatul se află în incapacitate temporară de muncă și din actele medicale doveditoare rezultă că aceasta s-ar prelungi și pe timpul concediului de odihnă; b) cînd angajata solicită concediul înainte sau în continuarea concediului de maternitate; c) cînd angajatul este chemat să îndeplinească îndatoriri de stat sau obștești (deputat în M.A.N. sau consiliu popular, asesor popular la instituțiile de judecată etc., este chemat să satisfacă obligații militare, altele decît serviciul militar în termen, sau trebuie să urmeze un curs de pregătire politică ori profesională; d) cînd angajatul are o recomandare medicală pentru a urma un tratament într-o stațiune balneo-climaterică, într-o anumită perioadă a anului și e) cînd, din motive bine întemeiate, care au intervenit după programare, prezența angajatului la muncă este reclamată de interesele serviciului în perioada în care s-a stabilit să efectueze concediul de odihnă, precum și în cazul în care acesta cere, pentru interese personale, schimbarea datei plecării în concediu, și interesele serviciului o permit.

În final, menționăm că nu se admite, în caz de reprogramare sau întrerupere a concediului, ca într-un an calendaristic să se efectueze concediul convenit pentru mai mult doi ani.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Intr-o discuție avută nu de mult cu academicianul Eugen RADULESCU — relatind cazul unui fost student al său, Gheorghe Calciu, în prezent inginer șef la o unitate din Bărăgan, lângă Lehliu, care deseori revine la „Alma mater”, Institutul agronomic din București, pentru a se sfătui cu profesorii lui asupra unei lucrări interesante pe care a început-o încă de pe băncile facultății — interlocutorul nostru își exprima convingerea că foarte mulți dintre cei peste 20 000 de specialiști care lucrează azi în agricultură se dovedesc deosebit de receptivi introducerii tehnologiilor moderne, în practica de fiecare zi, unii chiar ținând către experiențe extrem de originale.

„Mă impresionează — spunea acad. Eugen Rădulescu — entuziasmul, ambiția și perseverența unora dintre ei de a face totul pentru a obține producții mari. Am întâlnit un inginer dintr-o unitate din apropiere de Carei, unde recolta de griu promitea la un moment dat 4 000—5 000 de kilograme la hectar, din care în urma unui pu-

De unde trebuie, de fapt, să înceapă „specializarea” specialistului? Fără îndoială, că de pe băncile facultății.

Cursurile învățămîntului superior agricol se vor desfășura printr-o optică mult îmbunătățită. Nu intenționăm, în cadrul spațiului de față să arătăm îmbunătățirile ce vizează tocmai posibilitățile sporite de studiere a noului de către studenți. E destul însă să notăm că, dintr-un sumar sondaj pe care l-am întreprins la toate bibliotecile facultăților cu profil agricol, a reieșit preocuparea pentru a se asigura lucrării noi, materiale documentare foarte actuale din toate țările lumii cu agricultură avansată, publicații și chiar unele procedee îmbunătățite pentru a înlesni cititorilor mai rapid accesul la tehnologiile moderne pe care le urmăresc.

Dar munca de a fi la curent și a aplica noul începe, de fapt o dată cu activitatea în producție. Revista noastră s-a ocupat deseori de această problemă. După încheierea ciclului de expuneri prezentate recent, la București inginerilor șefi din cooperativele agricole, am stat de vorbă cu mai mulți dintre aceștia, consemnând păreri și sugestii interesante cu privire la modalitatea abordării pe viitor a elementelor tehnice moderne, menite să înlesnească obținerea unor producții vegetale și animaliere la nivelul marilor eforturi pe care partidul și statul le depun în vederea dezvoltării agriculturii.

— Unitatea noastră, ne spune tov. Gheorghe Filipovici, inginer șef al cooperativei agricole din comuna Coșereni, județul Ilfov, a dezvoltat în ultimii ani legumicultură și zootehnie. Ne îndreptăm și noi cu pași hotărâți spre concentrare și specializare. Deocamdată am ajuns la 100 de hectare cu legume, din care 31 cu roșii și 13 cu varză; în sectorul zootehnic îngrășăm în acest an 800 de viței, am ajuns la 212 vaci de lapte, am

Să discutăm despre SPECIALIZAREA SPECIALISTULUI

mărit substanțial crescătoria de păsări. Sigur că avem nevoie de cadre priecute — meseriile de legumicultor și crescător impun cunoștințe serioase. Dar avem nevoie noi însine, specialiștii, de o spori-re a bagajului științific. Mă gîndesc că, de fapt, a intervenit un lucru nou în viața noastră — necesitatea de a ne menține la parameetrii mondiali, dacă vrem să dăm producții bune și foarte bune. Această nouă cerință solicită un volum important de timp. Eu, inginerul Valentin Moraru, care conduce îngrășătoria de tineret taurin, tehnicienii Emil Andrei și Adrian Negulescu, care răspund de fermele de cîmp, ne-am organizat activitatea în așa fel, încît o parte din timpul zilei, cînd este posibil, să-l consacram studiului. Sînt multe lucruri necunoscute — începînd cu extinderea mecanizării lucrărilor în zootehnie și legumicultură pînă la amănuntele unor tehnologii, și fiecare din materialele primite la București constituie „o carte” plină de noutăți pe care trebuie neapărat să ni le însușim rapid.

— Cred că autoperfecționarea ne spunea inginerul Francisc Toth, de la cooperativa agricolă Hodod, județul Satu Mare, trebuie să constituie pentru orice specialist o preocupare de o viață întregă. Cu atît mai mult problema respectivă este pentru

ternic atac de rugină, cu toată lupta specialistului, n-a mai dat decît o producție slabă; ei bine, cînd îmi relatez toate acestea, inginerul respectiv aproape plîngea de ciudă. Era limpede că el pune în fiecare activitate zilnică nu numai conștiințozitate, ci și multă, foarte multă pasiune. De asemenea specialiștii avem noi azi nevoie”.

Dar ajunge oare entuziasmul pentru ca inginerul și medicul veterinar, în primul rînd, să demonstreze prin producții, superioritatea noului?

De aici, necesitatea cunoașterii perfecte, nu numai a problemelor actuale ale agriculturii, ci și a însușirii continue a tot ceea ce știința și practica modernă pune permanent la îndemîna specialiștilor prin tratate, cărți noi, publicații prin radio și televiziune, prin schimburi de experiență, instruire și cursuri de lungă sau scurtă durată. De aici imperativul ca specialistul să depună eforturi susținute spre a se „specializa”, adică a se menține la curent cu modernitatea agricolă și a o folosi cu maxima rapiditate în producție.

Progresele genetice la speciile pe care le creștem, închiderea circuitului de producție în fiecare fermă, organizarea corespunzătoare a procesului de reproducție, alimentația vacilor printr-o perfecțată cunoaștere a relației „furaj-animal-producție”, creșterea tineretului taurin de reproducție, selecția în ferme — iată numai cîteva dintre problemele pe care specialistul are datoria să le cunoască azi la perfecție. La noi, cu prilejul ședințelor consiliului de administrație, luăm cu regularitate în discuție și buna pregătire a fermierilor, căutăm să creăm condițiile necesare studiului și aprofundării problemelor. Sînt convins însă, că în cele din urmă, tot rîvna personală este cea care decide și aduce plusul valoric de cunoștințe. În această privință nu cred că se pot da rețete, dacă sînt create posibilități cu ajutorul cărora specialistul să se poată specializa continuu. Studiarea măcar a noutăților editate de către departamentul nostru și experimentarea unora ce sînt pretabile, ar determina o ținere la curent cu tot ce e modern, în primul rînd a tinerilor absolvenți cu studii superioare, în condiții de producție.

— Am un frate specialist care lucrează la uzina „Electroputere” din Craiova, ni se destăinuie tov. Alexandru Cirstea, inginerul șef al I.M.A. Rm. Vilcea. El și-a organizat mai bine decît mine orele pentru lectură și studiu. Cert e că nu trece o zi fără să citească, să conspiceze și chiar să elaboreze unele articole. În domeniul nostru, al mecanizării, au apărut și apar sute de lucrări noi, începînd cu mașinile și utilajele de ultimă oră. Afirm că la ora actuală, pentru mulți ingineri și tehnicieni tractorul U-400, de pildă, prezintă încă unele surprize. Fără prejudecăți, fără ifose, trebuie să ne apucăm să învățăm cu sîrguință și ambiție. Ne sînt foarte utile publicațiile I.D.T.-ului, publicațiile de specialitate, și în această ordine de idei aș solicita revistei dumneavoastră mai mult spațiu pentru problemele de mecanizare. Ar fi bine ca Editura „Ceres” să ne a-nunțe operativ lucrările destinate diferitelor procese care privesc mecanizarea, prezentînd chiar scurte rezumate, spre a putea lua cunoștință despre cuprinsul lor și a le solicita cînd le considerăm utile.

Stau de vorbă cu inginerul Nicolae Turbureanu, directorul I.A.S. Buciumeni, județul Ilfov:

— Știu că oricît de ocupat ar fi un specialist — și nimeni nu trebuie să ocrolească adevărul că problemele producției ne solicită tot mai intens — trebuie totuși să-și găsească timp pentru a se pune la punct cu tehnologiile moderne.

În unitatea pe care o conduc creștem între altele, 1 150 de taurine, din care 550 de vaci cu lapte, dar la anul ajungem la 700. Experiența ne-a demonstrat cît de mult trebuie să luptăm pentru îmbunătățirea efectivelor și introducerea metodelor moder-

Carnetul de „microinterviuri” în această problemă majoră este deosebit de bogat. Majoritatea dintre inginerii și medicii veterinar, dintre tehnicienii din agricultură își cunosc acum bine îndatoririle. Ei știu cîtă importanță prezintă extinderea și generalizarea tehnologiilor noi, moderne și aplicarea cuceririlor științei în toate ramurile și sectoarele, de activitate, pentru a produce mai mult, mai bun, mai ieftin. Prezența lor la conducerea efectivă a producției, implică răspundere integrală. Această răspundere prelinde, la rîndu-i, pregătire exigentă și entuziastă.

Aceștea sînt doar unele din primele concluzii desprinse din lungul dialog amîntit, între redacție și specialiști, pe care bineînțeles, intenționăm să-l continuăm.

POȘTA REDAȚIEI

Constantin Mandă NICOLAÎȚA
— București:

Pentru închirierea imobilului și a dependențelor era necesar un contract de locațiune. Acest contract, pentru a fi opozabil părților, trebuia să fie semnat de persoanele în drept — adică de dv., proprietarul imobilului. În caz contrar, contractul de închiriere, ca oricare contract, poate fi atacat prin justiție.

În ceea ce privește evacuarea, art. 101 din legea nr. 10, din 9 mai 1938 — prevede că chiriașii pot fi evacuați fără atribuirea altei suprafețe locative, dacă pricinuliese însemnate stricăciuni locuinței, clădirii în care aceasta este situată, instalațiilor și accesoriilor acestora, precum și oricăror altor bunuri aferente lor, iar articolul 47 din aceeași lege menționează că chiriașii pot executa pe cont propriu, cu autorizarea prealabilă scrisă a proprietarului, și în condițiile stabilite cu acesta, lucrări de sporire a confortului, precum și lucrări de amenajări și modificări de spații.

Ing. Vasile CĂPRARU — comuna Insurăței, județul Brăila:

Dintre soiurile de viță de vie pentru struguri de masă (selecția românească) în acest an au fost avizate de către comisia de încercare și omologare a soiurilor următoarele: Muscat timpuriu de București, Coarnă neagră selecționată, Coarnă neagră aromată, Coarnă neagră — tîmțioasă, Triumf, Select și Dobrogea, iar ca portaltou noi pentru vița de vie: Soțul Berlandieri x Riparia Crăciunel 26, Soțul Berlandieri x Riparia Crăciunel 71.

Nicolae SANDU — comuna Budești, județul Ilfov:

Adresați-vă oficiului de pensii de care aparțineți, prezentînd — în vederea recalculării pensiei — actele doveditoare pentru perioada lucrată și cea cuprinsă de serviciul militar.

Adrian HINCU — comuna Izvoaru, județul Dolj:

Actele de asigurare ale fostei Case Centrale de Asigurări sînt păstrate de către Arhiva generală a Ministerului Muncii.

Este necesar să precizați cu exactitate întreprinderea la care ați lucrat și perioada respectivă.

Gheorghe POPESCU — Slobozia, județul Ialomița:

Studiile absolvenților școlilor tehnice agricole cu durata de 4 ani (agricolă, horticolă, veterinară, contabilitate agricolă) nu sînt echivalente cu cele ale liceului de cultură generală. În conformitate cu Ordinul nr. 629/1967 al Ministerului Învățămîntului, absolvenții școlilor tehnice agricole cu durata de 4 ani pot să susțină examene de diferență la liceele agricole. Informații suplimentare, în acest sens, puteți să cereți la Liceul agricol Fundulea, județul Ilfov. Pentru susținerea examenelor de diferență la liceele agricole nu se cere adevărîntă de încadrare în producție.

Viorica POSTOLE — C.A.P. Pietroiu comuna Borcea, județul Ialomița:

Citiți cu atenție „Breviarul juridic” apărut în revista noastră nr. 36, din 10 septembrie a.c.

* Florea ILIESCU, comuna Teiu, județul Argeș:

Din cercetarea efectuată de către organele în drept rezultă că, într-adevăr, unii cooperatori din comuna Teiu dețineau mai mult teren ca lot în folosință decît prevedea statutul C.A.P. Ca urmare, în primăvara acestui an, conducerea cooperativei, cu sprijinul consiliului popular, a constituit o comisie care a măsurat cu deosebită atenție loturile repartizate, recuperînd în acest fel peste 70 de hectare (ce au fost comasate cu tarlelele C.A.P.).

Cînd s-a măsurat lotul în folosință pe care îl dețineți, s-a constatat că, de fapt existau 0,34 ha, față de 0,15 ha la cît aveți dreptul.

Cu acest prilej s-a stabilit ca terenurile rezultate din plusurile de loturi în folosință ce nu au putut fi comasate de către C.A.P. să fie lucrate unde se găsesc.

În cazul relatat de dumneavoastră s-a hotărît ca cei 19 ari pe care îi dețineți în plus să fie cultivați cu tutun, iar munca prestată să fie normată în mod obișnuit.

Casa agronomului din Craiova.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 27 IX — 3 X

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00. Programul II: 7.30; 14.00; 23.00; 0.55. Programul III: 19.30. **In fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.00; 12.00; 14.00; 18.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7.00; 13.00; 22.00. **In fiecare zi de lucru:** programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

EMISIUNI PENTRU SATE
DUMINICĂ: programul I: 9.30 — ORA SATULUI. **In fiecare zi de lucru:** programul I: 6.20 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE
DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 11.15; 18.45; 19.35; 21.5; programul II: 6.00; 15.03; 16.00; 18.30; 19.05. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 7.15; 8.22; 10.00; 13.45; 14.30; 18.15; 19.20; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—5.00; programul II: 9.12; 12.30; 13.00; 15.52; 17.00; 19.25; 21.45; 22.50; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 15.00; 17.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.10; 14.08; 18.03; 18.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 12.15; 13.22; 15.25; 18.00; 20.10; 20.25; 23.30; 0.03—5.00; programul II: 7.15; 11.30; 14.30; 17.00; 19.30; programul III: 18.42.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 11.20; 12.30; 13.45; 15.25; 17.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 10.25; 12.15; 14.08; 18.3; 18.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 12.00; 13.22; 14.30; 14.50; 16.20; 18.00; 20.10; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03—5.00; programul II: 7.15; 10.45; 12.30; 17.00; programul III: 22.40.

MERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.03; 7.30; 12.30; 13.45; 15.30; 17.30; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.00; 14.08; 18.03; 18.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 12.00; 13.22; 14.50; 16.20; 18.00; 20.10; 20.25; 21.30; 22.30; 0.03—5.00; programul II: 7.15; 10.15; 17.00; 19.00; 22.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 15.30; 17.30; 19.30; 22.30; programul II: 6.00; 9.15; 14.08; 18.03; 18.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 10.30; 13.22; 14.30; 16.20; 18.00; 20.10; 20.25; 21.20; 21.35; 22.50; 23.10; 0.03—5.00; programul II: 7.15; 10.15; 17.00; 19.00; 22.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 13.45; 15.25; 17.35; 19.30; programul II: 6.00; 9.15; 11.20; 14.08; 16.20; 16.45; 18.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 10.30; 13.22; 14.50; 16.30; 20.10; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 0.03—3.00; programul II: 7.15; 11.30; 14.30; 17.00; 19.00; programul III: 17.30.

SIMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 7.30; 12.30; 13.45; 15.05; 17.35; 19.30; programul II: 6.00; 9.20; 11.20; 13.00; 15.30; 16.45; 17.35; 18.25; 22.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.45; 8.07; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 15.00; 20.10; 20.25; 21.20; 23.00; programul II: 7.15; 10.30; 18.03; 19.00; programul III: 17.30.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 9.00 — Deschiderea emisiunii. Matineu duminical pentru copii: „Băiatul din banca a doua” presă de Alecu Popovici; 10.00 — **VIATA SATULUI** ● Calendarul lucrărilor agricole: Toate plugurile, toate grapele, în câmp; Semănatul — lucrarea cea mai urgentă ● In pragul campaniei agricole. Obiective de maximă urgență ● C-3 recotează porumb (o anchetă pe tema utilizării combinei de păioase pentru recoltarea porumbului) ● Treptele Siretului (reportaj) ● Poșta emisiunii ● Dineclo de pragul casei. Etnograful Gheorghe Focea prezintă noua gospodărie țărănească așa cum se înfățișează ea în cadrul prefacerilor generale ale satului românesc contemporan ● Cărți noi în Editura Ceres ● Muzică populară românească; 11.15 — **In reluare, la cererea telespectatorilor.** Dialog muzical Anda Călugăreanu — Therese Steinmetz; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 13.30 — **FOTBAL:** C.F.R.-Timișoara — Dinamo București. Transmisiune de la Timișoara; 15.20 — Inchiderea emisiunii de dimineață; 17.25 — Deschiderea emisiunii de după amiază. Microavanpremieră; 17.30 — **FOTBAL:** Ungaria — Austria (repriza a II-a). Transmisiune directă de la Budapesta; 18.20 — „Pe sub Poala Măgurii”. Program susținut de Ansamblul folcloric al județului Sălaj; 16.45 — Campionatul balcanic de baschet masculin. Bulgaria — Iugoslavia (repriza a II-a). Transmisiune din Sala Floreasca; 19.20 — Desene animate; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Reportaj TV: „Doi bărbați și un munte”; 20.20 — Film artistic: „Simon și Laura” Premieră pe țară; 21.40 — Teleritmuri; 22.35 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** Sport; 23.15 — Inchiderea emisiunii programul I. **Programul II:** 20.00 — Seară de teatru: „A 12-a noapte”, de W. Shakespeare; 21.45 **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.50 — Piese celebre de Johann Strauss; 22.10 — Arte frumoase. Actualitatea plastică; 22.25 —

Reluarea serialului de simbătă seara; 23.15 — Inchiderea emisiunii programului II.

LUNI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18.05 — Emisiune pentru tineret: „Columna lui Traian”; 18.35 — Performanțe științifice ale secolului XX. Spre miliardimea de secundă; 19.00 — Actualitatea în economie; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Agenda politică; 20.15 — Roman feuilleton: „Punct și contrapunct” (II); 21.00 — Din carnetul cu amintiri al „Cerbului de aur”; Memphis Sim; 21.15 — „Unul din noi”; Emisiune-concurs; 22.05 — Teleglob; Pekin; 22.30 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.45 — Rampa.

MARȚI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18.05 — Emisiune pentru tineret: „Diminețile șantierului”; 18.25 — Desene animate; 18.45 — Cronică literară; 19.00 — Ateneu. Emisiune de actualitate muzicală; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 Reflector; 20.15 — Seară de teatru: „Nunia lui Figaro”, de Baumarchais în interpretarea actorilor de la Comedia Franceză; 22.15 — Instantanee folclorice; 22.40 — Studio dans; 23.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

MERCURI: 15.10 — **FOTBAL:** Transmisiune directă a meciului U.T.A. — Feijenoord Rotterdam, în cadrul competiției „Cupa Campionilor Europeni”; 18.00 — Deschiderea emisiunii. Microavanpremieră; 18.05 — Universal șotron — enciclopedie pentru copii; 18.50 — Cabinetul economie TV; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Reflector; 20.15 — Tele-cinematoca: „Să scoți castanele din foc”. Premieră pe țară. Un film cu Ginger Rogers și Edward G. Robinson; 21.55 — Idei contemporane; 22.25 — Gala marilor interpreți români: Nicolae Herlea; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.00 — **FOTBAL:** Steaua — Karpati Lvov, în cadrul competiției „Cupa Cupelor” (repriza a II-a). Înregistrare de la Stadionul „23 August”.

JOI: Programul I: 17.30 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18.00 — Mult e dulce și frumoasă; 18.25 — Mîndrușă din Bacău. Cîntă Ansamblul folcloric „Bistrița” al cooperativei meșteșugărești Bacău; 18.40 — Cadran internațional; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Film serial: „Aventurile lui Huckleberry Finn”; 20.30 — Emisiune dedicată deschiderii anului universitar; 21.00 — Teatru scurt: „Rădăcinile sint amare”, după romanul cu același titlu de Zaharia Stancu; 22.10 — Poșta TV”; 22.25 — Frescă. Din cele mai valoroase creații ale școlii românești de dans; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 23.00 — Inchiderea emisiunii programului I. **Programul II:** 20.00 — Film artistic: „Roșu și auriu” — producție a studiourilor poloneze. O poveste poetică ce descrie o bătrînețe senină; 21.40 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.45 — Actualitatea literară: ● Pentru o istorie a literaturii române contemporane. Participă Șerban Cioculescu și Dumitru Micu ● Cronică literară. Nichita Stănescu: „În dulcele stil clasic”. Dialog susținut de Matei Călinescu și Mircea Martin; 22.05 — Operă în feuilleton: „Cavalerul rozelor”, de Richard Strauss (actul I); 23.15 — Inchiderea emisiunii programului II.

VINERI: 18.00 — Deschiderea emisiunii: ● Sumarul seriei ● La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.20 — **CĂMINUL:** Emisiune de A. Berteanu; 19.15 Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Reflector; 20.10 — Telerecital de comedie cu Octavian Cotescu. La cererea telespectatorilor reluăm această emisiune care are ca invitați în ate roluri pe: Carmen Stănescu, Coca Andronescu, Valy Voiculescu-Pepino, Gina Patrîchi, Mariana Minuț, Minai Fotino; 21.15 — Tinerețe și muzică ● Cîntă Dagmar Frederic, Renata Paccini, Maia Kozova, Aarno Ranninen, Salvatore Vinciguerra, Hanja Pazeltova ● Cinci meloani interpretate de Julio Iglesias; 21.50 — Mai aveți o întrebare? Știm să ne creștem copiii?; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

SIMBĂȚĂ: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.15 — Emisiune pentru tineret: „Ocolul lumii în opt luni”. Emisiune-concurs; 19.15 — Anunțuri — publicitate; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Tcic-enciclopedia; 21.00 — Rapt avers; 21.15 — Film serial: „Incoruptibili”; 22.05 — Ecurile vacanței. Film muzical cu Doina Badea, Doina Spătaru, Ana Lăcătușu, Corina Chiriac, Ileana Popovici, Florin Bogardo, Jean Păunescu, Alexandru Julia, Ionel Miron, Antonel Dumitrache; 23.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** Sport; 23.25 — „OI, inimioară!”, Romane și cantece de petrecere; 23.45 — Inchiderea emisiunii programului I. **Programul II:** 20.00 — „La fîntina dorului”. Folclorul în spectacolele ansamblurilor de amatori; 20.30 — Poesis: Versuri de Constanța Buzea în lectura autoarei; 20.45 — Revistele săptămîinii, de Nicolae Popescu; 20.55 — Copiii modelează zapada. Film de scurt metraj produs de Studioul Mosfilm; 21.25 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 21.30 — Opera în feuilleton: „Cavalerul rozelor” de Richard Strauss (actul al II-lea); 22.25 — Film serial: „La fiecare Km” (XII); 23.20 — Inchiderea emisiunii programului II.

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Săptămînal de știință și practică agro-silvică editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferatiți abonamentele pe termen lung!

Editura „CERES” ne informează:

Lucrări apărute în trimestrul III

„Organizarea producerii materialului săditor viti-pomicol”, de B. Baltagi și colaboratorii; „Constantin Sandu Aldea”, de D.G. Chițoiu; „Bazele automatizării proceselor de producție din agricultură”, de N.N. Nastenکو și L.A. Boroșok; „Eficiența economică a folosirii îngrășămintelor chimice în agricultură”, de T. Marian; „Creșterea albinelor, peștilor, viermilor de mătase și animalelor de blană”, de Gh. Bărcă și colaboratorii; „Pomicultura” — anii II, III, IV, V — de I. Milițiu și colaboratorii; „Laptele și multiplele lui întrebuințări (limba maghiară)”, de Ioana Savu; „Fitotehnia” — anul II, III — de P. Stănculescu; „Altoirea viței de vie”, de S.V. Gorun și D. Dănuțescu; „Amplasarea și amenajarea drumurilor agricole”, de M. Gridinoc și V. Horlaci; „Biochimia agricolă”, de Mircea Ionescu; „Forme pitice și artistice la pomi”, de Fl. Lupescu; „Aprecierea calității animalelor pentru carne”, de M. Popescu-Băran; „Metode pentru limpezirea și stabilizarea vinului”, de V. Doholici și G. Șeptilici; „Bolile bovinelor”, de O. Vlăduțiu și colaboratorii; „Creșterea animalelor de blană”, de V.A. Afanasiev și colaboratorii; „Cultura legumelor sub plastic”, de B. Mănescu; „Metode economico-matematice în organizarea și planificarea producției agricole”, de R.G. Kravenco și

colaboratorii; „Optimizarea planurilor de producție ale întreprinderilor agricole”, de A. Hrubes și V. Kadeec și altele.

Lucrări ce vor apare în trimestrul IV

„Mazărea și fasolea în grădină”, de Doru Gabriela; „Ceapa și usturoiul”, de N. Bologa; „Zootehnie” — anul II — de Gh. Popescu și colaboratorii; „Bolile interne ale animalelor domestice” — anul III — de S. Gheorgariu și O. Gheorgariu; „Bolile infecțioase ale animalelor domestice” — anul II — de El. Bogdan; „Floricultura” — anii IV, V — de E. Elefteriu și colaboratorii; „Igienă animalelor domestice” — anul IV — de D. Popescu și colaboratorii; „Agricultura în pragul mileniului al III-lea”, de R. Sarkany; „Eficiența economică a folosirii furajelor combinate”, de I. Dinu și colaboratorii; „Protecția muncii” — anul IV — de Firu Sorin; „Controlul fitosanitar în agricultură”, de M. Petrescu și colaboratorii; „Metodica predării obiectelor de profil vegetal”, de C. Marinescu și colaboratorii; „Plante medicinale și aromatice”, G. Ratz și colaboratorii; „Legumicultura” — anii IV, V — de B. Mănescu și D. Andronicescu; „Creșterea cabalinelor” — anul V — de Gh. Gheorghescu; „Creșterea ovinelor” — anul IV — de A. Popa etc.

UNITĂȚI AGRICOLE ȘI PRODUCĂTORI INDIVIDUALI!

Întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor (AGROSEM), prin rețeaua de magazine și depozite existente în cadrul fiecărui județ, asigură, contra cost, semințe de:
— SPANAC din soiurile: *Matador și Wirofflay*;
— SALATĂ din soiurile: *Polul Nord, Bötner Treib, Timpurie de Banat și de mai*;
— RIDICHI DE LUNĂ din soiurile: *Roșii cu virf alb, Rotunde timpurii, Țepuși de ghițăf*;
— PĂTRUNJEL ZAHARAT;
— MĂRAR;
— LEUȘTEAN.

Semințele sînt ambalate și garantate în ceea ce privește calitatea. SOLICITAȚI CU INCREDERE PENTRU ÎNSĂMÎNȚĂRIILE DIN TOAMNĂ ORICE CANTITĂȚI DE SEMINȚE DIN SPECIILE ȘI SOIURILE MENȚIONATE MAI SUS, INTRUCIT PENTRU LIVRAREA LOR NU ESTE NEVOIE DE NICI O REPARTIȚIE.

INTREPRINDEREA CENTRALĂ **Agrosem**

CALEIDOSCOPI

Din comorile folclorului nostru

DE LA ALUNEL LA BĂRBUNCUL

Alunelul este un joc specific Olteniei. Există un mare număr de tipuri și variante purtând denumiri diferite (Ghimparul, Coșoveanul, Alunelul amestecat, sucit, rudăresc, șchiop, înfundat etc.). Fiecare se execută în același ritm, dar poziția jucătorilor diferă: în linie, în semicerc și în cerc, fie cu brațele încrucișate la spate, fie pe umerii dansatorilor.

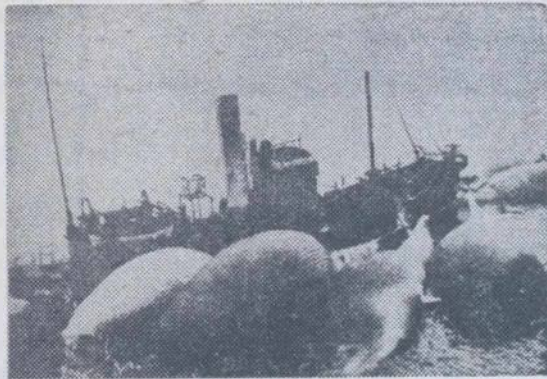
Geamparalele este un joc popular românesc, răspândit în sudul Munteniei și Dobrogei. Se joacă în formație de cerc, jucătorii ținându-se de mină, în perechi sau solistic, dansatorul fluturând în timpul mișcării o batistă. Are un ritm asimetric, dar viu și trepidant.

Invirtita rămâne unul din jocurile populare caracteristice Transilvaniei, prezentând tipuri diferențiate pe regiuni (sudul, centrul și nordul provinciei). Este un joc de perechi, în care după o „plimbare” (asemănătoare cu vechiul căluș) se trece la o „invirtitură” cu bătaia de picior. Uneori, în nordul Transilvaniei, corpul pare să urmeze accentele sincopate ale ritmicii cu o „scuturătură” a capului, umerilor și brațelor.

În sfârșit, spre a menționa și un dans de factură solistică, să spunem câteva cuvinte și despre Bărbuncul. Derivat (uneori suprapus ca denumire) din dansurile fecioare ale regiunii Clujului, jocul s-a cristalizat azi prin acele bătaii cu palmele pe diferite segmente ale picioarelor, prin sărituri acrobatiche cu lovituri de piteni în aer și alte figuri.

PUTEREA BALENEI

Balena este vînă sistematic de mai bine de o sută de ani — din 1866 — cînd a fost inventat harponul. De atunci și pînă în zilele noastre, oamenii au scos din apele oceanelor aproape un milion de balene, ceea ce înseamnă mai mult de 50 de miliarde de kg de carne — oase și grăsimi — un adevărat ocean de produse industrializabile. Deși sînt intrate în atenția omului de aîta timp, balenele n-au fost studiate decît în anii secolului nostru. Cercetătorii, observîndu-le cu ajutorul diferitelor aparate moderne, au stabilit, între altele, și forța de care ele dispun în timpul înotului. O ba-

lenă mijlocie, nu mai lungă de 25 de metri și nici mai grea de 100 de tone, parcurge 22 de km pe oră, cînd este urmărită de vînători, dezvoltînd, în acest caz, o energie de 145 de cai putere. În felul acesta este de înțeles că vînătoria de balene nu e treabă prea ușoară.

HORTICULTORUL AMATOR

Ce plante pot fi cultivate în balcoane închise?

În balcoanele închise și unde se poate păstra în permanență o temperatură de +10°C pînă la +15°C iarna, pot fi înțreținute diferite plante și arbuști de a-

partament, apoi diferite ghivece cu flori înflorite, precum și ghivece, aplice sau jardiniere suspendate cu flori (plante) cu port pletos (atîrnător).

Dintre plantele de apartament sînt foarte frumoase: mușcatele (Pelargonium); cerceșii (Fuchsia globosa sau F. splendens); vanilia (Heliotropium); mireasa (Coleus hybridus); crinul galben (Amaryllis); sansiviera, aspidistra și diferite begonii, iar dintre arbuști se recomandă, după preferință: leandru (Nerium); monstera (Philodendron); arborele de cauciuc (Ficus elastica sau Ficus Decora); crinul sau trandafirul japonez (Hibiscus Brilliant sau Hibiscus President, precum și arbuști fructiferi ca: lămii, mandariini, portocali etc.

Dintre plantele la ghivece cu flori înflorite pot fi procurate de la florării: ciclamen (Cyclamen persicum), primule (Primula obconica și Primula Malacoides, Lydrangea (Hortensia); papucul doamnei (Calceolaria rugosa); gloxinia (Gloxinia hybrida) și multe altele.

Ca plante cu port pletos, atîrnătoare sau plîngătoare, cum li se mai spune, adică care cad în jos și care se plantează fie la ghivece suspendate sau la jardiniere suspendate, pot fi întrebuițate cu mult succes în decorație: Tradiscantzia zebrina și verzicolor, Sedum sieboldii, Asparagus sprengeri și plumosus, iar dintre plantele anuale se pot alege și întrebuițate, călțunagii (Tropaeolum) și mușcatele care atîrnă (Pelargonium). Tot aici mai pot fi folosite și plante sau arbuști care se agață și se urcă cum sînt: Zorele (Iponaea), fasolea decorativă urcătoare (Phaseolus multiflorus), apoi Maurandia semperflorens și diferiți arbuști urcători ca: Ficusul tîrîtor (Ficus repens), ceasornicul (Passiflora) și alții cu efect decorativ.

Cu mușcate, petunii și vanilie se pot obține efecte foarte frumoase în balcoanele expuse în plin soare, unde acestea înfloresc primăvara și durează pînă toamna tîrziu. Vanilia cu mirosul ei plăcut ne incintă și ne îmbată. În balcoanele cu soare mai puțin pot fi folosiți: cerceșii (Fuchsia) și Asparagus sprengeri care prin ramurile lui lungi cu port pletos, cu flori albe și fructe roșii dă un aspect incîntător, permanent vesel, balcoanelor și jardinierele de la semiumbră.

Ing. Eugeniu LUBAN

DE LA LUME ADUNATE

SERVICIUL ADUS URȘILOR

Ziarul londonez „Gardian” a publicat o știre, care va fi foarte imbușcătoare pentru urși. Ziarul scrie că în Anglia se construiește o întreprindere pentru fabricarea blăniî sintetice „de urs” pentru căciuliile soldaților din garda regală.

CIINII CONTRABANDIȘTI

Despre ciinii din trecătorile Munților Alpi la Saint-Godard și Saint-Bernard circula unele legende. Vameșii însă nu sînt incîntați de acești prieteni curajoși ai omului, deoarece în ultimul timp, ciinii sînt adesea folosiți de către contrabandiști. Noaptea, pe timp urît, mai ales cînd e ceață, ciinii încărcați cu mărfuri de contrabandă se strecoară neobservați pe lingă posturile de control.

MOARTEA VINDE PE BANDĂ DE MAGNETOFON

În vechea biserică a orașului englez, Breierlay-Hill au apărut giindacii-

sîrmă, care distrug lemnul. Toate metodele de combatere a acestora s-au dovedit ineficace și atunci s-a recurs la magnetofon. Pe banda de magnetofon s-a înregistrat „vocea” femelei

acestui giindac. Auzind această chemare masculii au ieșit din galeriile săpate de ei în stratele și ornamentele de lemn ale bisericii și s-au apropiat de magnetofon în jurul căruia fusese așezat un strat de substanță lipicioasă în care giindacii și-au găsit moartea.

Automobilul „model de toamnă”
Desen de Nic. NICOLAESCU

● CUVINTE INCRUCIȘATE ●

PLANTE

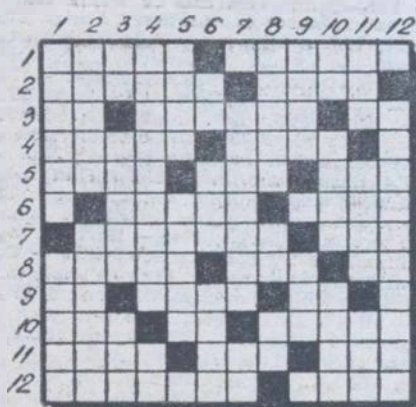
ORIZONTAL : 1) Fără soț... în lirica eminesciană — Din lemnul acestui arbore se fabrică unele de țimplărie; 2) Plantă erbacee cu frunze comestibile — ...și alta cu flori galbene; 3) Foi de salată... — Plantă medicinală, originară din Tibet — Cel mai bun; 4) Plantă erbacee ghimpoasă, cu tulpina foarte scurtă, cu frunze a-dînc crestate și cu flori mari, alburii (pl.) — Adevărat; 5) Continent — Proza-tor român contemporan — Arbore cu scoarța netedă; 6) Copac foarte înalt dintr-o pădure (reg.) — Arbore din familia pinului, cu conuri lucioase; 7) Lămii, portocale, mandarine etc — Refren pe fir; 8) Ingrășămint organic pentru pămînt — Punct pe hartă — Măsură pe ogoare; 9) În fond! Apă cu gheață (reg.) — Tepi, la mijloc!; 10) Tulpina tîrîtoare a unor plante — Unguent —

Plantă lemnoasă agățătoare din pădurile tropicale; 11) Alăturat — Specte de salcie — Măcinat; 12) Plantă erbacee cu flori albe sau galbene — Arbore rășinos, cu lemn tare.

VERTICAL : 1) Arbore exotic, cu trunchiul verde, cultivat la noi ca plantă ornamentală — Varietate de stejar; 2) Rudă cu nufărul — Flori, frunze, ramuri, pe cap; 3) În sobă! — Plantă medicinală, originară din Africa — Garanti; 4) O plantă... operată! — Pecete; 5) Gînd, opinie — Arbori de pe malurile rîurilor de munte; 6) Aurel Vlaicu — A rămîne pe loc (reg.) — Stînjel; 7) Are tulpina fragedă, moale și apoasă — Vocale; 8) La butoi — S — Într-o alveolă!; 9) Plantă erbacee cu floarea mare, albă sau trandafir, mătăsoasă și cu fructele argintii, păroase — Frunzele lui au formă de inimă...; 10) Literă grecească — Instrument optic — Fruct... uneori mălăițat; 11) O plantă cu flori purpurii, dispuse în-

tr-un fel de spic la virful tulpinii — Violet — Mărul lui Adam...; 12) Plantă erbacee cu flori albe, cu frunzele și fructele acoperite cu peri aspri.

Ion PASCAL

MAGAZIN SPORTIV

Noutăți la oină

Săptămîna trecută, pe Stadionul Tineretului din Capitală, s-a desfășurat „Cupa speranțelor” la oină, pentru elevii școlilor generale din mediul rural. Au participat la această finală echipele școlilor generale din Surcaia (județul Vrancea), Avrămești, (județul Botoșani), Curcani (județul Ilfov), Lipnița (județul Constanța), Voivodeni (județul Sălaj), Turnu Roșu (județul Sibiu), Gherăești (județul Neamț), Boreni (județul Dolj), Văcărești (județul Dimbovița) și Drăgănești (județul Olt).

— Meciurile — ne-a spus tov. CONSTANTIN OPRITESCU, secretarul Federației române de oină — au fost frumoase și au scos în evidență progresele făcute de către micii oinari în însușirea elementelor de tehnică și tactică, necesare sportului nostru național. Competiția a avut și citeva... pete: echipele din Lipnița și Drăgănești, conduse de profesorii respectivi de educație fizică, au sosit cu mare intîrziere și au pierdut prin neaprezentare partidele din prima reuniune, deși puteau, prin valoarea lor, aspira la locuri fruntașe. De asemenea, bastoanele și mingiile cu care au venit echipele la finală au fost nu pentru pionieri, ci pentru seniori, fapt ce dovedește lipsă de grijă pentru un material de joc corespunzător.

— Noutăți? — De la 25 la 27 septembrie se desfășoară etapele de zonă ale Campionatului republican de oină, urmînd ca finala să se desfășoare între 8—11 octombrie, cu participarea a zece echipe. În a doua parte a lunii octombrie va avea loc finala Cupei U.G.S.R., unde vor participa, în afară de formații departamentale alte 12 echipe.

— Ce se mai întreprinde pentru extinderea jocului de oină?

— Intenționăm să organizăm în vacanțele de vară, cu sprijinul Consiliului național al pionierilor, o mare tabără la care să participe cel puțin 40 de echipe de copii din întreaga țară, tocmai cu scopul de a dezvolta oina în masele tineretului.

În sfârșit aș vrea să mai arăt că nici pînă acum, la Institutul de Educație Fizică și Sport, n-a fost introdusă oina, ca materie obligatorie, astfel încît viitorii profesori de gimnastică să fie și buni antrenori și propagandiști ai sportului nostru național.

În Belgia ia amploare un nou sport. E vorba de executarea unor sărituri cu o minge, pe care se montează cite un cerc de lemn, unde jucătorii „se fixează” cu ajutorul unor barete, pornind apoi să execute suite de... salturi, așa cum se vede în fotografie.

ȘTIATI CĂ...

...internaționalului iugoslav Ivca Osim de la echipa Zelesnicear și s-a oferit un contract foarte bun pentru a juca la formația franceză Nancy? Osim urma să primească la încheierea contractului 50 000 de dolari, un salariu lunar de 600 de dolari, prime pentru imbrăcăminte, asigurîndu-l-se și apartamentul...

Și totuși, Ivca a respins oferta spunînd cu mindrie: „Am jucat o vreme în străinătate, nu pot trăi fără orașul meu Sarajevo și fără prietenii mei”.

...din inițiativa F.I.F.A. va fi editată o carte extrem de interesantă asupra trecutului editii și... „recentului” campionat mondial de fotbal? Jorge Zagalo, antrenorul Braziliei, care a făcut această mărturisire, a adăugat însă că președintele forului suprem, Stanley Rous, a cerut o totală discreție asupra cuprinsului volumului în cauză.

...celebrul ciclist Eddy Merckx și soția sa Claudine au primit din partea organizatorilor din Canada o invitație de a participa la Turul „Noii Franțe” ce se desfășoară la 24 septembrie?

DOCUMENTAR EXTERN

ORIZONTURI

CHEMAREA FREDEI

O vedetă a discului englez de o natură cu totul nouă este Freda, o... scroafă respectabilă, de trei ani, din Lancashire. O societate a înregistrat vocea ei, mai bine zis grohăitului ei matern. Faptul că e planturoasă nu reprezintă în cazul acesta un dezavantaj. Dimpotrivă: grohăitul ei are cu atât mai mult o forță de atracție asupra „semenilor”. Anume, îndată ce un difuzor îi amplifică grohăitul, toți porcii din curte se string în jurul lui imediat.

Succesul de auditoriu a îndemnat societatea să exploateze grohăitul Fredei, în care porcii recunosc chemarea mamei la ora de hrănire, pentru a-i putea strânge fără greș și rapid la troacă, scutind oboseala crescătorului în a-i mîna, ori unde este nevoie.

UN NOU INSTITUT PENTRU GRADINARIT ÎN R.F.G.

În R. F. a Germaniei s-a înființat recent un Institut federal de cercetări pentru cultura plantelor de grădină.

Institutul va fi organ consultativ al guvernului. El se va ocupa de culturile cele mai importante din punct de vedere economic. Secțiile lui sînt: citogenetică aplicată, fiziologia aplicată a plantelor și studiul rezistenței și calității.

În prezent există în R.F.G. 17 institute cu 2000 de colaboratori, care aparțin ministerului federal al agriculturii.

PROPRIETĂȚILE MAGNETICE ALE SEMINTELOR

Cercetări efectuate în ultimii ani arată că semințele au o anumită sensibilitate față de cîmpul magnetic. Rezultatele experimentale obținute la Institutul de cibernetică al Academiei de științe din Gruzia, leagă acest fenomen de procesele de respirație și fotosinteză ale plantelor. Dacă semințele sînt supuse acțiunii unui cîmp magnetic permanent, în primele zile de germinare, intensitatea respirației lor crește cu 25% în raport cu cele din grupa marlor. Semințele magnetizate sînt mai viabile și germinează mai energic. O dată cu accentuarea respirației, la aceste semințe se dublează intensitatea fotosintezei.

REFACEREA STRUCTURII SOLURILOR

Un colectiv de specialiști de la Academia minieră și metalurgică din Cracovia a soluționat problema refacerii structurii solului pe teritoriile în care se execută exploatarea la zi. Într-o carieră de nisip din Silezia superioară, unde au fost degradate zeci de hectare de pămînt, după astuparea acestuia s-a aplicat un strat subțire de argilă betonată, formînd un fel de plătă care reține umiditatea. În primul an de experimentare, în fosta carieră s-a semănat lupin, iar apoi solul a fost arat și plantat cu pomi, care în prezent se dezvoltă bine.

ALCATUIREA RAȚIILOR FURAJERE CU AJUTORUL CALCULATORULUI ELECTRONIC

Firma „Hipro Feeds”, din Texas, folosește calculatorul electronic pentru alcătuirea rațiilor furajere. Calculatorul se află la o distanță de 1500 mile de ferma firmei. În calculator se introduc programe speciale care prevăd completarea rațiilor cu diverse adaosuri menite să-i asigure gustul și proprietățile nutritive convenite.

De la pupitrul aflat la fermă, calculatorului i se transmit telefonic datele referitoare la prețurile curente pentru diverse ingrediente furajere, și pe baza lor calculatorul determină rația furajeră cea mai ieftină, corespunzătoare normelor în vigoare din punct de vedere nutritiv și al gustului.

PENTRU EXPLOATAREA ZONELOR ARIDE

În aceste zone se practică experimental cultura asociată cu o uzină de distilare a apei de mare. Experiențele inițiate pe coastele mexicane au fost reluate pe o scară mai largă la Abu Dhabi, unde legumele proaspete se puteau obține numai aducîndu-le pe calea aerului din Liban, la prețuri foarte ridicate. Instalațiile prevăzute actualmente, cu folosirea apei desalinizate, ar putea produce pînă la o mie de tone de legume pe an, la un preț de 15 ori mai mic, satisfăcînd astfel nevoile populației locale.

„Foamea proteică”, cu implicațiile ei, preocupă intens experții din întreaga lume. Ea constituie subiectul unei mari varietăți de lucrări care încearcă să găsească, pe diverse planuri, soluții adecvate nevoilor crescînde de hrană pentru oameni și animale, noi surse de proteină. Care sînt acestea?

La consfătuirea anuală consacrată nutriției animalelor, care a avut loc la Universitatea Missouri (S.U.A.), în octombrie 1969, genetistul dr. Mertz de la Universitatea Purdue a prezentat cea mai amplă expunere asupra cunoștințelor privind varietățile de porumb cu conținut ridicat în lizină. Iată câteva elemente ale acesteia.

După porumbul Qpaque—2, cu 12,5% proteină brută și 4,2% lizină (raportat la proteină brută), dublu față de porumbul obișnuit, sîntem acum în fața unor varietăți de porumb Qpaque—2, cu 18% proteină brută și cu de trei ori mai multă lizină ca în porumbul obișnuit, aproape la nivelul existent în șroturile de soia.

În anul 1968 producția la hectar a acestor varietăți a depășit cu 60% porumbul normal. Prin măsuri adecvate, pe plan genetic și agrotehnic, s-a ajuns în anul 1969 la 67%, cu perspective favorabile pentru 1971.

Dr. Mertz a precizat că extinderea cultivării și utilizării varietăților de Qpaque—2 a antrenat un mare număr de oameni de știință și crescători de animale în acțiunea de a găsi soluții eficiente menite să sporească patrimoniul în aminoacizi, limitativi și la alte cereale (grâu, ovăz, orz, sorg).

Kronka și colaboratorii săi (Brazilia), folosind porumb normal și Qpaque—2 în furajarea unor loturi de scrofițe în creștere, au obținut rezultatele menționate în tabelul 1. Este evident că varianta 2, cu procent maxim de 97 porumb Qpaque—2, este cea mai avanta-

goslavia) au stabilit valoarea nutritivă și efectul porumbului Qpaque—2 asupra ritmului de creștere și valorificării hranei la porcii înțărcați timpuriu.

Experimentarea s-a făcut pe trei loturi a câte 10 porci (5 masculi și 5 scrofițe), înțărcați timpuriu la greutatea medie de 13 kg. Lotul

valent de proteină convențională, pe bază de uree și melasă sub formă de granule sau brichete, pe suport de făină de lucernă. Concentratele cunoscute sub denumirea DEHY—100 sînt 66,0% făină de lucernă, amestecuri alcătuite din 31,6% uree de uz furajer, 2,0% fosfat monosodic și 0,4% metabisulfid de sodiu. Echivalentul proteic este de cca 100%, peste 80% fiind asigurat prin uree. Se utilizează ca suplimente furajere adăugate la făinuri de cereale (porumb, orz) cite-

toză — zahăr din porumb, grăsimi de origine animală și vegetală, premix vitamino — mineral.

Tratamentul termic asupra făinurilor din cereale, cu scopul de a le îmbunătăți digestibilitatea și gustul, s-a realizat într-o etuvă specială, prin care s-a înlăturat riscul de a degrada valoarea biologică a ingredientelor componente (efectul Maillard). Grăsimile adăugate (seu și untură de porc), uleiuri vegetale de palmier și cocos au fost divizate în particule fine de 2 microni, sub acțiunea unor substanțe emulgatoare.

Diluarea produsului se face instantaneu, la 40° C. grăsimile omogenizîndu-se perfect cu menținerea în suspensie a ingredientelor componente cca 15 minute, timp în care se execută practic alăptarea. Apoi acestea se separă și se depozitează la fundul vaselor. Acțiunea chiagului este nulă, datorită absenței totale a cazeinei

După patru ani de cercetări efectuate în Franța și Scoția, compania British Petroleum a pus în funcțiune fabrica de drojdie furajeră de la Laverra — Franța, cu o producție de 14 mii tone/an. Drojdiile sînt crescute pe medii de cultură alcătuite din reziduuri parafinice (hidrocarburi) obținute de la prelucrarea țițeiului, la care se adaugă azot sub formă de amoniac și săruri minerale.

Testările efectuate pe porci hrăniți pînă la cea de a doua generație cu adăugarea de drojdie furajeră, obținută din petrol, în proporție de 10% pentru scroafe, 15% pentru porci sugari și 7,5% pentru tineret în creștere, au confirmat valoarea nutritivă a acestui nou și valoros sortiment furajer care conține pînă la 70% proteină brută.

Nu au existat diferențe, comparativ cu loturile marlor la care necesarul de proteină a fost asigurat prin făinuri de origine animală (carne, pește) și șroturi de soia, la nici unul din indicatorii de producție urmăriți (viteza de creștere, consumul specific, calitatea carcaselor) și nici diferențe privind acceptabilitatea și palatabilitatea amestecurilor.

La degustarea făcută de 250 consumatori de vîrste și profesii diferite, nu s-a putut stabili care carne provine de la porcii furajați

SURSE NOI DE PROTEINĂ PENTRU ANIMALE

I, porcii cu rație 98,30% porumb Qpaque—2 au consumat cu 50% mai multă hrană și au înregistrat un spor cu 25,2% mai mare și un consum specific cu 11% mai mic față de porcii hrăniți cu porumb obișnuit (lotul II).

Adausul de lizină sintetică la porumbul obișnuit (lotul III) a dus la un spor de creștere cu 4,9% mai mare, statistic nesemnificativ și la o mai bună valorificare a hranei cu 20% față de lotul II.

În aceste experimentări 100 gr. proteină brută din porumb hibrid obișnuit a avut 1,5 gr lizină și 0,7 gr triptofan, iar Qpaque—2 — 3,3 gr. lizină și 1,4 gr triptofan.

Un alt cercetător, C. Ja-

300 — 600 g D.E.H.Y — 100 pe cap și zi, astfel încît să nu depășească doza zilnică de 35 — 40 gr. uree pentru 100 kg greutate vie.

Pentru a preveni intoxicațiile cu uree determinate de trecerea în circulația sanguină a unei cantități prea mari de amoniac, s-a trecut la folosirea ureei sub forma unui complex retard „perle” (amidon+uree) denumite „STAREA”. Amidonul din porumb sau cartofi în stare de gel se poate amesteca și poate transporta 50% uree. Se execută omogenizarea, iar amestecul se transformă în „perle” de amidon și uree de mărimea și consistența boabelor de orz. Introduse în granule de lucernă cu 100% echivalent proteină convențională

Lotul experimental	Sortimente furajere	Realizat în 112 zile			
		Conținut în P.B. %	Spor total kg	creștere mediu/zi kg	consum specific kg
1	97%*	10,7	40,1	359	4,98
2	97%	10,7	70,3	628	3,91
3	70%	15,2	79,7	711	3,58
4	27% 70% 27%	16,1	78,9	700	3,71

*) Diferența de 3% s-a completat cu un premix vitamino-mineral, inclusiv sarea și calciul, invariabil pentru toate cele 4 verificări.

joasă și reprezintă soluția ideală pentru finisarea porcilor în complexe noastre de creștere.

Referitor la satisfacerea cerințelor în lizină sînt semnificative datele prezentate de Cromwell de la Universitatea Kentucky, la conferința națională pentru creșterea industrială a porcilor care a avut loc în martie 1969, așa cum se poate observa în tabelul 2.

Porumbul Qpaque—2, comparativ cu hibridii din zilele noastre, recolte mai mici. De aceea, este necesar să se cultive linii de Qpaque—2 cît mai productive. În plus, nu trebuie ignorat faptul că hibridii de Qpaque—2 au la recoltare mai multă umiditate în boabe, nu germinează așa de bine în solurile reci, sînt mai susceptibili la putrezirea știuleților și se pare că pierderile de boabe în sistemul de recoltare mecanică sînt mai mari.

Misovic și colaboratorii săi de la Institutul de cercetări pentru cultura porumbului din Zemun (Iu-

Porumb	% P.B.	% lizină în porumb *	% șroturi de soia adăugate în rație pentru a spori nivelul de lizină la :	
			0,75%**) tineret în creștere (20—30 kg)	0,50%**) porci finisare (30—90 kg)
normal	9	0,23	17,0	9,7
Opaque-2	9	0,38	12,2	4,6
Opaque-2	10	0,42	10,9	3,1
Opaque-2	11	0,46	9,4	1,6
Opaque-2	12	0,50	8,0	—

*) Bazate pe următoarele valori în lizină (% din proteină): porumb normal 2,6; Opaque-2 4,2; șroturi de soia 6,0;

**) Nivele de lizină recomandate de N.A.S. — N.R.C. 1968.

mes, recomandă utilizarea soiurilor de Qpaque—2 în hrana porcilor și păsărilor. Folosirea acestor soiuri în alimentația omului nu este însă de actualitate fiind necesare măsuri de îmbunătățire a proprietăților fizice, aromei, culorii și de stabilire a modului de preparare.

În diverse țări se fabrică concentrate proteice pentru îngrășarea rumegătoarelor, cu 64% pînă la 100% echi-

DEHY — 100 și ajunse în rumen, aceste „perle” se dizolvă greu și întîrzie pe această cale cu 2 — 3 ore transformarea ureei în amoniac.

La Salonul internațional al agriculturii de la Paris (1969) firma franceză Guy — Jacob a prezentat substituentul de lapte „Royal beef”, caracterizat prin absența laptelui praf degresat din rețetă, fiind alcătuit din lactalbumină, complex proteic tratat termic — lac-

cu drojdie din petrol, gustul, mirosul, suculența și savoarea cărnii fiind asemănătoare cu cea obținută de la porcii hrăniți în mod obișnuit.

Problema „foamei proteice” continuă să existe. Noile resurse, odată cu punerea lor în valoare, vor contribui desigur la soluționarea ei.

Dr. Alexandru MARINESCU
din Departamentul I.A.S.

AGRICULTURA PE GLOB

Călătorie în Austria începe în mod tradițional cu Viena unde, așa cum scrie Stephan Zweig, istoria politică și culturală a țării te întinde până la fiecare pas, prin intermediul unor monumente, edificii și străzi a căror „memorie” stabilește corespondențe între trecut și prezent.

Vizitând Viena am avut tot timpul în minte această idee a marelui scriitor austriac. E interesant să cutreieri, de pildă, celebra arteră principală a Vienei, în formă circulară — „Ring-ul” — știind că strălucitul „inel” al metropolei urmează traseul fortificațiilor militare, dărimate în 1857, când a început de fapt „virșta” modernă a orașului. Prima clădire a „Ring-ului”, Opera de stat — inima capitalei muzicii, cum este numită Viena — a fost inaugurată în 1869, dar istoria acestui „câmin” al genilor muzicii are și un al doilea început, datînd din 1955, încep, terminîndu-se lucrările de refacere a edificiului parțial distrus în timpul războiului, aici a avut loc, la 5 octombrie, reprezentarea de neuitat pentru vienezi a operei „Fidelio” de Beethoven.

Coerența dintre trecut și prezent, dintre tradiție și contemporaneitate, se manifestă în nenumărate forme, dobîndînd o expresie semnificativă în procesul de transformare a Vienei în capitala unei țări cu o economie în continuă modernizare. O sinteză a acestei evoluții mi-a apărut într-o formă concentrată la

Expoziția internațională de mostre, deschisă chiar în zilele șederii noastre la Viena. Pavilionul țării gazdă a oglindit în mod foarte sugestiv asimilarea de către economia austriacă a unor din cele mai eficiente formule ale evoluției sale moderne. Tirgul de mostre are loc de două ori pe an, iar la una din edițiile lui, cea de primăvară, exponatele austriece au în centrul lor, potrivit unei tradiții, mașinile și utilajele agricole. Una din preocupările importante ale industriei austriece — care cunoaște, în ultimii ani, o continuă modernizare — este asigurarea

specialiștii austrieci denunesc „explorarea hectareului”; cu alte cuvinte, valorificarea la nivel superior a terenurilor cultivabile. Aceasta solicită eforturi complexe, multilaterale. Necesitățile agriculturii au impulsionat și dezvoltarea unor noi ramuri de industrie austriece. În prezent, uzinele de produse azotoase acoperă nevoile de îngrășăminte chimice ale Austriei, asigurînd mari cantități și pentru export.

Dar „explorarea hectareului”, cu scopul exploatării maxime a potențialului său, nu se putea realiza fără o mare tehnicizare a produc-

zate în agricultură a crescut de la 82 000 la cca 332 000.

Așadar, agricultura reprezintă, în Austria, un domeniu de activitate la succesele căreia concurează contribuțiile mai multor ramuri industriale, aportul unor specialiști de înaltă calificare. În acest sens, ritmurile noi ale agriculturii austriece pornesc de la Viena, unde funcționează școala superioară pentru cultura solului (Hochschule für Bodenkultur). Tot în capitala țării este și Școala superioară veterinară, fondată în 1767. Creșterea vitelor este o îndeleatică tradițională a țăranilor austrieci, favorizată și de suprafața mare a pășunilor și pășunilor de munte.

Traversînd în drum spre Salzburg zone muntoase, cu zăpezi și ghețari, am avut prilejul să vedem și lucrări de protecție împotriva avalanșelor, care, în diferite regiuni, pun în pericol culturile.

La Kaprun, o localitate de munte din regiunea Salzburg-ului, al cărui nume îl poartă și o mare centrală hidroelectrică, barajul și lacul de acumulare, mi-au apărut ca un simbol al noilor fluxuri energetice care redimensionează și activitățile din numeroase zone rurale.

Nu numai la Viena, ci și în celelalte regiuni ale țării sînt evidente aceste noi dimensiuni ale progresului, creat de un popor harnic, realizat de remarcabile valori materiale și spirituale.

Eugen POP

Itinerar austriac

rea unei înalte tehnici în producția agricolă.

Intr-o călătorie cu itinerariul Viena—Linz—Salzburg, am trecut ore întregi prin sate austriece, localități foarte bine gospodărite, unde practicarea agriculturii sau creșterea vitelor se îmbină cu exploatarea unei considerabile surse de venituri-turismul. Ni s-a explicat de către gazdele noastre că numai o parte a soluției austriac poate fi folosită pentru „producerea hranei”. Terenurile arabile reprezintă doar 20 la sută din suprafața țării. Este firesc ca, în aceste condiții, atenția să se îndrepte spre o agricultură intensivă, spre ceea ce

trebuie să amintesc că efortul pentru progresul tehnic, pentru modernizarea tuturor sectoarelor producției, ne-a apărut ca una din preocupările principale ale politicii economice. La combinatul siderurgic VÖEST din Linz, unul din interlocații noștri ne vorbea despre preocuparea din urmă 10—15 ani pentru „redimensionarea calitativă” a fiecărui domeniu de activitate economică. Ceea ce este valabil, pe scară largă, și în agricultură. Dacă în 1939, în agricultura austriacă erau folosite 1 800 de tractoare, în 1964 numărul lor s-a ridicat la 178 492. Numărul electromotoarelor utili-

„EXOD” DIN AGRICULTURĂ

Citind un raport al Comisiei comunităților europene, săptămînalul elvețian „La Terre Romande” semnaleză evoluția problemei mîinii de lucru în agricultura țărilor membre ale Pieței comune. Se notează astfel că totalul efectivelor agricole ale acestor țări a scăzut de la 15 000 000 de persoane în 1960 la 10 000 000 în 1969. Aceasta reprezintă o reducere medie anuală de 5 la sută.

Citînd situația citorva dintre țările interesate, raportul consacrat acestei probleme subliniază că în R. F. a Germaniei numărul celor care lucrează în agricultură s-a redus între 1968—1969 de la 2,6 milioane la 2,5 milioane.

Scăderea numărului de persoane ocupate în agricultura Belgiei este pusă pe seama reducerii suprafețelor cultivate. Pe de altă parte, extinderea mecanizării a făcut ca un mare număr de lucrători sezonieri care își câștigau existența din agricultură să-și îndrepte speranțele către alte sectoare de activitate.

În Franța — subliniază raportul amintit — scăderea efectivelor din agricultură a afectat în mod deosebit pe salariați, în timp ce posesorii și conducătorii de unități agricole au părăsit agricultura într-un ritm mai lent. De altfel, este vorba în special de persoane în vîrstă.

Concomitent, s-a manifestat o anumită dificultate în recrutarea mîinii de lucru calificate, mai cu seamă în ceea ce privește tractoriștii. Toate acestea au determinat recurgerea la mîina de lucru străină. Astfel, în agricultură și silvicultură numărul persoanelor din această categorie este crescut în 1969 la 16 287, ceea ce reprezintă un spor de 27 la sută în raport cu anul precedent. În același timp, numărul lucrătorilor sezonieri a scăzut, într-o proporție mică, de 1 la sută față de 1968. Previzunile oficiale pentru anul în curs fixează numărul lucrătorilor

străini permanenți la 16 000—17 000, iar al celor sezonieri la 131 000.

Raportul Comisiei comunităților europene apreciază că exodul agricol continuă să fie accentuat în Italia. În perioada 1959—1969, numărul celor utilizați în agricultură a scăzut de la 6 847 000 la 4 023 000, ceea ce constituie o reducere medie anuală de 250 000 de persoane. Numai în perioada 1965—1969 exodul agricol a avut ca obiect 19 la sută din mîina de lucru respectivă, adică 630 000 de bărbați și 303 000 femei.

În agricultura Olandei, în 1969 erau folosite 333 000 de persoane, iar în piscicultură 8 000. Între 1968—1969 numărul acestora a scăzut cu 11 000, ceea ce reprezintă de fapt o scădere mai mică decît media celor 10 ani precedenți.

Majoritatea comunelor populare din China a obținut importante realizări în lucrările de hidro-ameliorații. Membrii comunelor populare au construit peste 100 de bazine de acumulare a apei de tip mare, peste 1 000 de tip mijlociu, iar cele de dimensiune mică se numără cu milioanele. Ca rezultat, suprafața irigată s-a mărit de cîteva ori, iar inundațiile și seceta au început să fie învinse treptat. Membrii comunelor au creat astfel condiții favorabile pentru ca agricultura chineză să obțină recolte mari.

În imagine: recoltă bogată la Taciai.

CARNET ECONOMIC

CONFERINȚA REGIONALĂ F.A.O.

La Budapesta și-a început lucrările cea de-a 7-a conferință regională F.A.O.

Delegația română a fost condusă, la sedința de deschidere, de Angel Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii.

VIZITA MINISTRULUI ROMÂN AL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII ÎN IUGOSLAVIA

La Belgrad a sosit o delegație condusă de Angel Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii al României, într-o vizită oficială în Iugoslavia, la invitația lui Franjo Nadj, membru al Vecei Executive Federale. Delegația română poartă, cu reprezentanții iugoslavi convorbiri privind colaborarea româno-iugoslavă în domeniul agriculturii și vizitează o serie de centre agricole din țara gazdă.

CALDE APRECIERI PENTRU PRODUSELE ROMÂNEȘTI

Duminică s-a încheiat cea de-a 67-a ediție a expoziției și tirgului național agroalimentar de la Budapesta. Pavilionul românesc, care a oglindit succesele înregistrate de agricultura țării noastre în anii construcției socialiste, s-a bucurat de o deosebită apreciere din partea celor peste 800 000 de vizitatori. Aceasta a fost distinsă cu o medalie de aur și o distincție specială pentru modul de prezentare a exponatelor.

Reamintim că juriul expoziției a acordat medalii de argint tracto-ului „U-400” și semănătorii pneumatice „SPC 6” prezentate de uzinele românești de mașini agricole.

INAUGURAREA TIRGULUI INTERNAȚIONAL DE LA PLOVDIV

La Plovdiv a fost inaugurată ediția a 26-a a tirgului internațional. Au fost prezenți Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, și alți conducători de partid și de stat bulgari, precum și delegații guvernamentale din mai multe țări, între care o delegație din România, condusă de Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior.

La actuala ediție a Tirgului Internațional de la Plovdiv participă reprezentanți din cca 40 de țări.

Republica Socialistă România prezintă, pe o suprafață de 900 metri pătrați, produse ale industriei constructoare de mașini, ale celei chimice și de larg consum.

Todor Jivkov și alți conducători de partid și de stat bulgari au vizitat pavilionul românesc.

RECENSĂMINT AGRICOL ÎN 121 DE ȚĂRI

Condițiile agriculturii mondiale în actualul deceniu constituie tema recensămîntului ce se va desfășura în acest an în 121 de țări. Datele vor fi centralizate de Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.). Inițiativa acestui recensămînt a fost luată deoarece s-a constatat că în unele țări în curs de dezvoltare nu există informații suficiente pentru aprecierea situației agriculturii și a perspectivelor ei, ceea ce a dat loc la anumite erori.

În lumina acestui obiectiv, recensămîntul agricol pe plan mondial apare deosebit de util. Deoptrivă, evaluarea potențialului agriculturii în deceniul nostru, cînd se așteaptă o creștere a populației în majoritatea țărilor, va îngădui adoptarea unor măsuri care să vină în întîmpinarea nevoilor de hrană. Pregătirea recensămîntului are în vedere stadiul statistic din fiecare țară: cele ce au posibilități proprii, vor elege datele și le vor comunica la F.A.O. pe baza unor chestionare unificate, iar celelalte vor beneficia de sprijin pentru instruirea în diverse centre a unor statisticieni și economiști proprii.

Formularele recensămîntului vor înregistra persoanele care lucrează în agricultură, numărul animalelor, mașinilor și utilajelor agricole, precum și suprafețele cultivate și cultivabile. Se preconizează, de asemenea, luarea în evidență a terenurilor care vor putea fi utilizate ca suprafețe agricole. Caracterul complex al operațiunii recensării și distanțele mari pe care le au de străbătut echipele de specialiști (în număr relativ mic) impun ca recensămîntul agricol să dureze în anumite țări, pînă la patru ani.